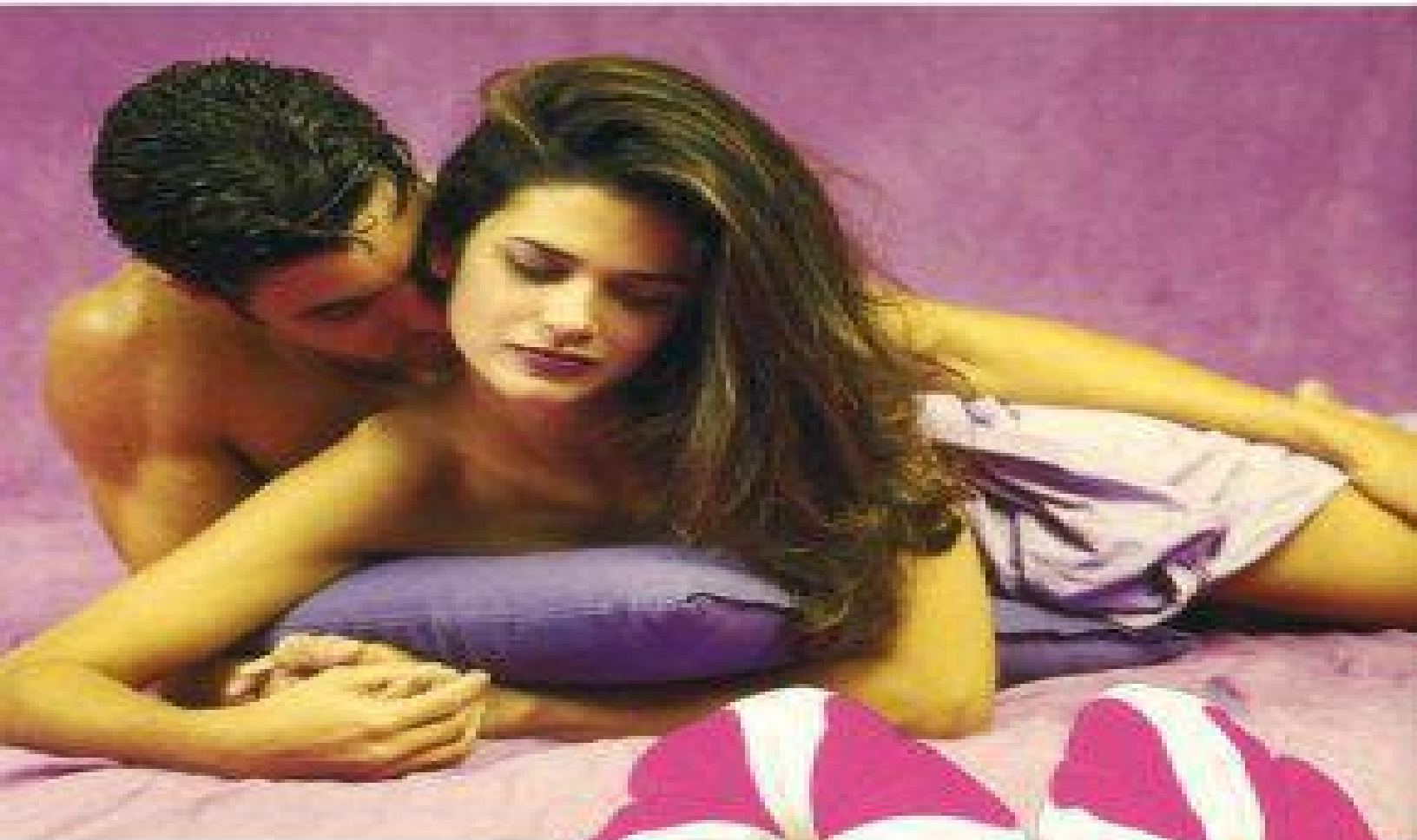

Sandra Brown

PAT-POZICIJA

Sandra Brown

Pat pozicija

1. poglavlje

- Upravo sam čula vijest na radiju u automobilu. Tiel McCoy nije telefonski razgovor počela

površnim cavljanjem. To je bila njezina prva recenica čim se Gully javio na telefon. Nije bio potreban nikakav uvod. Zsigurno je očekivao njezin poziv.

No ipak se pravio blesav. - To si ti, Tiel? Uživash li na odmoru?

Njezin je odmor službeno počeo tog jutra kad je otišla iz Dallasa i zaputila se na zapad McCudržavnom cestom 20. Vozila je do Abilenea gdje je stala i posjetila ujaka koji je proteklih pet godina ondje živio u starackom domu. Sjećala se ujaka Petea kao visokog, snažnog muškarca s grubim smislom za

šalu koji je izvrsno pripremao meso na roštilju, a bejzbolsku loptu mogao izbaciti izvan parka.

Danas su podijelili rucak od mljackavih ribljih prutića i konzerviranoga graška, a potom su gledali epizodu serije Guiding Light. Pitala je može li što god za njega uciniti dok je ondje, primjerice napisati pismo ili kupiti neki časopis. žalosno joj se nasmiješio i zahvalio na posjetu, a potom se prepustio bolnicaru koji ga je odveo na poslijepodneвно spavanje, kao da je maleno dijete.

K~izišla iz starackog doma, Tiel je zahvalno udahnula oštri, prašnjavi zrak zapadnog Texasa u nadi da će nestati zadržavanje i starosti koji je prožimao ustanovu. Osjećala je olakšanje nakon što je obavila obiteljsku obavezu, ali i krivnju zbog tog olakšanja. Snagom volje isključila je takve osjećaje i podsjetila se da je na odmoru.

Ljeto još nije počelo, ali je bilo neobicno toplo za svibanj. Ispred starackog doma nije našla hladovinu za parkiranje; stoga je u njezinom automobilu bilo tako vruće da je mogla ispeći kekse na upravljačkoj ploči. Uključila je klimatizacijski uređaj na najjače i pronašla radiopostaju koja je emitirala neku drugu glazbu, a ne samo Gartha, Georgea i Willieja.

- Izvrsno ću se provesti. Koristit ću mi da se malo maknem. Mnogo ću se bolje osjećati nakon toga. Ponavljala je taj unutarnji monolog poput

katekizma, nastojeći samu sebe uvjeriti da je to istina. Prihvatila je odmor kao da je to jednako uzimanju laksativa odvratnog okusa.

Zbog vrućine je autocesta djelovala valovito, a to je imalo hipnotičan učinak. Vozila je automatski. Misli su joj lutale. Radio je stvarao neodređenu buku koje je Tiel bila tek napola svjesna.

No kad je čula vijesti, osjećala se kao da se sjedalo odjednom naelektriziralo. Uz nagli se trzaj sve ubrzalo - automobil, Tielini otkucaji srca, njezin um.

Odmah je izvukla mobitel iz velike kožnate torbe i nazvala Gullyjev direktni broj. Ponovno je odbacila svaki nepotrební razgovor i rekla mu: - Daj mi osnove.

- Što su rekli na radiju?

- Da je ranije tijekom dana učenik srednje škole u Fort Worthu kidnapirao kćer Russella Dendya. - To je srž price - potvrdi Gully.

- To je srž, ali ja želim pojedinosti. - Ti si na odmoru, Tiel.

- Vraćam se. Na sljedećem ću se izlazu okrenuti. - Pogledala je sat na upravljačkoj ploči. - Bit ću u postaji do...

- Čekaj malo, čekaj malo. Gdje se točno nalaziš? - Oko osamdeset kilometara zapadno od Abilene.

- Hmm.

- Što je, Gully? - Dlanovi su joj se ovlažili. U trbuhu je osjetila poznato uzbuđenje koje se javljalo jedino kad bi bila na tragu izvrsne price. Nije mogla pogrešno shvatiti taj jedinstveni nalet adrenalina.

- Na putu si za Angel Fire, točno?

- Točno.

- Sjeveroistočni dio Meksika... Da, evo ga. Zacijelo je proučavao autokartu dok je govorio. - Nee, nije važno. Ne želiš ovaj zadatak, Tiel. Morala bi skrenuti s puta.

Bacao joj je mamac, a ona je to znala, ali u ovom joj slučaju to nije smetalo. željela je dio ove price. Otmica kćeri Russella Dendya je velika vijest, a obećava da će postati još veća prije nego završi. - Nemam ništa protiv skretanja s puta. Reci mi kamo trebam poći.

- Pa - otezao je - samo ako si sigurna. - Sigurna sam.

- Onda dobro. Malo ispred tebe nalazi se odvojak za Državnu autocestu 208. Poći na jug do San Angela. S južne strane San Angela doći ćeš do križanja s...

- Gully, koliko ću zapravo morati skrenuti s puta? - Mislio sam da ti je svejedno.

- Jest. Samo bih željela znati. Gruba procjena. - Pa, da vidimo. Otprilike četiristo kilometara... malo više ili manje.

- Od Angel Firea? - slabašno upita Tiel.

- Od mjesta na kojem se sada nalaziš. Nisam računao ostatak puta do Angel Firea.

- Četiristo kilometara u oba smjera? - U jednom smjeru.

- Duboko je udahнула, ali je pazila da je on ne cuje. - Rekao si autocestom 208 na jug do San Angela, a što tada?

Volan je okretala koljenom, telefon držala lijevom rukom, a pisala desnom. Automobil je prakticki sam vozio, ali je njezin mozak radio punom parom. Novinarski su sokovi pumpali brže od klipova u njezinu motoru. Misli o mikrofonima i intervjuima zamijenile su one o dugim ugodnim večerima u stolici za ljuljanje na trijemu.

No prebrzo je srljala naprijed. Nedostajale su joj bitne činjenice. Kad ga je pitala o tome, Gully je postao tvrdoglav, proklet bio. - Ne sada, Tiel. Imam posla preko glave, a ti još moraš prijeći kilometre i kilometre. Do trenutka kad stigneš onamo, ja ću imati mnogo više podataka.

Frustrirana i prilično bijesna na njega jer toliko škrtari s informacijama, Tiel upita: - Kako se zove gradić?

- Hera.

Autoceste su bile posve ravne, a s obje strane protezale su se beskrajne prerije s ponekim stadom goveda na navodnjavanim pašnjacima. Na obzoru bez oblacka ocrtavali su se tornjevi naftnih bušotina. Cesto je preko ceste ispred nje preletjela kugla od suhog korova, nošena vjetrom. Kad je prošla San Angelo, rijetko je vidjela neko drugo vozilo.

Ćudno, pomislila je, kako se stvari razvijaju.

Inace bi se odlučila za let do New Mexlca. No prije nekoliko je dana odlucila voziti do Angel

Firea, ne samo zato da bi usput mogla posjetiti ujaka Petea, već i da bi se uvela u raspoloženje osobe na odmoru. Duga će joj vožnja dati vremena za ublažavanje pritiska, rješavanje nervoze, zapocinjavanje razdoblja odmora i opuštanja prije nego stigne do

odmarališta u planinama, tako da će, kad onamo stigne, već biti relaksirana.

Kod kuće u Dallasu kretala se brzinom svjetlosti, uvijek u žurbi, uvijek jureći za nekim rokovima. Jutros se je, kad je stigla do zapadnih rubova Fort Wortha i za sobom ostavila velegradsko područje, kad se odmor pretvorio u stvarnost, počela radovati idiličnim danima što su je očekivali. Sanjarila je o bistrim, žuborećim potocima, šetnjama po starama izmeću jaseka, svježem oštrom zraku i lijanim jutrima uz kavu i neki dobar roman.

Neće se morati pridržavati nikakvog rasporeda, nicega osim sati ljencarenja, što je samo po sebi veliki uspjeh. Tiel McCoy davno se trebala prepustiti trenucima opuštanja. Već je tri puta odgađala taj odmor.

- Iskoristi ih ili ćeš ih izgubiti - Gully joj je rekao za dane odmora što ih je prikupila.

Održao joj je predavanje o tome kako bi njezinu radu, kao i njezinoj naravi, maleni predah uvelike koristio. To joj je govorio covjek koji je u proteklih cetrdeset i nešto godina imao samo nekoliko dana odmora - ako se racuna i tjedan potreban za uklanjanje žucnih kamenaca.

Kad ga je na to podsjetila, namršteno ju je pogledao. - Upravo o tome je rijec. želiš li postati ružni, smežurani, patetici spomenik prošlosti poput mene? - Zatim je doista pogodio u žicu. - Odlazak na odmor neće ugroziti tvoje šanse. Taj će posao još uvijek biti ovdje kad se vratiš.

Lako je shvatila znacenje te primjedbe. Ljutita jer je otkrio pravi razlog njezina odbijanja odlaska s posla na bilo koje vrijeme, nevoljko je pristala otići na tjedan dana. Obavila je rezervacije i isplanirala putovanje. No u sve planove treba ugraditi malo fleksibilnosti.

A ako je fleksibilnost ikad bila potrebna, onda je to u trenutku navodne otmice kćeri Russella Dendya.

Tiel je ljepljivu slušalicu telefona iz javne govornice držala vršcima kažiprsta i palca, jer nije željela dotaknuti više površine no što je nužno. - U redu, Gully, ovdje sam. Pa, blizu, u najmanju ruku. Zapravo, izgubila sam se.

Hihotao je. - Previše uzbuCena da bi se mogla koncentrirati na to kamo ideš?

- Pa, nije baš da mi je promaknuo neki velegrad. Sam si rekao da toga mjesta čak nema na većini zemljovida.

Njezin se smisao za šalu istrošio otprilike u vrijeme kad je prestala osjećati svoju stražnjicu. Prije nekoliko sati sve joj je obamrlo od sjedenja. Otkako je razgovarala s njim, zaustavila se samo

jednom, a i tada samo iz krajnje nužde. Bila je gladna, žedna, urnorna, nervozna, sve ju je boljelo i velik je dio puta vozila prema zalazećem suncu. Klima u automobilu postala je vlažna od prekomjernog korištenja. Tuširanje bi bilo

pravo blaženstvo.

Gully nije nimalo popravio njezino raspoloženje kad je pitao: - Kako si se uspjela izgubiti? -Izgubila sam osjećaj za smjer kad je sunce zašlo.

Ovdje krajolik jednako izgleda iz svakoga kuta. Još i više po mraku. Zovem te iz prodavaonice u gradiću s osamsto dvadeset tri stanovnika, sudeći prema natpisu na ulazu u mjesto, a mislim da su to malo napuhali. Ovo je jedina osvjetljena zgrada kilometrima naokolo. Mjesto se zove Rojo i još nekako. - Flats. Rojo Flats.

Jasno, Gully zna puni naziv ovog zabitog sela. Vjerojatno zna i ime nacelnika. Gully sve zna. On je živa enciklopedija. Skupljao je podatke onako kako ulizice skupljaju telefonske brojeve popularnih učenika generacije.

Televizijska postaja u kojoj Tiel radi ima direktora za vijesti, ali covjek s titulom upravlja poslom iz tepisonima obloženog ureda i više je zaokupljen birokracijom i administracijom nego pravim radom.

Covjek u rovovima, onaj koji radi izravno s izvjestiteljima, piscima, snimateljima i urednicima, onaj koji koordinira rasporede i sluša žalopojke,

koji grdi kad je to potrebno, onaj koji doista upravlja vijestima, to je Gully, glavni urednik.

Bio je u postaji kad je pocela s radom pocetkom pedesetih godina, a tada se zarekao da će ga morati iznijeti odande s nogama naprijed. Umrijet će prije nego se povuce u mirovinu. Radio je šesnaest sati na dan i jedva je podnosio vrijeme kad nije radio. Imao je živopisan rjecnik i bezbrojne poredbe, opsežan repertoar prica o

prošlim vremenima u emitiranju vijesti, te naoko nikakav život izvan redakcije. Ime mu je Yarborough, ali samo nekoliko živih ljudi to zna. Svi ga ostali poznaju samo kao Gullyja.

- Hoćeš li mi dati taj tajanstveni zadatak ili nećeš?

Nije se dao požurivati. - Što se dogodilo s tvojim planovima za odmor?

- Ništa. Još uvijek sam na odmoru. - Hm, hm.

- Jesam! Neću otkazati svoj slobodni tjedan. Samo odgac~am njegov pocetak, to je sve.

- Što će novi momak reći na to?

- Rekla sam ti već tisuću puta, nema novog momka. - Nasmijao se svojim promuklim smijehom okorjelog pušaca i time joj rekao kako zna da mu laže, te kako ona zna da je on toga svjestan.

- Imaš li svoj notes? - odjednom upita Gully. - Ovaj, da.

Bez obzira kako su se mikroorganizmi razmnožavali na telefonskoj slušalici, sad su vjerojatno prešli na nju. Pomirena sa sudbinom, stavila je

slušalicu na rame i pridržavala je obrazom dok je iz torbe vadila notes i nalivpero. Stavila ih je na usku metalnu policu ispod telefona pricvršćenog na zidu. - Reci.

- Momak se zove Ronald Davison - pocne Gully. - To sam cula i na radiju.

- Zovu ga Ronnie. Četvrti razred, baš kao i mala Dendy. Neće maturirati s pocastima, ali je solidan vrlo dobar ucenik. Nikad nije bilo nikakvih nevolja, sve do danas. Nakon jutrošnjeg sata razredne zajednice odjurio je sa studentskog parkirališta u svojoj toyoti, a Sabra Dendy morala je poći s njim.

- Dijete Russa Dendyja. - Njegova jedinica.

- Je li uključen FBI?

- FBI. Teksaški rendžeri. Svi. Ako nosi znacku, radi na ovom slucaju. Waco se ponavlja. Svi tvrde da je to u njihovoj nadležnosti i žele sudjelovati u akciji.

Teil je trenutak šutjela kako bi apsorbirala široke posljedice ove price. Kratak hodnik u kojem se nalazila javna govornica vodio je do toaletnih prostorija. Na jednom se vratima kocila slika kaubojke u suknji s resicama, nacrtana plavom bojom. Na drugima se,

predvidljivo, nalazila slika kauboja u debelim kožnim hlačama i ogromnom šeširu, koji je vitlao lasom iznad glave.

Pogledavši niz hodnik, Tiel je opazila pravoga kako ulazi u prodavaonicu. Visok, vitak, sa stetsonom navučenim na celo. Kimnuo je blagajnici

cija je pretjerano kovrcava kosa bila obojena neuglednom nijansom oker boje.

Bliže Tiel bio je postariji par koji je tražio suvenire, a ocito im se nije žurilo natrag do winnebaga. Tiel je pretpostavila da winnebago na benzinskoj crpki pripada njima. žena je kroz bifokalne naočale citala sastojke neke staklenke na polici. Tiel je cula kako uzvikuje: - žele od jalapeno paprika? Za Boga miloga!

Par se tada pridružio Tiel u hodniku, zaputivši se prema toaletnim prostorijama. - Nemoj odugovlačiti, Gladys - rekao je covjek. Njegove su bijele noge bile posve bez dlaka, a doimale su se smiješno mršavima u vrećastim kaki kratkim hlačama i sportskim cipelama debelih potplata.

- Ti gledaj svoja posla, a ja ću gledati svoja odbrusila mu je žena. Dok je prolazila kraj Tiel, namignula joj je s izrazom lica muškarcimisedasu-tako-pametni-ali-mi-znamo-bolje. U nekom drugom trenutku Tiel bi postariji par smatrala simpaticnim i dragim. No sad je zamišljeno citala gotovo doslovne Gullyjeve rijeci što ih je zapisala.

- Rekao si morala je poći s njim. Neobican izbor rijeci, Gully,

- Znaš li cuvati tajnu? - Znacajno je snizio ton glasa. - Jer ću nadrapati ako se ovo procuje prije naše sljedeće emisije vijesti. Dobili smo senzacionalnu vijest prije svih drugih postaja i novina u državi.

Tiel je osjetila žmarce na vlasištu, što se događalo

uvijek kad je znala da sluša nešto što niti jedan drugi izvjestitelj još nije cuo, kad bi otkrila neki element koji će njezinu pricu uciniti drukcijom od ostalih, kad bi njezina ekskluzivnost imala potencijal osvajanja novinarskog priznanja ili pohvala kolega. Ili kad bi joj jamčila istaknuto mjesto u Nine Live.

- Kome bih mogla reći, Gully? Dijelim prostor s kaubojem koji kupuje paket od šest limenki piva, drskom bakicom i njezinim mužem iz neke druge države, sudeći po njihovom naglasku, te s dva Meksikanca koji ne govore engleski. - Par je malocas ušao u

prodavaonicu. Cula ih je kako govore španjolski dok su u mikrovalnoj pećnici zagrijavali burritose.

Gully rece: - Linda...

- Linda? Ona je dobila pricu? - Ti si na odmoru, sjećaš se?

- Odmoru na koji si me gotovo prisilio! usklikne Tiel.

Linda Harper bila je druga izvjestiteljica, vraški dobra novinarka, i Tielina pritajena suparnica. Zapeklo ju je što je Gully Lindi dodijelio tako socnu pricu koja bi po svim pravima trebala biti njezina. Barem je ona to tako doživljavala.

- želiš li cuti ovo ili ne želiš? - svadljivo je upitao. - Hajde, reci.

Stariji je muškarac izišao iz toaletne prostorije. Pošao je do kraja hodnika i ondje zastao da bi pricekao ženu. Kako bi mu vrijeme brže prošlo,

izvadio je videokameru iz najlonske putne torbe i poceo prtijati oko nje.

Gully nastavi: - Linda je danas poslijepodne intervjuirala najbolju prijateljicu Sabre Dendy. Sad ćeš se šokirati. Dendyjeva je mala trudna s Ronniejem Davisonom. Osam mjeseci. Skrivali su to.

- Šališ se! A obitelj Dendy nije znala?

- Prema prijateljicininim rijecima, nitko nije znao. To jest, nitko nije znao sve do sinoć. Klinci su obavijestili svoje roditelje, a Russ Dendy je pomahnitao.

Tielin je um već jurio naprijed, ispunjavajući praznine. - Dakle, ovo nije otmica. To su suvremeni Romeo i Julija.

- Nisam to rekao. - Ali... ?

- Ali to bi bila moja prva pretpostavka. Stav što ga dijeli Sabrina najbolja prijateljica i pouzdanica. Ona tvrdi da je Ronnie Davison lud za Sabrom i da joj ni na koji nacin ne bi naudio. Rekla je da se Russell Dendy već više od godinu dana bori protiv te veze. Nitko nije dovoljno dobar za njegovu kćer, premladi su da bi znali što žele, fakultet je obvezan, i tako dalje. Shvatila si sliku.

- Jesam.

A ono što ne valja u toj slici je cinjenica da u njoj nema Tiel McCoy, već se tamo ubacila Linda Harper. Prokletstvo! Baš je izabrala vrijeme za odlazak na odmor.

- Vraćam se veceras, Gully. - Ne.

- Mislim da si me poslao na ovaj bezvezni put kako bi mi onemogućio povratak.

- Nije istina.

- Koliko sam daleko od El Pasa?

- El Pasa? Tko je spominjao El Paso?

- Ili San Antonija. Što je bliže. Mogla bih se veceras odvesti onamo i ujutro uskociti na avion za jugozapad. Imaš li pri ruci raspored letenja? Kad polijeće prvi avion za Dallas?

- Slušaj me, Tiel. Sve smo pokrili. Bob je zadužen za snage zakona i reda koje ih love. Linda se bavi prijateljima, učiteljima i obiteljima te djece. Steve se prakticki uselio u zdanje obitelji Dendy, pa će biti na mjestu dogaćaja ako dode do zahtjeva za otkupninom, što ne očekujem. I na koncu, ta će se djeca vjerojatno pojaviti prije nego se ti vratiš u Dallas.

- Dakle, što ja radim ovdje usred nicega, jebi ga? Postariji joj je covjek preko ramena dobacio radoznali pogled.

- Slušaj - sikne Gully. - Ona prijateljica? Sabra joj je prije nekoliko tjedana spomenula da bi ona i Ronnie jednostavno mogli zbrisati u Meksiko.

Malo se udobrovoljila jer je bila bliže meksickoj granici nego Dallasu. - Kamo u Meksiko? - upita Tiel.

- Nije znala. Ili nije htjela reći. Linda je morala primijeniti pritisak da bi toliko izvukla iz nje. Nije

željela izdati Sabrino povjerenje. No ipak je rekla da Ronniejev otac, njegov pravi otac; njegova se mama preudala; ima razumijevanja za njihovu situaciju. Prije nekog je vremena ponudio svoju pomoć ako im zatreba. Doista će te zapeći savjest što si vikala na mene kad ti kažem gdje se taj covjek nalazi.

- U Heri.

- Zadovoljna?

Trebala se ispricati, ali to nije ucinila. Gully je razumio. - Tko još zna za to?

- Nitko. Ali saznat će. Naša je prednost u tome što je Hera maleno mjesto, nije na utabanim stazama.

- Pricaj mi o tome - promrmlja Tiel.

- Kad se to procuje, svima će trebati malo vremena da stignu onamo, čak i helikopterom. Ti svakako imaš veliku prednost.

- Gully, obožavam te! - uzbuCeno će Tiel. - Reci mi kako ću se izvući odavde.

Postarija je žena izišla iz toaletne prostorije i pridružila se mužu, Ukorila ga je zbog prtljanja s videokamerom i naredila mu da je spremi natrag u torbu prije nego je razbije.

- Kao da si ti stručnjak za videokamere odbrusio joj je covjek.

- Potrudila sam se procitati upute za uporabu. Ti nisi.

Tiel je prstom zacepila uho kako bi mogla bolje

cuti Gullyja. - Kako se zove otac? Davison, pretpostavljam.

- Imam adresu i broj telefona.

Tiel je zapisala informacije brzinom kojom ih je on izgovarao. - Imam li dogovoren sastanak s njim? - Radimo na tome. Možda neće pristati da ga se snima.

- Nagovorit ću ga na to - samouvjereno će Tiel. - Šaljem ti helikopter sa snimateljem.

- Kipa, ako je slobodan.

- Možete se sastati u Heri. Intervju ćeš obaviti sutra, cim se dogovorimo s Davisonom. Zatim možeš nastaviti svoj odmor.

- Osim ako tu nema još zanimljive price.

- Uh, oh. To je uvjet, Tiel. - Zamislila ga je kako tvrdoglavo odmahuje glavom. - Napraviti ćeš ovo, a zatim ideš u Angel Fire. Tocka. Kraj diskusije.

- Kako god ti kažeš. - Sad se lako može složiti s njim, a kasnije će se prepirati ako dogac~aji budu zahtijevali drukciji pristup.

- U redu, da vidimo. Outta Rojo Flats... Zemljovid je zasigurno bio na njegovom stolu jer joj je za nekoliko sekundi dao daljnje upute. - Morala bi prilično brzo stići onamo. Nisi pospana, je li?

Nikad nije bila budnija nego kad je jurila za nekom pricom. Njezin je problem bio kako se iskljuciti i zaspati. - Kupiti ću nešto s mnogo kofeina i ponijeti sa sobom.

- Javi mi se cim stigneš onamo. Rezervirao sam ti sobu u jedinom hotelu. Ne možeš ga promašiti.

Rekli su mi da je kod žutog treptavog svjetla, jedinog u mjestu. Cekat će te kako bi ti dali kljuc sobe. - Promijenivši temu, Gully upita:

- Hoće li se novi momak naljutiti?

- Posljednji put ti kažem, Gully, nema novog momka.

Prekinula je vezu i ponovno nazvala - svog novog momka.

Joseph Marcus bio je radoholicar jednako kao i ona. Trebao je putovati avionom rano idućeg dana, pa je pretpostavila da će do kasna raditi u svom uredu, sredivati stvari prije odlaska na nekoliko dana.

Imala je pravo. Podigao je slušalicu nakon što je telefon drugi put zazvonio.

- Plaćaju li ti prekovremeno? - zadirivala je. - Tiel? Zdravo. Drago mi je da si nazvala.

- Radno je vrijeme završilo. Bojala sam se da se nećeš javiti.

- Refleksno sam podigao slušalicu. Gdje si? - Na kraju nicega.

- Je li sve u redu? Nisi imala problema s automobilom ili tako nešto?

- Ne, sve ~e u redu. Nazvala sam iz nekoliko razloga. Prvo, jer mi nedostaješ,

To je pravi pristup. Jasno mu staviti do znanja da odlazak na odmor još uvijek vrijedi. Staviti mu do znanja da se samo odgac~a, ali se ne otkazuje. Uvjeriti ga da je sve u redu, a zatim ga obavijestiti o neznatnim izmjenama u njihovom planu o romantičnom bijegu.

- Sinoć smo se vidjeli.

- Ali samo nakratko, a dan je bio dug. Drugo, nazvala sam te kako bih te podsjetila da u kovceg ubaciš kupaće gaćice. U kompleksu imaju zagrijani bazen.

Nakon kratke stanke, on rece: - Zapravo, Tiel, dobro je da si nazvala. Trebao sam razgovarati s tobom.

Nešto u tonu njegova glasa sprijecilo ju je da nastavi. Prestala je govoriti i cekala da on ispuni tišinu što je zjapila meCu njima.

- Mogao sam te danas nazvati na mobitel, ali ovo nije stvar o kojoj... Cinjenica je... I strašno mi je žao zbog toga. Uopće ne možeš shvatiti koliko mi je žao.

Tiel je zurila u bezbrojne rupice na metalu oko telefona. Zurila je tako dugo bez treptanja da su se sićušne rupice spojile. Odsutno se pitala cemu služe.

- Bojim se da se sutra ne mogu izvući. Zadržavala je dah. Sad ga je ispustila, osjećajući olakšanje. Njegova izmjena planova ublažila je njezin osjećaj krivnje jer ih je i sama kanila mijenjati.

Medutim, prije nego je uspjela nešto reći, on nastavi: - Znam koliko si se radovala tom putovanju. Kao i ja - žurno doda.

- Dopusti da ti olakšam, Josephe. - Tiel pokunjeno prizna: - Istina je da sam te nazvala jer mi treba još nekoliko dana prije odlaska u Angel Fire. Zato mi ne smeta ako malo odgodimo. Hoće li nam tvoj raspored dopustiti da se nademo, recimo, u utorak umjesto sutra?

- Ne razumiješ što ti govorim, Tiel. Uopće se ne mogu sastati s tobom.

Rupice su se ponovno počele spajati. - O. Shvaćam. To je razocaranje. Pa...

- Ovdje je bilo veoma napeto. Moja je žena našla kartu za avion i...

- Kako, molim?

- Rekao sam da je moja žena našla... - Oženjen si?

- Pa... da. Mislio sam da znaš.

- Ne. - Cinilo joj se da su se mišići njezina lica ukocili. - Zaboravio si spomenuti gospođu Marcus. - Jer moj brak nema nikakve veze s tobom, s

nama. To već dugo nije pravi brak. Kad ti objasnim moju situaciju kod kuće, razumjet ćeš.

- Oženjen si. - Ovog je puta to bila tvrdnja, a ne pitanje.

- Tiel, slušaj...

- Ne, ne, neću te slušati, Josephe. Zapravo ću ti spustiti slušalicu, kujin sine.

Dugo nakon što je spustila telefonsku slušalicu, što ju je prije deset minuta onako oprezno držala, nastavila se grcevito držati za nju. Naslonila se na telefon, celom snažno pritišćući perforirani metal dok se rukama držala za masnu slušalicu.

Oženjen. Doimao se previše savršenim da bi bio stvaran, a to je i bio. Privlakan, šarmantan, ugodan, duhovit, sportski nastrojen, uspješan i financijski

osiguran Joseph Marcus je oženjen. Da nije bilo avionske karte, imala bi ljubavnu vezu s oženjenim muškarcem.

Progutala je kiselinu što joj je navirala iz želuca i pricekala još trenutak da se pribere. Kasnije će lijeciti svoj povrijeđeni ponos, koriti se jer je bila tako naivna i proklinjati ga do pakla i natrag. No sad ima posla.

Vrtjelo joj se u glavi od nevjerice nakon Josephova otkrića. Osjećala je neobuzdani bijes. Bila je strašno povrijeđena, ali ju je najviše mucila njezina lakovjernost. To je samo još jedan razlog da gnjidi ne dopusti da utjece na njezin rad.

Rad je njezina panaceja, njezin spas. Kad je bila sretna, radila je. žalosna, radila je. Bolesna, radila je. Rad je bio lijek za sve njezine probleme. Rad je sve dovodio u red... čak i tako duboku bol u srcu da joj se činilo da će od toga umrijeti.

Znala je to iz vlastitog iskustva.

Pokupila je svoj ponos, zajedno s bilješkama o slučaju Dendy i Gullyjevim uputama kako će stići do Here; Texas, i naredila si da se pokrene.

U usporedbi s tminom u hodniku, fluorescentno osvjetljenje u prodavaonici doimalo se neobicno jarkim. Kauboj je otišao. Postariji je par prelistavao zbirku casopisa. Dva muškarca koji su govorili španjolski ~eli su burritose i tiho razgovarali.

Tiel je osjetila njihove pritajene poglede dok je prolazila kraj njih na putu do hladnjaka. Jedan je riešto rekao drugome koji se na to poceo smijuljiti.

Bilo je lako pogoditi o kakvoj je primjedbi rijec. Srećom, njezin je španjolski bio prilično loš.

Otvorila je vrata hladnjaka i za put izabrala paket od šest jakih cola. S police grickalica uzela je paketić suncokretovih sjemenki. Tijekom studiranja otkrila je da je otvaranje slanah sjemenki kako bi se došlo do koštice unutra dobra vježba koja ju je držala budnom dok je ucila. Nadala se da će to vrijediti i za noćnu vožnju.

Razmišljala je hoće li kupiti vrećicu cokoladom preliveh karamela. Samo zato što se pokazalo da je muškarac s kojim je tjednima izlazila oženjeni gad, to joj ne bi trebalo poslužiti kao izlika za prežderavanje. S druge strane, ako je ikad zaslužila neki užitak...

Kamera osiguranja u kutu stropa doslovno je eksplodirala, a naokolo su letjeli komadići stakla i metala.

Tiel se instinktivno sagnula kako bi se zaštitila od zaglušujuće buke. No kamera nije eksplodirala sama od sebe. U prodavaonicu je ušao mladi covjek i iz pištolja pucao u nju. Mladić je oružje zatim

uperio u blagajnicu koja je prodorno vrisnula, a tada joj se zvuk zaledio u grlu,

- Ovo je pljacka - melodramatično rece, pomalo bespotrebno jer je ta cinjenica bila ocita,

Mladoj ženi koja je došla s njim u prodavaonicu

mladić rece: - Sabra, pazi na ostale. Upozori me ako ..,~ ..,~rl~..
..~.,L.,o

Pa, možda ću umrijeti, pomisli Tiel, ali ću barem dobiti svoju pricu.

I ne mora voziti do Here kako bi je dobila. Prica je došla k njoj.

2. poglavlje

- Vi! - Ronnie Davison uperi pištolj u Tiel. - DoCite ovamo. Legnite na pod. - Nije se mogla pokrenuti, već je samo zabezegnuto zurila u njega. - Sada!

Ispustivši paketić suncokretovih sjemenki i paket napitaka, požurila je do pokazanog mjesta i legla licem prema dolje kako joj je rekao. Nakon što se pocetni šok povukao, ugrizla se za jezik kako ga ne bi pitala zašto oružanom pljackom pogoršava otmicu.

No sumnjala je da bi mladić u ovom trenutku prihvatio bilo kakva pitanja. Osim toga, dok ne bude znala što kani s njom i ostalim ocecima, možda ne bi trebala otkriti da je izvjestiteljica i da joj je poznat njegov i djevojin identitet.

- DoCite ovamo i legnite na pod - naredio je starijem paru. - Vas dvojica. - Uperio je pištolj u Meksikance. - Odmah! Krenite!

Stariji bracni par poslušao je bez pogovora. Meksikanci su ostali na svojim mjestima. - Pucat ću ako ne dodete ovamo! - vikne Ronnie.

Držeći glavu dolje i govoreći podu, Tiel rece: - Oni ne razumiju engleski.

- Umukni!

Ronnie Davison je svladao jeziknu barijeru i pobrinuo se da ga razumiju tako što je mahao pištoljem. Dva su se muškarca polako i nevoljko pridružila Tiel i postarijem paru na podu.

- Stavite ruke iza glave. Tiel i ostali su ga poslušali.

Tijekom godina Tiel je izvještavala o desecima slucajeva u kojima su nedužni prolaznici, koji su postali ocevici zlocina, cesto nadeni na mjestu dogacajaja, ležeći licem prema dolje, mrtvi, s jednim metkom u zatiljku, pogubljeni samo zato jer su se u pogrešnom trenutku našli na pogrešnom mjestu.

Hoće li i njezin život tako završiti?

Cudno, ali više je bila bijesna nego prestrašena. Nije učinila sve što je željela učiniti! Snowboard je djelovao veoma uzbudljivo, ali nije ga imala vremena iskušati. Ispravak: nije odvojila vrijeme da ga iskuša. Nikad nije posjetila Napa Valley. Željela je ponovno vidjeti Pariz, ne kao učenica srednje škole pod strogom kontrolom, već sama, slobodna vrludati bulevarima po vlastitoj volji.

Postoje ciljevi do kojih još nije stigla. Kad pomisli na događaje o kojima neće izvještavati ako se njezin život sada okonca. Nine Live će dobiti Linda Harper, a to je tako nepošteno.

Ne odnose se svi njezini snovi na karijeru. Ona i njezine prijateljice znale su se šaliti o svojim biološkim satovima, ali je ona u osami tjeskobno osluškivala kako nemilosrdno otkucava. Ako večeras umre, imati dijete bit će samo jedan od mnogih neispunjenih snova.

Zatim je tu i ono drugo. Ono veliko. Snažni osjećaj krivnje koji je osiguravao gorivo za njezinu ambicioznost. Još uvijek nije učinila dovoljno da bi se za to iskupila. Još nije okajala oštre riječi što ih je izgovorila ljutito i nepromišljeno, a tragedija je bila u tome što su se pokazale prorocanskima. Mora živjeti kako bi se iskupila za to.

Zadržavala je dah, čekajući smrt.

No Davisonova je pozornost bila usmjerena na nešto drugo. - Vi, u kutu - vikne mladić. - Sada! Ili ću ubiti starce. Ovisi o vama.

Tiel je tek toliko podigla glavu da bi virnula u zrcalo u kutu na stropu. Njezina je pretpostavka bila

po~rešna. Kauboj nije otišao. U zrcalu ga je vidjela

kako mirno vraća džepnu knjigu na njezino mjesto. Dok se polako približavao prolazom, skinuo je šešir i stavio ga na vrh police. Tiel je imala osjećaj da ga odnekud poznaje, ali je to pripisala cinjenici da ga je vidjela ranije, kad je ušao u prodavaonicu.

Pogled je prikovao na Ronnieja Davisona, a oko očiju su se vidjeli tragovi finih bora. Usne bez

osmijeha. Lice je govorilo Ne igray se sa mnom, a Ronnie Davison ga je dobro procitao. Nervozno je prebacivao pištolj iz jedne u drugu ruku sve dok se kauboj nije ispružio kraj jednog Meksikanca i stavio ruke iza glave.

Dok se sve to događalo, blagajnica je vadila novac iz blagajne i stavljala ga u plasticnu vrećicu. Ocito, ova prodavaonica nije bila

opremljena trezorom u koji se automatski zaključavala gotovina. Po onome što je Tiel mogla razabrati, u vrećici što ju je Sabra Dendy uzela od blagajnice nalazilo se prilično mnogo novaca.

- Imam novac, Ronnie - rekla je kći jednog od najbogatijih ljudi u Fort Worthu.

- Onda dobro. - Oklijevao je kao da ne zna što mu je sada ciniti. - Vi - rece užasnoj blagajnici. - Legnite kraj ostalih.

Mogla je imati malo više od četrdeset kilograma, a činilo se da nikad nije koristila zaštitu od sunca. Koža što joj je mlohavo visjela s košcatih ruku doimala se posve suhom, opazila je Tiel kad je sitna žena legla kraj nje. Nije mogla kontrolirati tiho štucanje što ga je izazvala užasnutost situacijom.

Svatko ima vlastiti način reagiranja na strah. Stariji bračni par nije poslušao Ronniejevu naredbu da stave ruke iza glave. Čovjek je desnom rukom čvrsto stiskao ženinu lijevu.

To je to, mislila je Tiel. Sad će nas ubiti. Zatvorila je oči i pokušala se moliti, ali prošlo je dosta vremena i ona više nije znala kako. Poetski

jezik Biblije nikako joj nije dolazio na pamet. željela je da njezina molitva bude rječita i dirljiva, uvjerljiva i impresivna, dovoljno poticajna da Bog zanemari sve ostale molitve što su ih ljudi u tom trenutku Njemu upućivali.

No Bog vjerojatno ne bi odobravao njezine čisto sebične razloge iz kojih želi živjeti, pa se mogla domisliti samo ovih riječi: - Nebeski Oče, molim te, nemoj dopustiti da umrem.

Kad je vrisak razbio tišinu, Tiel je bila sigurna da je vrisnula blagajnica. Brzo je pogledala ženu kraj sebe da bi vidjela kakvom je neopisivom mučenju izložena. No žena je još uvijek štucala, ne vriskala.

Vrisnula je Sabra Dendy, a nakon tog prvog neočekivanog zvuka uslijedile su riječi: - O, moj Bože! Ronnie!

Mladić je potrcao k njoj. - Sabra? Što je bilo? Što se događa?

- Mislim da je... O, Gospode.

Tiel se nije mogla suzdržati. Podigla je glavu kako

bi vidjela što se događa. Djevojka je cviljela i

zaprepašteno zurila u lokvicu tekućine između svojih nogu.

- Pukla joj je voda.

Ronnie je naglo okrenuo glavu i zagledao se u Tiel. - Sto?

- Pukla joj je voda. - Ponovila je tvrdnju s više samopouzdanja no što ga je osjećala. Zapravo joj je srce mahnito lupalo. To bi mogla biti iskra koja će ga potpaliti i navesti da na brzinu zakljuci situaciju, primjerice da ih sve poubija, a zatim se pozabavi kriznom situacijom svoje djevojke.

- Tako je, mladiću. - Starija se žena neustrašivo uspravila u sjedeći položaj i obratila mu se jednako drsko kao i mužu kad mu je održala predavanje o prtljanju oko videokamere. - Dijete dolazi.

- Ronnie? Ronnie? - Sabra je utisnula donji dio haljine među bedra, kao da će time zaustaviti prirodni tijek događanja. Savila je koljena i spustila se na pod tako da je sjela na pete. - Što ćemo učiniti?

Bilo je očito da je djevojka prestrašena. Činilo se da ni ona ni Ronnie nisu navikli na oružane pljacke. Kao ni na rođenje djeteta, kad smo već kod toga. Ugledavši se na stariju gospodu, Tiel je također sjela. - Predlažem...

- Vi umuknite! - vikne Ronnie. - Svi jednostavno umuknite!

Držao je pištolj uperen u njih i kleknuo kraj Sabre. - Imaju li pravo? To znači da će se sada roditi dijete?

- Mislim da hoće. - Kimnula je, a suze su joj se skotrljale niz obraze. - Zao mi je,

- U redu je. Koliko vremena... Koliko još dok se ne rodi?

- Ne znam. To se razlikuje, mislim. - Boli li te?

U očima su joj se pojavile nove suze. - Boli me već nekoliko sati.

- Nekoliko sati! - uspaničeno će Ronnie,

- Ali samo malo. Nije strašno.

- Kad je to podelo? Zašto mi nisi rekla? - Ako ima trudove...

- Rekao sam vam da šutite! - viknuo je na Tiel. - Ako već neko vrijeme ima trudove - uporno će Tiel gledajući ga u oči - bilo bi bolje da potražite medicinsku pomoć. Odmah.

- Ne - žurno će Sabra. - Nemoj je slušati, Ronnie. - Pograbila ga je za rukav. - Dobro mi je. Ja... Preplavio ju je bol. Lice joj se iskrivilo. Hvatala je dah.

- O, Bože. O, Isuse. - Ronnie je zurio u Sabrino lice i grickao donju usnu. Spustio je ruku u kojoj je držao pištolj.

Jedan od Meksikanaca, niži od dvojice, skocio je na noge i bacio se prema paru.

- Ne! - vikne Tiel.

Kauboj je pokušao uhvatiti Meksikanca za nogu, ali je promašio.

Ronnie je pucao.

Metak je razbio staklena vrata hladnjaka, stvarajući zaglušnu buku, i probio plastični vrc. Staklo i mlijeko prosulo se po svima u blizini.

Meksikanac je naglo stao. Prije nego se sasvim umirio, inercija je zaljuljala njegovo tijelo malo naprijed, a zatim malo natrag, kao da su mu se cizme zalijepile za pod.

- Vrati se natrag ili ću pucati! - Ronnieju je krv navrla u lice. Poruku je bilo lako shvatiti, bez obzira na nepoznavanje jezika. Čovjekov viši prijatelj

obratio mu se tihim i usrdnim glasom na španjolskom. Vratio se unatrag dok nije stigao do mjesta na kojem se ranije nalazio, a zatim je ponovno sjeo na pod.

Tiel ga je bijesno gledala. - Mogli su vam raznijeti tu blesavu glavu. Čuvajte svoj macizam za neki drugi trenutak, u redu? Ne želim stradati zbog vas.

Iako nije razumio riječi, shvatio je bit. U njegovim se tamnim ponosnim očima pojavio izraz mržnje jer ga je ukorila žena, ali njoj je to bilo svejedno.

Tiel se okrenula mladom paru. Sabra je sada ležala na boku, privukavši koljena do prsa. Zasad je mirovala.

Suprotno tome, činilo se da će Ronnie svakog trenutka ostati bez trunciće samokontrole. Tiel nije vjerovala da se tijekom samo jednog poslijepodneva od učenika koji nikad nije imao neprilika mogao pretvoriti u hladnokrvnog ubojicu. Nije vjerovala da momak može bilo koga ubiti, čak ni u samoobrani.

Da je želio pogoditi čovjeka koji je krenuo na njegov. mogao je to s lakoćom učiniti. No on se doimao veoma uzrujanim zato što je morao pucati, kao i svi ostali. Tiel je zaključila da je namjerno promašio čovjeka, a pucao je samo zato da bi naglasio svoju prijetnju.

Ili možda strašno griješi.

Prema Gullyjevim informacijama, Ronnie Davison potječe iz uništene obitelji. Njegov pravi otac živi daleko, a to znači da se nisu baš često vidjeli.

Ronnie je živio s majkom i ocuhom. Što ako je maleni Ronnie imao problema s takvim stanjem stvari? Što ako je njegova osobnost

pretrpjela oštećenja zbog prisilnog odvajanja od oca, te on godinama u sebi nosi mržnju i nepovjerenje? Što ako je prikrivao ubojite nagone jednako uspješno kao što su on i Sabra skrivali njezinu trudnoću? Što ako ga je reakcija Russella Dendya gurnula preko ruba? Bio je ocajan, a ocaj je opasna motivacija.

Ako progovori, zacijelo će biti prva koju će ubiti. Ali nije mogla jednostavno ležati ondje i umrijeti bez da barem pokuša to spriječiti. - Ako ti je imalo stalo do te djevojke...

- Već sam vam rekao da šutite.

- Samo pokušavam spriječiti katastrofu, Ronnie. - Budući da su se on i Sabra obraćali jedno drugome po imenima, neće se pitati odakle zna njegovo ime. - Ako ne nađeš pomoć za Sabru, žalit ćeš do kraja života. - Slušao je, a Tiel je iskoristila njegovu ocitu neodlučnost - Pretpostavljam da je dljete tvoje.

- Što vi, dovraga, mislite? Naravno da je moje. - Onda sam sigurna da ti je stalo do njegove dobrobiti ~ednako kao i do Sabine. Potrebna joj je medicinska pomoć.

- Ne slušaj je, Ronnie - slabašno će Sabra. - Bolovi su se ublažili. Možda je to ipak lažna uzbuna. Bit će mi dobro ako se samo malo odmorim.

- Mogao bih te odvesti u bolnicu, Mora biti neka u blizini.

- Ne! - Sabra je sjela i pograbila ga za ramena. - On bi saznao. Došao bi za nama. Ne. Veceras idemo ravno do Meksika. Sad kad imamo nešto novca, možemo uspjeti.

- Mogao bih nazvati svoga tatu...

Odmahnula je glavom. - Tata je već mogao doprijeti do njega. Podmititi ga ili tako nešto. Sami smo, Ronnie, i ja želim da bude tako. Pomogni mi da ustanem. Idemo odavde. - No dok je s mukom ustajala, naišao je novi val bolova pa se uhvatila za trbuh. - O, moj Bože, o, moj Bože.

- Ovo je šašavo. - Prije nego je Tiel dospjela razmisliti o svojem postupku, našla se na nogama. - Hej ! - vikne Ronnie. - Vratite se na pod. Tiel ga je ignorirala, prošla je kraj njega i cucnula

kraj djevojke. - Sabra? - Uхватила ju je za ruku. - Stisni me za ruku dok bol ne prođe. To bi moglo pomoći.

Sabra joj je tako cvrsto stisnula ruku da se Tiel pobojala da će joj polomiti kosti. No izdržala je, te su zajedno svladale trud. Kad su se djevojčine crte lica počele opuštati, Tiel šapne: - Je li sada bolje?

- Hmm. - Zatim joj se u glasu osjetila panika. - Gdje je Ronnie?

- Ovdje je.

- Neću te ostaviti, Sabra.

Tiel rece: - Mislim da bi ga trebala nagovoriti neka pozove hitnu pomoć za tebe.

- Ne,

- Ali prijeti ti opasnost, kao i tvom djetetu.

- Našao bi nas. Uhvatio bi nas.

- Tko? - pitala je Tiel iako je znala odgovor. Russell Dendy. Bio je na glasu kao nemilosrdni poslovni covjek. Po onome što je o njemu znala, Tiel nije mogla zamisliti da bi u osobnom životu mogao biti popustljiviji.

Ronnie oštro rece: - Vratite s k ostalima, gospoc~o. Ovo se vas ne tice.

-Pocelo me se ticati kad si uperio pištolj u mene i ugrozio mi život.

- Vratite se onamo. - Ne.

- Gledajte, gospoCo...

Zastao je kad je neki automobil skrenuo s autoceste na parkiralište. Svjetlost farova preletjela je preko ulaza u prodavaonicu.

- Prokletstvo! Hej, gospodo! - Prišao je blagajnici i gurnuo je nogom. - Ustanite. Ugasite svjetla i zaključajte vrata.

žena je odmahнула glavom, ne prihvaćajući ni njega ni opas~u situaciju.

- Ucinite kako vam je rekao - rece joj starija žena. - Bit će sve u redu ako jednostavno radimo ono što nam kaže.

- Požurite! - Automobil se zaustavio kraj jedne od benzinskih crпки. - Ugasite svjetla i zaključajte vrata.

žena je nesigurno ustala. - Ne bih smjela zatvoriti prije jedanaest sati. To je tek za deset mlnuta.

U malo manje napetim okolnostima Tiel bi se nasmijala njezinom slijepom poštivanju pravila.

Ronnie rece: - Ucinite to sada. Prije nego izide iz automobila.

Pošla je iza pulta, a papuce su joj udarale po petama. Okrenula je sklopku i vani su se svjetla ugasila.

- Sada zaključajte vrata.

Zaputila se do druge kontrolne sklopke iza pulta i okrenula je. Uz glasan škljocaj vrata su se elektronički zaključala. - Kako se otključavaju? - upita je Ronnie.

Nije glup, pomisli Tiel. Ne želi ostati unutra u klopci.

- Samo se okrene ova sklopka - odgovori blagajnica.

Kauboj i dva Meksikanca su još uvijek ležali licem prema podu i držali ruke iza glave. Muškarac koji je prilazio vratima nije ih mogao vidjeti. Tiel i Sabra su također bile skrivene u prolazu između dva niza policajaca.

- Neka se nitko ne miješa. - Ronnie je u cucnju prišao starijoj ženi i uhvatio je za ruku, povukavši je na noge.

- Ne! - vikne njezin muž. - Ostavi je na miru. - Tišina! - naredi Ronnie. - Ako se netko makne, ubit ću je.

- Neće me ubiti, Vern - žena rece mužu. - Bit će sve u redu ako svi budemo mirni.

Zena je poslušala Ronniejeve upute i cucnula s njim iza cilindričnog hladnjaka za hladna pića. Iznad ruba hladnjaka mogao je dobro vidjeti vrata.

Covjek je pokušao otvoriti vrata, otkrio da su zaključana i viknuo: - Donna! Jesi li unutra? Zašto si ugasila svjetla?

Donna se skutrla iza pulta i ostala nijema. Covjek je virio kroz staklo. - Eno te - rece, opazivši je. - Što je bilo?

- Odgovorite mu - šaptom joj rece Ronnie.

- Ja... bolesna sam - rece, dovoljno glasno da je čuje covjek ispred prodavaonice.

-Dovraga, nemaš ništa što ja već nisam prebolio. Otvori. Treba mi samo benzina za deset dolara i pakovanje od šest Miller Litea.

- Ne mogu - plačljivo mu dovikne blagajnica. - Ma daj, Donna. Zacas ćemo biti gotovi i ja ću otići. Još nije jedanaest sati. Otvori vrata.

- Ne mogu. - Uspravila se i njezin se glas istodobno pretvorio u vrisak. - Ima pištolj i sve će nas poubijati. - Skljokala se iza pulta,

- Sranje!

Tiel nije znala koji je muškarac to izgovorio, ali je

ona jednako mislila, Također je mislila da bi ona sama mogla ubiti blagajnicu Donnu ako to ne čini

Ronnie Davisom,

Čovjek pred vratima krenuo je unatrag, a Zatim se spotaknuo i potrcao prema automobilu. Gume su škripale kad je vozilo jurnulo unatrag, a zatim se okrenulo i vratilo na autocestu.

ženu. Preklinjem te, molim te, nemoj ozlijediti Gladys. Nemoj ozlijediti moju Gladys.

- Miruj, Verne. Dobro sam.

Ronnie je ljutito vikao na Donnu zbog njezine gluposti. - Zašto ste to učinili? Zašto? Taj će tip pozvati policiju. Bit ćemo uhvaćeni u klopku. O, pakao, zašto ste to učinili?

Glas mu se kidao od frustriranosti i straha. Tiel je zaključila da je vjerojatno jednako prestrašen kao i svi oni. Možda još i više. Jer bez obzira na to kako će se ova situacija na kraju razriješiti, neće biti suocen samo sa zakonskim posljedicama, već i s gnjevom Russella Dendya. Neka mu Bog pomogne.

Mladić je naredio blagajnici neka izađe iza pulta kako bi je mogao vidjeti.

Tiel nije znala je li ga žena poslušala. Svu je svoju pozornost usmjerila na djevojku koju je zahvatio još jedan trud. - Stisni mi ruku, Sabra. Diši. - Nije li to ono što bi žene koje rade trebale činiti? Disati? Tako su to radile u filmovima. Brzo su disale i puhale i... i vriskale tako da se sve orilo. - Diši, Sabra.

- Hej! Hej! - odjednom vikne Ronnie. - Kamo ste vi krenuli? Vratite se onamo i legnite. Hej, mislim ozbiljno!

Sad nije trenutak za provociranje uzbuđenog mladića, a Tiel je kanila reći onome tko je to radio neka prestane. Podigla je pogled, ali je prijekor zamro na njezinim usnama kad je kauboj kleknuo s druge strane Sabre,

- Maknite se od nje! - Ronnie je pritisnuo cijev pištolja uz kaubojevu sljepocnicu, ali čovjek je ignorirao i pištolj i mladićeve prijetnje.

Ruke koje su se doimale naviklima na rad s konopcima i stupovima za ograde na rancu našle su se na djevojčinu trbuhu. Lagano su ga masirale.

- Mogu joj pomoći. - Glas mu je bio hrapav, kao da dugo nije govorio, kao da se prašina zapadnog Texasa skupila na njegovim

glasnicama. Pogledao je Ronnieja. - Zovu me Doc.

- Vi ste liječnik? - upita Tiel.

Pogledao ju je svojim smirenim ocima i ponovio: - Mogu joj pomoći.

3, pogla vl je

- Nećete je dotaknuti - žestoko će Ronnie. - Maknite svoje prljave ruke s nje.

Muškarac kojeg su zvali Doc nastavio je pritiskati djevojcin trbuh. - Nalazi se u prvom ili u drugom poročajnom dobu. Ne znam koliko je otvorena, pa je teško procijeniti koliko joj treba dok ne rodi. No njezini bolovi često nailaze, pa pretpostavljam...

- Pretpostavljate?

Ignorirajući Ronnieja, Doc umirujućim pokretom potapša Sabrino rame. - Ovo je tvoje prvo dijete?

- Da, gospodine.

- Možeš me zvati Doc. - Dobro.

- Koliko je vremena prošlo otkako si prvi put pocela osjećati bolove?

- U početku sam se samo nekako cudno osjećala, znate? Pa, vjerojatno ne znate.

Nasmiješio se. - Nemam osobnog iskustva, istina. Opiši mi kako si se osjećala.

- Baš kao prije početka menzesa. Tako nekako. - Pritisak ovdje dolje? I probadanje slično jakim grčevima?

- Da. Doista jakim. I bolovi u leCima. Mislila sam da je riječ samo o umoru od dugotrajne vožnje u kamionetu, ali se stanje pogoršalo. Ništa nisam željela reći. - Njezine su oci potražile Ronnieja koji se nadvio nad široka Docova ramena. Upijao je svaku riječ, ali je i dalje držao na nišanu pištolja ljude na podu.

- Kad su poceli ti simptomi? - upita Doc. - Oko tri sata poslije podne.

- Isuse, Sabra - zastenje Ronnie. - Osam sati? Zašto mi nisi rekla?

Suze su joj se ponovno pojavile u ocima. - Jer bi to upropastilo naše planove. željela sam biti s tobom bez obzira na sve.

- Ššš. -Tiel ju je potapšala po ruci. - Od plakanja ćeš se samo još gore osjećati. Misli na dijete koje

dolazi. To bi se moralo brzo dogoditi. - Pogledala je Doca. - Nije li tako?

- Teško je reći kad je riječ o prvom djetetu. - Vaša najbolja pretpostavka?

- Dva, tri sata. - Ustao je i okrenuo se Ronnieju. - Noćas će roditi. Koliko će lagan ili težak biti porodaj, ovisi o tebi. Potrebna joj je bolnica, dobro

opremljena računom i medicinsko osoblje. Djetetu će također trebati njega čim se rodi. Takva je situacija. Što ćeš učiniti po tom pitanju?

Sabra je kriknula kad je osjetila novi val bola. Doc se spustio kraj nje i pratio trud tako što joj je ruke stavio na trbuh. Duboka bora između njegovih obrva upozorila je Tiel na nevolje. - Što je? - upita. - Nije dobro.

- Što?

Odmahnuo je glavom i time pokazao da ne želi razgovarati pred djevojkom. Ali Sabra Dendy nije bila glupa. Opazila je njegovu zabrinutost. - Nešto nije u redu, zar ne?

Doc se nije prema njoj postavio snishodljivo. - Riječ je o tome da je malo kompliciranije. - Što?

- Znaš li što znači porodaj na zadak?

Tiel zastane dah u grlu. Cula je kako Gladys ispušta zvuk žaljenja.

- To je kad se dijete... - Sabra zastane i s mukom proguta slinu. - Kad je dijete okrenuto naopako. Ozbiljno je kimnuo glavom. - Mislim da je tvoje

dijete u pogrešnom položaju. Glava mu nije okrenuta prema dolje.

Pocela je cviljeti. - Što možete učiniti?

- Katkad nije potrebno ništa učiniti. Dijete se samo okrene.

- Što je najgore što se može dogoditi?

Doc pogleda Ronnieja koji je postavio pitanje. - Napravi se carski rez pa se majka i dijete poštede

mucnog poročaja. Vaginalni poročaj je opasan, i može biti opasan po život. Sad kad to znaš, hoćeš li nekome dopustiti da pozove hitnu pomoć i osigura pomoć za Sabru?

- Ne! - vikne djevojka. - Neću ići u bolnicu. Neću!

Doc je uhvati za ruku. - Tvoje bi dijete moglo umrijeti, Sabra.

- Vi mi možete pomoći. - Nemam opremu.

- Ipak možete. Znam da možete.

- Sabra, molim te, poslušaj ga - usrdno će Tiel. - Zna o čemu govori. Poročaj na zadak bio bi veoma bolan. Također može ugroziti život tvoga djeteta ili izazvati teške poremećaje. Molim te, nagovori Ronnieja da posluša Docov savjet. Dopusti da pozovemo hitnu pomoć.

- Ne - rece i tvrdoglavo odmahne glavom. - Vi ne razumijete. Moj se tata zakleo da ni ja ni Ronnie

više nikad nećemo vidjeti dijete nakon što se rodi.

Dat će ga nekome. - Sumnjam da...

Ali Sabra nije dopustila da Tiel završi. - Rekao je da mu dijete ne bi značilo ništa više od neželjenog psića kojeg bi odveo u štenaru. Kad on nešto kaže, to i misli. Uzet će nam dijete i više ga nikad nećemo vidjeti. I nas će rastaviti. Rekao je da hoće, pa će to i učiniti. - Pocela je jecati.

- O, Bože - promrmlja Gladys. - Sirota djeca. Tiel je preko ramena pogledala ostale. Vern i

Gladys su sada sjedili, a on ju je zaštitnicki zagrlio. Oboje su žalosno promatrali što se događa.

Dva su Meksikanca tiho razgovarala, a njihove su neprijateljske oci strijeljale naokolo. Tiel se nadala da ne planiraju još jedan pokušaj svladavanja Ronnieja. Blagajnica Donna je još uvijek ležala na podu, licem prema dolje, ali je promrmljaja: - Sirota djeca, da ne bi. Gotovo su me ubili.

Ronnie je donio odluku, pogledao Doca i rekao: - Sabra želi da joj vi pomognete.

Izgledao je kao da će se usprotiviti. No tada se predomislio, možda zato jer nije bilo dovoljno vremena. - U redu. Zasad ću učiniti sve što mogu, a počet ću pregledom.

- Mislite na njezinu...

- Da. To mislim. Moram znati koliko je poročaj napredovao. Nadi mi nešto čime mogu sterilizirati ruke.

- Ja imam malo onog sredstva za pranje ruku rece mu Tiel. - Antibakterijsko je.

- Dobro. Hvala.

Pocela je ustajati, ali ju je Ronnie zaustavio. - Uzmite to i vratite se ravno ovamo. Imajte na umu da vas ja pratim.

Vratila se do mjesta na kojem je ispustila svoju torbu, napitke i suncokretove sjemenke. Iz torbe je izvadila plasticnu bocicu sredstva za pranje ruku. Tada je privukla Vernovu pozornost i pantomimom pokazala kako prinosi videokameru oku, Najprije

se doimao zbunjenim, ah tada ga je Gladys gurnula

laktom i nešto mu šapnula u uho. Kimnuo je glavom i bradom pokazao prema polici s casopisima. Tiel se sjetila da su ondje prelistavali casopise kad je pocela pljacka.

Vratila se s bocicom sredstva za pranje ruku i pružila je Docu. - Zar ne bi trebala imati nešto pod sobom?

- Imamo nekoliko zaštitnih podmetaca za krevet u automobilu.

- Gladys! - Usklikne Vern, ocito posramljen ženinim priznanjem.

- To bi bilo savršeno - rece Tiel sjetivši se zaštitnih podmetaca za jednokratnu uporabu što ih je vidjela na krevetu ujaka Petea u starackom domu. Zahvaljujući tome osoblje nije moralo mijenjati posteljinu svaki put kad bi netko imao nezgodu. - Idem po njih.

- Vraga - rece Ronnie, odbacujući tu ideju. - Ne vi. Ali starac može poći. Ona - doda i uperi pištolj u Gladys - ostaje ovdje.

Gladys je potapšala Vernonovo koščato koljeno. - Sa mnom će biti sve u redu, dušo.

- Sigurna si? Ako se teb~ nešto dogodi...

- Ništa mi se neće do~oditi. Taj dječak ima ve~ih briga no što sam ja.

Vern je svoje slabašno tijelo podigao s poda, otrešao prašinu s kratkih hlaca i pošao prema vratima. - Pa, ne mogu proći kroz staklo.

Ronnie ponovno nogom gurne Donnu, a ona ga je odmah pocela preklinjati neka joj poštedi život.

Rekao joj je neka umukne i otključa vrata, što je i učinila.

Na vratima su Ronnie i stariji muškarac izmijenili znacajan pogled. - Ne brini, vratit ću se - uvjeravao ga je starac. - Ne bih učinio ništa cime bih ugrozio život moje žene. - Zatim, iako je Ronnie Davison bio dvadeset pet kilograma teži i petnaest centimetara viši, Vern ga je upozorio: - Ako joj naudiš, ubit ću te.

Ronnie je gurnuo vrata, a Vern je izišao. Njegov pokušaj trcanja djelovao je komično. Tiel je gledala kako napreduje preko parkirališta dok nije stigao do benzinske crpke i ušao u winnebago.

Doc je umirujućim glasom govorio Sabri tijekom još jednog truda. Kad je prošao, djevojka se opustila i zatvorila oci. Tiel je pogledala Doca koji je promatrao djevojku. - Što bi vam još moglo koristiti?

- Rukavice.

- Pogledat ću što mogu naći. - Malo octa.

- Standardni destilirani ocat?

- Hmm. - Nakon kratke stanke, on primijeti: - Veoma ste pribrani pod pritiskom.

- Hvala. - Nastavili su promatrati djevojku koja je, zasad, izgledala kao da spava. Tiel tiho upita: - Hoće li ovo loše završiti?

Usne su mu se stisnule u odlucnu crtu. - Neće, ako ja to mogu spriječiti.

- Koliko loše...

- Hej, što to vas dvoje šapućete?

Tiel pogleda Ronnieja. - Docu su potrebne rukavice. Kanila sam pitati Donnu drže li ih u prodavaonici.

- Dobro, idite.

Udaljila se od Sabre i prišla pultu. Donna je stajala iza pulta i čekala da otključa vrata kad se Vern vrati. Sumnjicavo je promatrala Tiel. - Što želite?

- Donna, molim vas, ostanite mirni. Histerija će samo pogoršati situaciju. Zasad smo svi sigurni.

- Sigurni? Ha! Ovo mi je treći put. - Da vas pljackaju?

- Sreća me jednom mora napustiti. Prvi put, bila su trojica. Došli su fino i pristojno, ispraznili blagajnu i zaključali me u zamrzivac. Da nije naišao dostavljač mlijecnih proizvoda, bila bih spokojna. Drugi put, onaj tip s maskom tresnuo me je po glavi drškom pištolja. Imala sam potres mozga i šest tjedana nisam mogla raditi jer sam patila Od glavobolja. Tako mi se vrtjelo u ~lavi da sam stalno povraćala. - Njezina su se uska prsa dizala i spuštala dok je rezignirano uzdisala, - To je samo pitanje vremena. Jednom će mi sreća okrenuti

lec~a i jedan od njih će me ubiti. Mislite li da bi nam dopustio pušiti?

- Ako se toliko bojite, zašto ne potražite drugi posao?

Pogledala je Tiel kao da je poremetila umom.

Ako tu ima logike, možda Tiel doista gubi razum. - Imate li gumenih rukavica u dućanu? Od one vrste kakve nose liječnici.

Odmahnula je nakovrcanom kosom. - Samo za kućanstvo. To je sve. Mislim da imamo dva para tamo gdje su sredstva za čišćenje.

- Hvala. Budite mirni, Donna.

Dok je Tiel prolazila kraj Gladys, sagnula se i šapnula: - Nalazi li se traka u vašoj videokameri? Stara gospoCa kimne. - Dva sata. Premotana je,

takoder. Osim ako Vern nije nešto zaribao dok je prtljao oko nje.

- Kad bih vam je uspjela donijeti...

- Hej ! - vikne Ronnie. - O čemu sada šapćete? - Boji se za svoga muža. Samo sam je umirivala. - Evo ga, dolazi - rece Gladys pokazujući prema vratima.

Donna je prebacila sklopku i Vern je ušao, a sve osim njegovih tankih nogu skrivala je hrpa posteljine. Ronnie mu je naredio neka baci jastuke i pokrivače, ali se starac pobunio. - Sve je čisto. Ako bacim na pod, zaprljat će se. Mlada bi žena trebala imati udoban ležaj, a mislio sam da bi i ovi rucnici mogli dobro doći.

- Zapravo, to je jako dobro zaključio, Ronnie rece Tiel. - Možeš sve pregledati kad donese ovamo.

Povrh zaštitnih podmetaca po koje je pošao, Vern je iz automobila donio dva jastuka, dva pokrivača, dvije čiste plahte i nekoliko ručnika. Ronnie nije našao ništa skriveno u posteljini, pa je Tiel dopustio da napravi ležaj, što je ona i učinila dok se Sabra svom težinom oslanjala na Doca.

Tiel je upotrijebila samo jednu plahtu, a drugu je spremila za kasnije, ako bude potrebna. Kad je završila, Doc je spustio djevojku na ležaj. Sa zahvalnošću se ondje smjestila. Tiel joj je ispod kukova stavila jedan od zaštitnih podmetaca za jednokratnu uporabu.

- Nisu namijenjeni onome što mislite - izjavi Vern.

Tiel i Doc su istodobno pogledali starca. iznenadivši se kad su vidjeli da se sagnuo kako bi im se povjerio. - Ne patirno od inkontinencije.

Tiel je jedva prikrla smiješak. - Nismo to ni pitali.

- Mi smo na medenom mjesecu - povjerljivim šaptom objasni Vern. - Svake noći to radimo. Danju takoČer, ako nas obuzme želja. Znete kako su nezasićni ljudi na medenom mjesecu. Ti podmetaci nisu

narocito udobni za onoga koji je dolje, ali ni jedno od nas ne voli ležati na vlažnome mjestu, a

ovo je bolje nego svaki put mijenjati plahte. Starac namigne, okrene se i poslušá Ronniejevu naredbu da se pridruži ostalima. Sjeo je kraj svoje žene - svoje mladenke - koja ga je zagrlila i bučno ga poljubila u obraz, hvaleći ga zbog iskazane hrabrosti.

Tiel je shvatila da su joj usta ostala otvorena, pa ih je zatvorila uz tihi škljocaj zubi. Njezin je pogled

prešao na Doca, koji se usredotocio na mjerenje Sabrina truda, ali su mu se tanke usne trzale u osmijehu.

Ispod obrva je pogledao Tiel, vidio da ga ona gleda i napravio neki zvuk koji bi se mogao protumaciti kao smijeh. - Rukavice?

- Što?

- Jeste li pitali za rukavice?

- Oh, ovaj, dva para gumenih rukavica za kućanstvo.

Odmahnuo je glavom. - To bi onda mogle biti i kožnate radnicke rukavice. Što je s octom?

- Stiže. - I gaza.

Zatražila je Ronniejevo dopuštenje da pode potražiti po policama, a ondje je našla nekoliko plasticnih boca octa, kutiju sterilnih kompresa i paket vlažnih maramica za bebe. Sve je to pokupila. Dok se vraćala do Sabre, nešto joj je zapelo za oko. Obuzeta trenutnim porivom, zbirci je dodala dvije kutije boje za kosu.

Kad se vratila do djevojke, Sabra je pozorno slušala ono što joj je Doc govorio.

- Neće biti ugodno, ali nastojat ću da te ne ozlijedim, u redu?

Djevojka kimne i prestrašeno pogleda Tiel.

- Jesi li ikad bila na ginekološkom pregledu, Sabra? - tiho upita Tiel.

- Jednom, Kad sam pošla po kontracepcijske pilule. - Tiel upitno nakrivi glavu, a Sabra posramljeno spusti pogled. - Prestala sam ih uzimati jer sam se pocela debljati.

- Shvaćam. Pa, već si bila na pregledu pa znaš što možeš očekivati. Ovo vjerojatno neće biti ništa gore od prvog pregleda. Je li tako, Doc?

- Nastojat ću ti što više olakšati.

Tiel na brzinu stisne djevojcinu ruku. - Bit ću odmah tu ako ti...

- Ne, ostanite ovdje sa mnom. Molim vas. Pozvala je Tiel da joj se približi.

- Drag je - rece, govoreći tihim glasom ravno u Tielino uho. - Ponaša se kao liječnik i govori kao liječnik, ali ne izgleda tako, znate što mislim?

- Da, znam što misliš.

- Zato se osjećam nekako cudno, da on... znate? Možete li mi, možda, pomoći da skinem gaćice? Tiel se uspravi i pogleda Doca. - Možete li nas

ostaviti na trenutak, molim vas? - Svakako.

- Što se dogacta? - Ronnie je želio znati kad je Doc ustao.

- Mlada dama treba malo privatnosti. Od mene. I tebe.

- Ali ja sam njezin momak.

- Baš je to razlog zašto si ti posljednja osoba za koju ona želi da je promatra.

- Ima pravo, Ronnie - rece Sabra. - Molim te. Mladić se udaljio s Docom. Tiel je podigla Sabrinu suknju i pomogla joj skinuti gaćice dok je

ona nezgrapno podizala bokove,

- Eto, gotovo - blago će Tiel uzimajući vlažan komad rublja što ga je Sabra zgužvala poput loptice za stolni tenis.

- žao mi je što je tako ljepljivo.

- Sabra, od ovog se trenutka moraš prestati ispricavati. Nikad nisam raCala, ali sigurna sam da tome ne bih pristupila ni izbliza tako dostojanstveno kao ti. Je li ti sada udobnije? - Ocito nije. Po Sabrinom je grimasi vidjela da ju je ponovno preplavio val bola. - Doc?

U trenutku se stvorio kraj njih i rukama pritisnuo njezin trbuh. - Doista bih želio da se sam okrene. - Nadam se da će biti djevojčica - dahćući mu rece Sabra.

Doc se nasmiješi. - Doista?

- Ronnie bi također želio curicu. - Kćeri su sjajne, doista.

Tiel ga krišom pogleda. Ima li on kćeri, pitala se. Smatrala ga je neženjom, samotnjakom. Možda zato jer ju je izgledom podsjećao na Marlboro covjeka. Marlboro covjeka se nikad nije vidjelo sa ženom i djecom.

Možda... ? Tiel se nije mogla otresti osjećaja da je Doca već negdje ranije vidjela. Zacijelo joj se cini neodrec~eno poznatim zbog

sličnosti s grubijanima na reklamama za cigarete.

Kad je trud prošao, Doc je položio ruke na djevojčina uzdignuta koljena. - Nastoj se što više opustiti. I reci mi alco ti zadajem bol, u redu?

- O, cekajte, - Tiel je posegnula za kutijom boje za kosu i otvorila je. Opazivši Docov upitni izraz lica, objasnila je. - U paketu se obično nalaze rukavice za jednokratnu uporabu. Neće biti ništa narocito; vjerojatno vam neće ni odgovarati - doda pogledavši njegove jake šake - ali možda će biti bolje nego ništa.

- Dobro ste se sjetili.

Povukao je plasticne rukavice s voštanog papira na koji su bile zalijepljene i navukao ih na ruke. Djelovale su nespreno, ali je zahvalio Tiel, a potom još jednom rekao Sabri da će se svim silama truditi da pregled bude što bezbolniji.

- Ovo bi moglo pomoći. - Kako bi se djevojka ugodnije osjećala, Tiel joj je drugu plahtu raširila preko koljena.

Doc ju je s odobravanjem pogledao. - Samo se opusti, Sabra. I3it će gotovo prije nego se snac~eš. Duboko je udahnula i cvrsto stisnula oci.

- Najprije ću te obrisati jednom od OVih Vližlllh maramica. Zatim ću te oprati s malo octa. Možda će biti malo hladno.

Dok je lijevao ocat po njoj i brisao je s nekoliko sterilnih gaza, ~itao ju je kako se osjeća,

- Dobro - drhtavo je odgovorila.

Tiel je shvatila da zadržava dah. - Duboko diši, Sabra. To će ti pomoći da se opustiš. Ucinimo to zajedno. Duboko udahni. Sada izdahni. - Kad je zavukao prste u nju, Sabra se trgnula. Tiel rece: - Ponovno. Još jedan duboki udah. Sada van. Tako je. Više neće dugo trajati. Izvrsno se držiš.

Ali nije bilo izvrsno. Docov izraz lica toliko joj je rekao. Povukao je ruku izmec~u djevojčinih bedara i, skrivajući svoju zabrinutost, trabunjao o tome kako je bila dobra. Skinuo je rukavice i posegnuo za bocicom sredstva za pranje ruku, žustro ga utrljavajući na šake i podlaktice.

- Je li sve u redu?

Ronnie se vratio. On je postavio to pitanje, ali je Doc odgovor uputio Sabri. - Nisi se mnogo otvorila. - Što to znaci?

- Znači da su tvoji trudovi nefunkcionalni. - Nefunkcionalni?
- To je oštra riječ, ali tako se medicinski kaže. S obzirom na to koliko su jaki i cesti tvoji trudovi, grlo tvoje maternice trebalo bi biti više otvoreno. Dijete se pokušava progurati van, ali svi dijelovi tvoga tijela nisu spremni za porođaj.
- Što možete učiniti?
- Ja ne mogu ništa učiniti, Ronnie, ali ti možeš. Možeš prekinuti s ovim glupostima i odvesti Sabru u ustanovu gdje će imati potrebnu zdravstvenu njegu.

- Već sam vam rekao, ne. - Ne - ponovi Sabra.

Prije nego se prepirka mogla nastaviti, zazvonio je telefon.

4. poglavlje

Svi su se trgnuli od neočekivanog, prodornog zvuka.

Donna je bila najbliža telefonu. - Što da radim? upita.

- Ništa.

- Ronnie, možda bi joj trebao dopustiti da se javi - predloži Tiel.

- Zašto? To vjerojatno nema nikakve veze sa mnom.

-Može biti, Ali što ako ima veze s tobom? Zar ne bi radije znao protiv čega se boriš?

Razmišljao je nekoliko sekundi, a zatim je rekao Donni neka se javi.

- Halo? - Trenutak je slušala, a zatim rece: - Zdravo, šerife. Ne, nije bio pijan. Baš kao što vam je rekao, ovaj nas mađi sve drži r1d tllŠd~IU.

Odjednom je prednju stranu zgrade obasjala

jarka svjetlost. Svi u prodavaonici bili su tako usredotočeni na Sabrino stanje pa nitko nije čuo kad su stigla tri policijska automobila, a sada su sva tri upalila farove. Tiel je zaključila da šerif vjerojatno zove iz jednog od vozila parkiranih tik iza benzinskih crpki.

Ronnie se brzo povukao iza jedne police i viknuo: - Recite im da ugase ta prokleta svjetla ili ću nekoga ubiti.

Donna je prenijela poruku. Zastala je i slušala, a zatim rece: - Oko osamnaest, rekla bih. Zove se Ronnie.

- Umuknite! - Ronnie je mahao pištoljem prema njoj. Vrisnula je i ispustila telefonsku slušalicu. Svjetla automobila su se ugasila, dva para gotovo

istodobno, a treći nekoliko sekundi kasnije. Sabra je zastenjala.

Doc reče: - Ronnie, poslušaj me.

- Ne. Šutite i pustite me da razmislim.

Mladi je covjek bio uznemiren, ali je Doc uporno nastavio tihim, usrdnim glasom. - Ostani ovdje i istjeraj ovo do kraja ako želiš. Ali ljudski bi bilo pustiti Sabru da ode. Policija će je odvesti u bolnicu, gdje bi i trebala biti.

- Neću poći - reče djevojka. - Ne bez Ronnieja. Tiel ju je pokušala uvjeriti: - Misli na svoje dijete, Sabra.

- Mislim na naše dijete - jecala je. - Ako se moj tata docepa djeteta, više ga nikad neću vidjeti. Neću ga se odreći. Neću se odreći ni Ronnieja.

Shvativši da je njegova pacijentica na rubu histerije, Doc je popustio. - Dobro, dobro. Ako ne želite otići, što mislite o ovome? Kako bi bilo Ca liječnik doCe ovamo?

- Vi ste liječnik - usprotivi se Ronnie.

- Ne od one vrste koju Sabra treba. Nemam nikakvih instrumenata. Nemam ništa cime bih joj mogao ublažiti bolove. Ovo će biti težak poročaj, Ronnie. Moglo bi doći do svakojakih teških komplikacija, a ja nisam osposobljen za to. Zar si voljan riskirati Sabrin život, kao i djetetov? Jer ako dopustiš da se ovakva situacija nastavi, upravo to činiš. Mogao bi izgubiti jedno ili oboje. U tom slučaju će sve ovo biti uzalud, bez obzira kako završi.

Tiel je bila impresionirana. Ni sama to ne bi mogla bolje reći.

Mladić je minutu razmišljao o Docovim riječima, a zatim je pokazao Tiel neka uzme slušalicu što je visjela s pulta. Nekoliko trenutaka nakon što ju je Donna ispustila mogao se čuti muški glas koji je želio znati što se događa. Sada je vladala tišina.

- Vi ste dobri kad treba govoriti ~ Ronnie reče Tiel. - Vi ćete razgovarati s njima.

Ustala je, prošla kraj Sabre i Doca, kraj polica i na koncu preko otvorenog prostora do pulta. Odmah je nazvala devet-jedan-jedan. Čim se telefonistica javila, Tiel reče: - želim da me šerif nazove. Ne postavljajte pitanja. Svjestan je hitne situacije. Recite mu neka nazove prodavaonicu.

Spustila je slušalicu prije nego je telefonistica uspjela početi s rutinskim pitanjima, što bi samo bilo traćenje dragocjenog vremena.

Cekali su u napetoj tišini. Nitko nije rekao ni riječi. Gladys i Vern stisnuli su se jedno uz drugo. Kad je Tiel pogledala prema njima, Vern je krišom skrenuo njezinu pozornost na torbu u svom krilu. Nekako ju je uspio uzeti bez da je Ronnie to opazio. Prefrigani Casanova. To bi samo po sebi bila dobra prica, pomisli Tiel. Osim što ona ima bolju, u kojoj nije samo izvjestiteljica, već i sudionik. Gully će biti ushićen. Ako joj ova prica ne osigura mjesto u emisiji Nine Live...

Iako je očekivala da će telefon zazvoniti, poskocila je kad se oglasio. Odmah je podigla slušalicu.

- Tko je to?

Izbjegla je izravan odgovor rekavši: - Šerife? - Marty Montez.

- Šerife Montez, mene su imenovali glasnogovornicom. Ja sam jedan od talaca.

- Prijeti li vam neposredna opasnost?

- Ne - odgovori Tiel, a tako je i mislila. - Prisiljavaju li vas na nešto?

- Ne.

- Recite mi kako stoje stvari.

Pocela je s kratkim i jasnim prikazom pljacke, krenuvši od Ronniejeva pucnja u kameru. - Pljacka je prekinuta kad je njegova suučesnica dobila trudove.

- Trudove? Mislite, trudovi kao kad se rada dijete? - Tocno tako, da.

Nakon dugotrajne stanke tijekom koje je mogla cuti teško disanje gojaznog covjeka, on rece: - Odgovorite mi ako možete, gospodice. Jesu li ti pljackaši dvoje srednjoškolaca?

- Da.

- Što pita? - Ronnie je htio znati.

Tiel je dlanom pokrila slušalicu. - Pitao je ima li Sabra bolove, a ja sam odgovorila.

- Isuse - usklikne šerif gotovo zviždukom. Tihim je glasom svojim zamjenicima rekao da su napadaci klinci »iz Fort Wortha«. Zatim se opet obratio njoj i pitao: - Je li tko ozlijeđen?

- Ne. Nikome se ništa nije dogodilo.

- Tko je sve ondje s vama? Koliko talaca? - Cetiri muškarca i dvije žene uz mene.

- Vi se dobro snalazite s rijecima. Da niste slucajno ~ospodica po imenu McCoy?

N~stojala je prikriti svoje iznena~enje od Ronnieja, koji je pozorno slušao i pomno pratio njezine izraze lica, - Tako je. Nitko ~ije ~a~jet~.

- Vi ste gospo\$ica McCoy, ali ne želite da oni znaju da ste televizijska novinarka? Shvaćam. Vaš šef, tip po imenu Gully, već je dvaput nazvao moj ured i zahtijevao da vas poCemo tražiti. Rekao je da ste krenuli iz Rojo Flatsa i trebali ste ga nazvati...

- Što govori? - upita Ronnie.

D,-olr;""la ;A cnr;fa - Ccrima hi hiln m intF·racm alrn

biste nam mogli poslati lijecnika. Ginekologa, ako je moguće.

- Recite mu neka donese sve što bi mu moglo zatrebati za težak poroCaj.

Tiel je prenijela Docovu poruku.

- Svakako mu treba reći da je dijete okrenuto na zadak - doda Doc.

Nakon što je Tiel i to prenijela, šerif je pitao tko joj daje te informacije. - Predstavlja se kao Doc. - Zafrkavate me - rece šerif.

- Ne.

- Doc je jedan od talaca - cula ga je kako prenosi ostalima. - Doc kaže da maloj Dendyjevoj treba specijalist, je li?

- Tako je, šerife. Što je moguće prije. Zabrinuti smo za nju i za dijete.

- Ako se predaju, odmah ćemo je odvesti u bolnicu. Imaju moju rijec.

- Bojim se da to nije vjerojatno. - Davison je ne pušta?

- Ne - rece Tiel. - Ona ne želi ići.

- Sranje, kakva zbrka - rece i teško uzdahne. - Dobro, vidjet ću što mogu uciniti.

- Šerife, ne mogu vam opisati kako ta mlada žena pati. L..

- Nastavite, gospodice McCoy. Što?

- Situacija je pod kontrolom - polako rece Tiel. - Zasad su svi mirni. Molim vas, nemojte poduzimati nikakve drasticne mjere.

- Shvaćam što mi govorite, gospodice McCoy.

Bez velikih akcija. Nikakvog vatrometa, specijalaca i tome slicno?

- Tocno. - Laknulo joj je što je razumio. - Zasad nitko nije ozlijeđen.

- I svi bismo voljeli da tako i ostane.

- Jako mi je drago cuti vas da tako govorite. Molim vas, molim vas, što prije dovedite lijecnika. - Radim na tome. Evo vam broj telefona

što ga imam uza se.

Memorirala ga je. Montez joj je zaželio sreću i prekinuo vezu. Vratila je telefon na pult, sretna što je riječ o starijem modelu pa nema mogućnost razglasa. Ronnie bi mogao poželjeti slušati buduće razgovore. - Radi na tome da ovamo doc~e liječnik.

- To mi se sviCa - rece Doc.

- Koliko treba dok ne stigne ovamo? Okrenuvši se Ronnieju, Tiel odgovori: - Što je moguće manje. Bit ću otvorena prema tebi. Pogodio je tvoj i Sabrin identitet.

- O, pakao - zastenje mladić, - Što još može poći ~o zlu?

- Pronašli su ih

Russell Dendy zamalo je srušio FBI-eva agenta koji mu se našao na putu kad se iz susjedne prostorije zacuo povik. Nije se ispricao što je skrivio da agent prolije vrelu kavu po svojoj ruci. Uletio je u knjižnicu svoga doma koja je tog jutra preinacena u zapovjedni centar.

- Gdje? Gdje su? Je li ozlijedio moju kćer? Je li Sabra dobro?

Specijalni agent William Calloway vodio je operaciju. Bio je visok, mršav, proćelav muškarac koji bi, da nije bilo pištolja u futrolji na križima, više podsjećao na bankara koji se bavi hipotekama nego na saveznog agenta. Njegovo držanje takoCer nije bilo u skladu sa stereotipom. Bio je smiren i tih najčešće. Russell Dendy je Callowayovu ugodnu narav stavljao na kušnju.

Kad je Dendy uletio u prostoriju izvikujući pitanja, Calloway mu je dao znak neka se smiri i nastavio svoj telefonski razgovor.

Dendy je nestrpljivo pritisnuo gumb na telefonu i ženski se glas zacuo iz zvucnika. - Zove se Rojo Flats. Prakticki ni usred cega, zapadjugozapad od San Angela. Naoružani su. Pokušali su opljackati prodavaonicu, ali im to nije uspjelo. Sada drže taoce u prodavaonici.

- Proklet bio. Proklet bio! - Dendy je tresnuo šakom u dlan druge ruke. - Moju je kćer pretvorio u obicnog kriminalca! A ona nije shvaćala što imam protiv njega.

Calloway mu je ponovno dao znak neka stiš~

glas. - Rekli ste da su naoružani. Ima li žrtava? - Ne, gospodine. Ali djevojka rada.

- U prodavaonici? - Tako je.

Dendy je divlje psovao. - Drži je protiv njezine volje!

Glas žene rece: - Prema riječima žene koja je razgovarala sa šerifom, mlada žena odbija izići.

- Isprao joj je mozak - ustvrdi Dendy. Agentica FBI-a iz ureda Odessa nastavila je kao da ga nije čula. - Jedan od talaca očito zna ponešto o medicini. On se brine za nju, ali su zatražili liječnika.

Dendy je šakom tresnuo po stolu. - želim da se Sabra izvuče odande, dovraga, čujete li me?

- Čujemo vas, gospodine Dendy - rece Calloway čije je strpljenje bilo pri kraju.

- Nije me briga ako to mjesto morate raznijeti dinamitom da biste je izvukli.

- Pa, mene je briga. Prema riječima glasnogovornice, nitko nije ozlijeđen.

- Moja kći rascia!

- Odvest ćemo je u bolnicu čim to bude moguće. Ali neću učiniti ništa čime bih ugrozio život talaca, vaše kćeri ili gospodina Davisona.

- Gledajte, Calloway, ako ćete mlitavo pristupiti ovoj situaciji...

- Kako ću pristupiti, o tome ja odlučujem, a ne vi. Je li to jasno?

Russell Dendy bio je na glasu kao pravi kujin sin. Nažalost, kad ga je upoznao, Calloway nije promijenio svoje unaprijed steceno mišljenje niti su opovrgnute price o milijuneru,

Dendy je despotski nadzirao nekoliko korporacija. Nije navikao nekome drugome prepuštati kontrolu ili čak davati nekome pravo glasa kad je

riječ o načinu vođenja stvari. U njegovim poslovima nema demokracije, kao ni u njegovoj obitelji. Gospoda Dendy je cijeloga dana samo plakala u svoj rupčić i potvrđivala muževljeve odgovore na sva pitanja agenata o njihovom obiteljskom životu i odnosu spram kćeri. Nije dala niti jedno mišljenje koje bi se razlikovalo od njegovoga, niti je izrazila neki svoj osobni stav.

Calloway je od početka sumnjao u Dendyjevu priču o otmici. Zapravo se uvelike priklonio vjerojatnijoj verziji: Sabra Dendy je sa svojim momkom pobjegla od kuće kako bi se maknula od svog despotskog oca.

Callowayev prijekor izazvao je golem bijes kod Russa Dendyja. - Idem onamo.

- Ne bih vam to savjetovao.

- Živo mi se fućka za vaše savjete.

- U našem helikopteru nema mjesta za dodatne putnike - agent je doviknuo Dendyjevim ledima koja su se udaljavala.

- Onda ću poći svojim Learom.

Bijesno je izišao iz sobe i počeo izvikivati naredbe svojoj grupi uvijek nazocnih potrkala, tihih i neprimjetnih poput namještaja dok ih Dendyjeve vrištave zapovijedi nisu potaknule na akciju. Svi su izišli

za njim. Gospođice Deridy su izgledom kao da su je pozvali da pobježe s njima.

Calloway je isključio zvucnik i podigao slušalicu kako bi bolje mogao čuti agenticu. - Pretpostavljam da ste čuli sve ovo.

- Imate pune ruke, Calloway.

- Blago receno. Kakvi su ljudi na terenu?

- Koliko sam shvatila, Montez je sposoban šerif, ali ovo je previše za njega, a on je dovoljno pametan da to shvati. Ima pomoć rendžera i prometne patrole.

- Hoće li im smetati naše uplitanje, što mislite? - Zar im ne smeta uvijek? - začuo se odgovor. - Pa, nama je javljeno da je riječ o otmici. Neka

tako ostane dok ne saznamo nešto drugo.

- Zapravo, Montezu će vjerojatno biti drago da taj problem prepusti nama. Njegova glavna briga je da ne bude nikakvog junacenja. Želi izbjeći krvoproliće.

- Onda smo on i ja na istoj valnoj dužini. Mislim da ovdje imamo dvoje prestrašene djece koja su se našla u klopci teške situacije i ne znaju kako se iz toga izvući. Što znate o taocima, ako uopće nešto znate?

Ukratko mu je iznijela ono što se znalo. - Šerif

Montez je jednoga identificirao kao lokalnog

rancera. Blagajnica je već godinama zaposlena u

toj prodavaonici, U Rojo Flatsu je svi poznaju. A

ona gospođica McCoy koja je razgovarala sa šerifom Montezom?

- to je s njom

- Ona je izvjestiteljica za televizijsku postaju u Dallasu. - Tiel McCoy?

r, " ,,,o .

Poznavao ju je pa je u mislima oblikovao njezinu sliku: vitka, kratka plava kosa, svijetle oci. Plave, možda zelene. Bila je na televiziji gotovo svake večeri. Calloway ju je tako čer vidio izvan studija, meč~u izvjestiteljima na mjestima zlocina što ih je istraživao. Bila je agresivna, ali objektivna. U svojim izvještajima nikad nije nikoga neopravdano napadala niti iskorištavala. Dobro je izgledala, veoma ženstveno, ali su njezine emisije bile vjerodostojne.

Nije ga oduševila pomisao da se televizijska novinarka njezina kalibra nalazi u epicentru ove krize. Bilo bi mu lakše da nema tog faktora.

- Sjajno. Novinarka je već na mjestu dogac~aja. Rukom je protrljao zatiljak gdje se pocela nakupljati napetost. Ovo će biti duga noć. Predvičao je da će dosad nepoznati Rojo Flats preplaviti mediji i tako pridonijeti zbrci.

Agentica na drugom kraju upita: - Što vam govori šesto culo, Calloway? Je li taj momak oteo malu Dendy?

Calloway ispod glasa promrmlja: - Samo se pitam zašto joj je toliko trebalo da pobjegne.

5. poglavlje

Dok su cekali obećani dolazak liječnika, Doc je u dućanu pronašao škare i par vezica za cipele. Stavio ih je prokuhati u vatrostalnu posudu u kojoj se inace ' _~cuhala voda za instant tople napitke. S polica je takoder uzeo vlažne maramice, ljepljivu traku i kutiju plasticnih vrećica za smeće.

Pitao je Donnu drže li aspiratore. Kad ga je tupo pogledala, objasnio je: - Ciumenta pumpica za isisavanje sluzi iz djetetova nosa i grla.

Pocešala se po ljuskavom laktu. - To nam baš ne traže cesto.

Ronnie je bio nervozan kad je Doc podigao posudu vrele vode. Naredio mu je neka Gladys prepusti izlivanje vode, što je stara dama vrlo rado ucinila.

Nakon toga cekanje se cinilo beskrajnim. Svi u prodavaonici bili su svjesni dolaska sve većeg broja

vozila. Prostor između benzinskih crpki i ulaza u prodavaonicu bio je poput ničije zemlje; posve prazan. No područje između crpki i autoceste zatrpala su službena vozila. Kad se sve popunilo, počeli su se parkirati uz rub autoceste, s obje strane. Nisu stigli naglo i uzbuđljivo, ali nedostatak bljeskavih svjetala i sirena njihovu je prisutnost činio više prijetećom.

Tiel se pitala je li i iza zgrade jednaka gužva kao i sprijeda. Ta je mogućnost očitopala na pamet i Ronnieju jer je pitao Donnu postoje li stražnja vrata.

- U hodniku za toaletne prostorije? - rekla je Donna. - Vidiš ona vrata? Vode u skladište. Također i u zamrzivač u koji su me zaključali oni lučaci.

- Pitao sam za stražnja vrata.

- Čelica su i zaključana s unutrašnje strane. Imaju šipku s jednog kraja na drugi, a šarke su također s unutrašnje strane. Tako su teška da ih jedva otvorim za dostavu.

Ako je Donna govorila istinu, kroz stražnja vrata nitko neće tiho ući. Ronnie će odmah biti upozoren ako dođe do takvog pokušaja.

- Što je s toaletnim prostorijama? - želio je znati. - Imaju li prozore? Odmahnula je glavom.

- Istina je - domaćin Gladys. - Bila sam u ženskom zahodu. Ako mene pitate, ne bi im škodila bolja ventilacija.

Kad se riješio tih briga, Ronnie je svoju pozornost podijelio na Sabru, svoje taoce i sve veću aktivnost vani, što je bilo više nego dovoljno da ga zaokupi. Tiel se udaljila od Sabre i pitala Ronnieja smije li početi do svoje torbe. - Moje su leće suhe. Treba mi otopina za vlaženje.

Brzo je pogledao prema torbi što se nalazila na pultu. Ostavila ju je ondje nakon što je uzela sredstvo za pranje ruku za Doca. Činilo se da razmišlja je li pametno dati joj dopuštenje kad ona rece: - To će biti samo trenutak. Ne mogu se na dulje maknuti od Sabre. Voli da kraj nje bude druga žena.

- U redu. Ali gledam vas. Nemojte misliti da ne gledam.

Mladić se samo pravio hrabrim. Bio je prestrašen i uzrujan, ali je još uvijek držao prst na okidacu pištolja. Tiel nije željela biti odgovorna za tragediju i gurnuti ga preko ruba.

Pošla je do pulta, a Ronnie je mogao vidjeti kako kopa po torbi u potrazi za malenom bocicom

otopine~ Otvorila ju je i bacila glavu kako bi stavila kapi. - Prokletstvo - tiho je opsovala i stavila prst preko oka. Potom je izvadila kontaktne leće iz oka, u torbi potražila drugu bocicu otopine, izlila malo na dlan i pocela čistiti leće u tome.

Ne okrećući se prema Gladys i Vernu, šaptom im se obratila: - Ima li vaša kamera videokasetu? Vern je proučavao kožicu na lijevoj ruci i izgledao

posve nedužno kad je šaptom odgovorio: - Da, gospodo.

- Nove baterije, takoCer - dodala je Gladys dok je od carape oblikovala manšetu oko gležnja. Pogledala ju je, a zatim je zaključila da joj se više sviđa onako kako je ranije stajala, pa ju je opet povukla uz nogu. - Sve je spremno. Pripremite se. Nešto smo isplanirali.

- Čekajte...

Prije nego je Tiel uspjela dovršiti recenicu, Verna je obuzeo napadaj kašlja. Gladys je skocila na noge, bacila njihovu torbu na pult kraj Tiel, a zatim je muža pocela udarati po leCima. - O, Gospode, Vern, nećeš valjda dobiti jedan od tvojih napadaja. Baš si izabrao trenutak da se gušiš vlastitom pljuvackom. Za ime svijeta!

Tiel je ubacila kontaktnu leću u oko i trepnula da je namjesti. Tada je, dok su svi, uključujući i Ronnieja, gledali kako starac hvata dah i grglja nastojeći povratiti dah dok ga Gladys udara kao da mlati sag, Tiel posegnula za kamerom u torbi.

Dovoljno je poznavala malene videokamere pa je znala gdje se nalazi prekidač. Uključila je kameru i pritisnula gumb za snimanje. Potom ju je stavila na policu, uguravši je među šteke cigareta i nadajući se da je nitko neće opaziti. Nije polagala velike nade u kvalitetu slike, ali amaterske su se videosnimke u prošlosti pokazale neprocjenjivima, uključujući Zapruderov film o atentatu na Johna Fitzgeralda

Kennedyja i uznemirujuću videosnimku premlaćivanja Rodneyja Kinga u Los Angelesu.

Vernov se kašalj ublažio. Gladys je zatražila Ronniejevo dopuštenje da mu donese bocu vode. Tiel je vratila otopine za čišćenje i vlaženje

kontaktnih leća u torbu i baš je kanila povući ruku kad je opazila svoj kasetofon. Minijaturni je kasetofon katkad koristila tijekom intervjua, kao dopunu videosnimci. Kasnije, dok je pisala svoj izvještaj, nije morala sjediti u kabini i gledati videosnimku kako bi čula razgovor. Mogla ga je slušati na malenom kasetofonu.

Nije ga namjerno ponijela sa sobom. To je bio alat njezina zanata, a ne nešto što se nosi na godišnji odmor. No ipak se nalazio na dnu njezine torbe, gledajući je poput ikone televizijskih vijesti koja čeka da je iskoristi. Zamislila ga je kako oko sebe širi blistavu zlatnu auru.

Obuhvatila je šakom napravu za snimanje i spustila je u džep svojih hlaca baš kad je Sabra prodorno kriknula. Ronnie je mahnito pogledao Tiel. - Dolazim - rekla mu ~e.

Pokazala je uzdignuti palac postarijim glumcima i zaobišla ih, a zatim je požurila do Sabre.

Doc se doimao zabrinutim. - Njezini su se trudovi mala usporili, ali ka~ nai~u, onda su izrazito jaki,

Gdje je taj liječnik, dovraga? Zašto mu treba toliko vremena?

Tiel je gazom namocenom u hladnu vodu brisala Sabrino oznojeno celo. - Kad on? ili ona~ stigne

ovamo, koliko zapravo može pomoći? Što će moći učiniti u ovim okolnostima?

- Samo se nadajmo da će imati iskustva s porođajem na zadak. Ili će možda moći uvjeriti Ronnieja i Sabru da je carski rez obvezan.

- A ako ne bude ni jedno ni drugo... ?

- Bit će loše - mrko će on. - Za sve kojih se tice. - Možete li se snaći bez pumpice?

- Nadajmo se da će je liječnik donijeti. Trebao bi. - Što ako se nije otvorila... ?

- Racunam na to da će se priroda pobrinuti za to. Možda će se dijete samo okrenuti. I to se događa. Tiel je milovala djevojčinu glavu. Činilo se da

Sabra drijema. Posljednji stadiji porođaja nisu još ni počeli, a ona je već iscrpljena. - Dobro je da može malo odrijetati.

- Njezino tijelo zna da će mu kasnije trebati sva moguća snaga.

- Voljela bih da ne mora patiti.

- Patnja je grozna, točno - rekao je kao da govori samome sebi. - Liječnik joj može dati injekciju za ublažavanje bolova. Nešto čime

neće nauditi djetetu. Ali samo do određene granice. Što se više približava porodaj, to je veća opasnost od davanja lijekova.

-Što je sa spinalnom injekcijom? Zar to ne daju u posljednjim stadijima porodaja?

- Sumnjam da će u ovim uvjetima pokušati s blokadom, iako bi mogao.

Nakon trenutka razmišljanja, Tiel rece: - Mislim da je šašavo radati prirodnim putem. Valjda me to cini sramotnim pripadnikom ženskog spola.

- Imate li djece? - Kad se njegov pogled spojio s njezinim, osjetila je trnce u utrobi.

- Ovaj, ne. - Brzo je spustila pogled. - Samo kažem da želim lijekove s velikim L, ako i kada ih budem imala.

- Sasvim vas razumijem.

Tiel je imala dojam da je doista tako. Kad ga je ponovno pogledala, vratio je svoju pozornost na Sabru. - Imate li vi djece, Doc?

- Ne.

- Ranije ste nešto rekli o kćerima, a to me navelo na pomisao...

- Ne. - Prstima je lagano obuhvatio Sabrino zapešće, a palcem pritisnuo mjesto otkucaja pulsa. - Volio bih imati tlakomjer. Valjda će liječnik donijeti fetoskop.

- To je...

-Time se prate otkucaji djetetova srca. U bolnici se sada koriste modernim ultrazvukom. No ja bih se zadovoljio fetoskopom,

- Gdje ste stekli medicinsko znanje?

- Ono što me doista zabrinjava - rece Doc, ignorirajući njezino pitanje - jest pitanje hoće li napraviti epiziotomiju ili neće.

Tiel se lecnula pri pomisli na rez i osjetljivo područje što ga zahvaća. - Kako bi to mogao uciniti?

- Neće biti ugodno, ali ako to ne ucini, lako bi mogla puknuti, a to će biti još neugodnije.

- Uopće ne smirujete moje živce, Doc.

- Pretpostavljam da su živci sviju nas vidjeli bolje dane. - Ponovno je podigao glavu i pogledao je. - Usput receno, drago mi je što ste ovdje.

Pogled je bio jednako intenzivan, oci žarke, kao i ranije, ali ovog puta nije kukavicki pogledala u stranu. - Ne radim ništa

konstruktivno.

- Samo to što ste uz nju mnogo znaci. Kad naiCe trud, poticite je da se ne bori protiv njega. Napinjanje mišića i tkiva oko maternice samo pojačava patnju. Maternica je naprav(jena tako da se steže. Trebala bi joj dopustiti da radi svoje.

- Lako je vama reći.

- Meni je lako reći - priznao je uz iskrivljeni osmijeh. - Dišite s njom. Duboko udišite kroz nos, a izdišite kroz usta.

- To će duboko disanje i meni pomoći.

- Dobro vam ide. Osjeća se ugodno uz vas. Vi neutralizirate njezinu sramežljivost.

- Priznala je da se srami pred vama. - Razumljivo. Jako je mlada.

- Rekla je da ne izgledate poput liječnika. - Ne, zacijelo ne izgledam.

- Jeste li? - Rancer.

- Znaci da ste pravi kauboj?

- Uzgajam konje, imam stado goveda. Vozim kamionet. Valjda me to cini kaubojem.

- Onda gdje ste naucili...

Zvonjava telefona prekinula je njihov razgovor. Ronnie je pograbio slušalicu. - Halo? Ja sam Ronnie Davison. Gdje je liječnik?

Zastao je i slušao, a Tiel je po izrazu njegova lica vidjela da sluša nešto što ga uzrujava. - FBI? Kako to? - Potom je izlanuo: - Ali nisam je oteo, gospodine Calloway! Mi smo pobjegli. Da, gospodine, ona je i moja glavna briga. Ne. Ne. Ne želi poći u bolnicu.

Još je malo slušao, a potom je pogledao Sabru. - Dobro. Ako telefon doseže do tamo. - Ponio je telefon do Sabre, produživši kabel koliko god je mogao. - FBI-ev agent želi razgovarati s tobom.

Doc rece: - Neće joj škoditi ako ustane. Zapravo, moglo bi joj koristiti.

On i Tiel uhvatili su Sabru ispod ruku i zajedno joj pomogli da stane na noge. Malenim je koracima stigla do slušalice što ju je Ronnie držao.

- Halo? Ne, gospodine. Istina je ono što vam je Ronnie rekao. Ne idem bez njega. Čak ni da bih pošla u bolnicu. Zbog mog tate! Rekao je da će mi uzeti dijete, a on uvi~ek napravi ono što kaže.

Šmrknula je, - Jasno da sam svojevrijeme pošla s Ronniejem. Ja... - Zadržala je dah i zgrabila Docovu košulju.

Podigao ju je, ponio natrag do improviziranog kreveta i nježno je spustio. Tiel je kleknula kraj nje i, prema Docovim uputama, nagovarala Sabru da se opusti, da se ne bori protiv truda i da diše.

Ronnie je tjeskobno govorio u telefonsku slušalicu. - Slušajte me, gospodine Calloway, Sabra više ne može razgovarati. Ima trudove. Gdje je liječnik kojeg su nam obećali? - Pogledao je kroz stakleni zid. - Da, vidim ga. Možete se kladiti da ću ga pustiti unutra.

Ronnie je tresnuo slušalicom na aparat, a telefon vratio na pult. Zaputio se prema vratima, a tada se brzo sklonio iza police, shvativši koliko bi bio izložen snajperistima. - Blagajnice, čekajte dok ne dođe do vrata prije nego ih otključate. Čim uđe, ponovno ih zaključajte. Razumijete?

- Što misliš, da sam glupa?

Donna je čekala dok liječnik nije gurnuo vrata, a tada je okrenula sklopku. Ušao je, a zatim su svi u prodavaonici, uključujući i mladog liječnika, čuli metalni škljocaj ponovnog zaključavanja.

Nervozno je pogledao preko ramena prema vratima, a tada se predstavio. - Ja sam, ovaj, dr. Cain. Scott.

- Dođite ovamo.

Dr. Scott Cain bio je privlačan muškarac srednje visine, negdje između tridesete i trideset pete godine. Pogledom raširenih očiju prešao je po ljudima ispred pulta. Gladys mu je domahnula.

Njegov se pogled vratio na Ronnieja. - Bio sam u kućnim posjetima kad su me pozvali. Nikad ne bih pomislio da će me pozvati za ovako hitan slučaj.

- Uza sve dužno poštovanje, dr. Cain, malo smo kratki s vremenom.

Tiel je dijelila Docovo nestrpljenje. Još neiskusni dr. Cain očito je sa strahopoštovanjem gledao na činjenicu da je dobio ulogu u ovakvoj drami. Nije još posve shvatio ozbiljnost situacije.

Doc ga je pitao jesu li ga obavijestili o Sabrinu stanju.

- Receno mi je da ima trudove i da bi moglo doći do komplikacija.

Doc ga je kretnjom pozvao do djevojke ispružene na podu. - Je li u redu? - Cain upita Ronnieja, bojažljivo gledajući njegov pištolj.

- Otvorite torbu.

- Ha? Ovaj, svakako. - Otvorio je crnu liječnicku torbu i pružio je Ronnieju da je pregleda.

- U redu, može. Pomognite joj, molim vas. Loše joj je.

- Cini se da jest - primijetio je liječnik kad je Sabra zastenjala pod navalom novih bolova. Nagonski je posegnula za Tielinom rukom. Tiel ju

je cvrsto držala i ohrabrujući joj govorila. - Liječnik je ovdje, Sabra. Sad će se situacija popraviti. Vjeruj mi.

Doc je liječniku pružao potrebne informacije.

- Ima sedamnaest godina. wo joj je prvo dijete. Prva trudnoća. - Zauzeli su položaje oko djevojke, Doc sa Sabine desne strane, dr. Cain kraj njezinih nogu, a Tiel s njezine lijeve strane.

- Koliko dugo ima trudove?

- Prvi su poceli sredinom poslijepodneva. Vodenjak joj je pukao prije otprilike dva sata.

Nakon toga su se bolovi naglo pojačavali, a tijekom posljednjeg sata jenjavaju.

- Zdravo, Sabra - liječnik rece djevojci. - Zdravo.

Položio joj je ruke na trbuh i pregledavao je laganim, masirajućim pokretima.

- Na zadak, zar ne? - upita Doc tražeći potvrdu svoje dijagnoze.

- Tako je.

- Mislite li da možete okrenuti fetus? - To je veoma riskantno.

- Imate li iskustva s porođajima na zadak? - Asistirao sam.

Nisu se nadali takvom odgovoru. Doc upita: - Jeste li donijeli tlakomjer?

- U torbi je.

Liječnik je nastavio pregledavati Sabru tako da joj je blago opipavao trbuh. Doc mu je pružio manšetu tlakomjera, ali ju je liječnik odbio. Govorio je Sabri. - Samo se opusti i sve će biti u redu.

Pogledala je Ronnieja i s nadom se osmjehnula. - Koliko još treba dok ne dode dijete, dr. Cain? -Teško je reći. Bebe imaju vlastite ideje. Više bih

volio da poCemo u bolnicu dok još ima vremena. - Ne.

- Bilo bi mnogo sigurnije za tebe i za dijete. - Ne mogu otići, zbog mog oca.

- On je jako zabrinut za tebe, Sabra. Zapravo, on

je tu vani, Rekao mi je da ti kažem,,

Cijelo joj se tijelo trgnulo kao da ju je uhvatio grc svih mišića. - Tata je ovdje? - Glas joj je bio piskav, slabašan, uspanicen. - Ronnie?

Vijest je i njega jednako uznemirila. - Kako je stigao ovamo?

Tiel je potapšala djevojčino rame. - U redu je. Nemoj sada razmišljati o svom ocu. Misli na svoje dijete. To je jedino što bi te trebalo zaokupljati. Sve ostalo sredit će se samo od sebe.

Sabra je pocela plakati.

Doc se nagnuo prema liječniku i ljutito šapnuo: - Zašto ste joj to morali reći, dovraga? Zar ta vijest nije mogla čekati?

Dr. Cain se doimao zbunjenim. - Mislio sam da će joj ta činjenica biti utjeha. Nisu imali vremena upoznati me sa svim pojedinostima situacije. Nisam znao da će je ta obavijest uzrujati.

Doc je izgledao kao da bi ga najradije zadavio, a Tiel je dijelila njegovu želju.

Doc je bio toliko bijesan da su mu se tanke usne jedva micale kad je govorio. No svjestan da bi svaki izraz gnjeva samo pogoršao situaciju, ostao je usredotocen na ono bitno. - Nije bila baš jako

otvorena kad sam je pregledao, - Pogledavši na sat,

Doc doda: - No prošlo je više od sat vremena od tada.

Liječnik kimne. - Koliko? Koliko je bila otvorena, želim reći.

- Oko osam, deset centimetara. - Hmm.

- Ti kujin sine.

Tiel je naglo podigla glavu kad je cula Docovo tiho režanje. Je li ga dobro cula? Ocito jest, jer ga je dr. Cain zaprepašteno gledao.

- Kujin sine! - ponovi Doc, ovoga puta ljutito uzviknuvši.

Ono što se potom dogodilo zauvijek je ostalo maglovito u Tielinu sjećanju. Nikad se nije mogla točno sjetiti brzog slijeda događaja, ali svako sjećanje na njih uvijek je u njoj izazivalo glad za cilijem.

6. poglavje

FBI-ev kombi, parkiran na betoniranom prostoru između autoceste i benzinskih crpki, bio je opremljen najmodernijim uređajima za planiranje, nadziranje i komunikacije. To je bilo zapovjedno mjesto na kotacima iz Midland-Odesse što su ga mobilizirali i dovezli u Rojo Flats. Stigao je nekoliko

muuta nakon dolaska Callowayeva helikoptera iz Fort Wortha.

U tom području nije postojala dovoljno velika

pista na koju bi mogao sletjeti avion veći od onoga

Z~ Zaprašivanje usjeva, Dendyjev privatni mlaznjak letio je do Odesse, a ondje ga je čekao unajmljeni

helikopter i prebacio ga do malenog naselja. Odmah po dolasku uletio je u kombi i zahtijevao da ga točno upoznaju sa situacijom i kako je Calloway kani popraviti.

Dendy ie svima dozlo~rdio, a Callowayu je već

bilo preko glave milijunera, čak i prije nego ga je Dendy počeo ispitivati o trenutnom pothvatu.

Sve su oci bile prikovane za televizijski monitor na kojem se vidjela slika što ju je snimala kamera postavljena vani. Gledali su kako Cain ulazi u prodavaonicu, a zatim kako neko vrijeme stoji ledima okrenut prema vratima prije nego je nestao iz vida.

- Što ako to ne upali? - upita Dendy. - Što tada? - Što tada će ovisiti o ishodu.

- želite reći da nemate spreman rezervni plan? Kakvom vi to operacijom upravljate, Calloway? Zurili su jedan u drugoga. Drugi muškarci u

kombiju stajali su naokolo, čekajući kako bi vidjeli tko će prije eksplodirati, Dendy ili Calloway. Zapravo je izjava šerifa Martyja Monteza smirila napetu situaciju.

Rekao je: - Mogu vas obojicu poštediti uzbuc~enja i odmah vam reći da neće upaliti.

Iz pristojnosti, a također i kao mudar diplomatski potez, agent Calloway je okružnog šerifa pozvao da im se pridruži.

- Doc nije budala - nastavi Montez. - Tražite nevolje, kad ste poslali onog neiskusnog covjeka unutra,

- Hvala vam, šerife Montez - ukoceno će Calloway.

Kao da je Montezova tvrdnja bila prorocanstvo, su tada začuli pucnjeve. Dva su odjeknula gotovo istodobno, a treći nekoliko sekundi kasnije. Kad su

se začula prva dva pucnja, svi su se ukocili na mjestu. Treći ih je potaknuo na akciju. Svi u kombiju počeli su se kretati i istodobno govoriti.

- Kriste! - zaurla Dendy.

Kamera im nije ništa pokazivala. Calloway je pograbio slušalice kako bi čuo što govore ljudi na položajima ispred prodavaonice.

- Jesu li to bili pucnji? - upita Dendy. - Što se događa, Calloway? Rekli ste da moja kći neće biti u opasnosti!

Calloway mu preko ramena dovikne: - Sjednite i šutite, gospodine Dendy, ili ću vas dati izbaciti iz ovoga kombija.

- Ako zajebete ovo, ja ću se pobrinuti da vas fizički uklone s ovog play~eta!

Callowayevo lice prohljedi od gnjeva. - Pazite, gospodine. Upravo ste zaprijetili smrću saveznorn agentu. -Naredio je jednom od svojih ljudi da izbací pe~ldyja.

Morao je odmah saznati tko je na koga pucao u dućanu, te je li netko ozlijeđen ili ubijen. Dok to pokušava otkriti, nije mu potreban Dendy i njegove prijetnje.

Dendy se prodere: - Vraga ću otići!

Calloway je uzrujanog oca prepustio svojim podčinjenima i okrenuo se konzoli, zahtijevajući informacije od svojih ljudi vani.

Tiel je s nevjericom gledala kako dr. Scott Cain

hitro izvlaci pištolj iz futrole na gležnju i okreće ga prema Ronnieju. - FBI! Baci oružje!

Sabra je vrisnula.

Doc je nastavio psovati na Caina. - Cijelo ovo vrijeme cekali smo liječnika! - vikao je. - Umjesto njega dobijemo vas! Kakva je ovo glupost?

Tiel je skocila na noge i preklinjala: - Ne, molim vas, ne. Nemojte pucati. - Bojala se da će vidjeti kako Ronnieja Davisona ubija pred njezinim ocima.

- Vi niste liječnik? - vrisnuo je mahniti mladić. - Obećali su nam liječnika. Sabri je potreban liječnik.

- Baci oružje, Davison! Sada!

- Prokletstvo, cijelo smo vrijeme uludo potratili. - Na Docovu su vratu iskocile žile od bijesa. Tiel je pretpostavila da bi Doc agenta pograbio za vrat da ovaj nije držao pištolj. - Ova je djevojka u opasnosti. Opasnoj po život. Zar nitko od tih saveznih gadova to ne shvaća?

- Ronnie, ucini kako ti kaže - preklinjala je Tiel. - Predaj se. Molim te.

- Ne, Ronnie, nemoj! - jecala je Sabra. - Tata je ondje vani,
- Zašto obojica ne biste spustili pištolje? - Iako su se Docova prsa uzrujano dizala i spuštala, ipak se donekle pribrao. - Nitko ne mora stradati. Svi možemo biti razumni, zar ne?

- Ne. - Ronnie je odlučno cvršće stisnuo pištolj. - Gospodin Dendy će se pobrinuti da me uhite. Više nikad neću vidjeti Sabru.

- Ima pravo - rekla je djevojka.

- Možda neće - usprotivio se Doc. - Možda... - Brojit ću do tri i tada pucam! - viknuo je Cain, a glas mu je pucao. Cinilo se da i on popušta pod pritiskom.

- Zašto ste to morali uciniti? - viknuo je Ronnie. - Jedan.

- Zašto ste nas prevarili? Moja djevojka pati. Treba joj lijecnik. Zašto ste to ucinili?

Tiel se nije svidao način na koji se Ronniejev prst stezao oko okidaca.

- Dva.

- Rekao sam ne! Neću je prepustiti gospodinu Dendyju:

Baš kad je Cain viknuo »Tria i pucao, Tiel je pograbila bocu cili umaka s najbliže police i tresnula ga njome po glavi.

Srušio se poput vreće cementa. Njegov je metak Uvehke pl0maš10 Gilj, što su bila Ronniejeva prsa,

ali je jako malo nedostajalo da pogodi Doca prije nego se zabio u pult.

Ronnie je refleksno pucao iz svog pištolja, Jedina šteta što ju je taj metak pocimio bila je otkidanje komada žbuke s udaljenog zida.

Donna je vrisnula, bacila se na pod i pokrila glavu rukama, a tada je nastavila vrištati.

U gužvi što je uslijedila dva su se Meksikanca bacila naprijed, zamalo zgazivši Verna i Gladys u svojoj žurbi.

Tiel je shvatila da im je cilj uzeti agentov pištolj pa ga je šutnula ispod škrinje, izvan dohvata.

- Natrag! Natrag! - viknuo je Ronnie. Još je jednom pucao kako bi naglasio svoje riječi, ali je ciljao visoko iznad njihovih glava. Metak je udario u klimatizacijski uređaj, ali je zaustavio njihovu navalu.

Sad su svi ostali kao zaledeni, čekajući da vide što će se dalje dogodati, tko će se prvi pomaknuti, progovoriti.

To je učinio Doc. - Učinite kako vam kaže naredio je dvojici Meksikanaca. Podigao je lijevu ruku i kretnjom im pokazao neka poCu natrag. Desnom se rukom držao za lijevo rame. Krv mu je curila kroz prste.

- Pogoc~eni ste! - uzviknula je Tiel.

Ignorirajući je, raspravljao je s dvojicom Meksikanaca, koji ocito nisu željeli poslušati. - Ako jurnete kroz ona vrata, lako je moguće da će vas napuniti mecima.

Nisu shvaćali ni jezik ni logiku. Razumjeli su samo da Doc inzistira na tome da ostanu gdje su i prije bili. Uzvrćali su mu na brzom španjolskom. Tiel je nekoliko puta cula riječ madre. Mogla je zamisliti ostalo. MeCutim, dva su covjeka ipak učinila ono što je Doc tražio od njih i vratila se na svoje prvobitne položaje, mrmļajući jedan drugome i dobacujući naokolo neprijateljske poglede. Ronnie je držao pištolj uperen u njih.

Donna je stvarala više buke nego Sabra, koja je stiskala zube kako ne bi kriknula kad je naišao novi trud. Doc je naredio blagajnici neka se prestane derati.

- Neću doživjeti jutro - zavijala je.

- S obzirom na to koliko imamo sreće, vjerojatno hoćete - obrecne se Gladys. - Sad umuknite.

Kao da joj je netko stavio cep u usta, Donna je odmah prestala plakati.

- Drži se, dušo. - Tiel se vratila do Sabre i držala je za ruku tijekom još jednog truda.

- Znala sam... - Sabra je zastala i nekoliko puta udahнула. - Znala sam da nas tata neće ostaviti na miru. Znala sam da će nas pronaći.

- Nemoj sada razmišļjati o njemu.

- Kako joj je? - upita Doc i pridruži im se. Tiel je pogledala njegovo rame. - Jeste li ozlijeđeni?

Odmahnuo je glavom. - Metak me je samo okrznuo. Malo pece, to je sve. - Kroz poderani je rukav gazom obrisao ranu, a zatim ju je pokrio drugom gazom i zamolio Tiel da odreže komad ljepljive trake. Dok je on držao gazu na rani, ona ju je učvrstila ljepljivom trakOtl.

- Hvala.

- Nema na čemu.

Do tog trenutka nitko nije obraćao pozornost na covjeka bez svijesti na podu. Ronnie je prišao, prebacujući pištolj iz jedne u drugu ruku i vlažne dlanove brisao o traperice. Bradom je pokazao

prema Cainu, - Sto je s njim?

Tiel je to smatrala veoma dobrim pitanjem. - Vjerojatno ću godinama sjediti u zatvoru zbog ovoga.

Doc rece Ronnieju: - Preporučujem da mi dopustiš da ga odvučem van kako bi njegovi pajdaši iz onog kombija znali da je živ. Ako pomisle da je mrtav ili ranjen, moglo bi postati gadno, Ronnie.

Ronnie je tjeskobno pogledao prema van i grickao donju usnu dok je razmišljao o prijedlogu. - Ne, ne. - Pogledao je Verna i Gladys koji su izgledali kao da se zabavljaju poput dvoje ljudi u lunaparku. - Nadite malo ljepljive trake za odvodne cijevi - rece im Ronnie. - Siguran sam da se ovdje prodaje. Vežite mu ruke i noge.

- Ako to uciniš, samo ćeš se još više ukopati, sinko - blago ga upozori Doc.

- Mislim da se ne mogu još više ukopati. Ronniejev izraz lica bio je žalostan, kao da je tek sada posve shvatio u kakvoj se situaciji našao. Ono što se možda cinilo romantичnom pustolovinom kad su on i Sabra pobjegli pretvorilo se u dogac~aj u kojem sudjeluje FBI i dolazi do

pucnjave. Pocinio je nekoliko zlocina. Našao se u ozbiljnim nevoljama, a bio je dovoljno inteligentan da bi to znao.

Stariji je par prekoracio agenta bez svijesti. Uхватili su ga svaki za jedan gležanj. To je za njih bio prilican napor, ali su ga uspjeli odvući od Sabre i tako Docu i Tiel osigurali više mjesta.

- Zatvorit će me zauvijek - nastavi Ronnie. - Ali želim da Sabra bude na sigurnom. želim da njezin otac obeća da će joj dopustiti zadržavanje našeg djeteta.

- Onda je najbolje da ovo sada okoncamo.

- Ne mogu, Doc. Ne prije nego mi gospodin Dendy to zajamci.

Doc je pokazao prema Sabri, koja je zajedno s Tiel dahtala tijekom još jednog truda. - U meCuvremenu...

- Ostat ćemo ovdje - uporno će mladić. - Ali njoj je potrebna...

- Doc? - reće Tiel, prekidajući ga.

... bolnica. I to brzo. Ako si doista zabrinut za Sabrinu dobrobit...

- Doc?

Razdražen jer je dvaput prekinula njegovu usrdnu molbu, naglo se okrenuo k njoj i nestrpljivo pitao: - Što je?

- Sabra nikamo ne može poći. Mogu vidjeti dijete.

Kleknuo je između Sabrinih uzdignutih koljena. - Hvala Bogu - rece i s olakšanjem se nasmije. - Dijete se okrenulo, Sabra. Vidim mu glavu. Za

nekoliko ćeš minuta imati dijete,

Djevojka se nasmijala, a zvučila je previše

mlačahno da bi bila u gužvi u kojoj se našla. - Hoće li biti u redu?

- Mislim da hoće. - Doc pogleda Tiel. - Pomoći ćete?

- Recite mi što da cinim.

- Donesite još nekoliko tih podmetaca i raširite

ih oko nje. Neka vam jedan rucnik bude pri ruci da možete umotati dijete. - Zavrnuo je rukave iznad laktova i sad je žustro prao ruke Tielinim antibakterijskim sredstvom. Potom ih je zalio octom. Tada je bocice dodao Tiel. - Oboje upotrijebite u obilnim kolicinama. Ali brzo.

- Ne želim da Ronnie gleda - rece Sabra. - Sabra? Zašto ne?

- Mislim ozbiljno, Ronnie. Makni se.

Doc mu se obratio preko ramena. - Možda je tako najbolje. Ronnie.

- Momak se nevoljko udaljio.

U Cainovoj lijecnickoj torbi Doc je našao par rukavica i navukao ih - strucno, opazila je Tiel. Vješto ih je namjestio oko zapešća. - Barem je nešto ucinio kako treba - promrmlja Doc. - Ovdje je cijela kutija. Uzmite i za sebe par.

Tek je uspjela navući rukavice kad je Sabru zahvatio još jedan trud. - Nemoj tiskati ako se možeš suzdržati - uputi je Doc. - Ne bih želio da pukneš. - Desnu je ruku stavio na njezinu mećicu kako bi i time pokušao spriječiti kidanje tkiva, a lijevu je lagano položio na djetetovu glavicu. - Hajde, Sabra. Diši sada. Tako je, curo. Možda biste mogli poći iza nje - rekao je Tiel. - Podignite je. Poduprite joj leđa.

Vodio je Sabru kroz trud, a kad je prošao, opustila se naslonivši se na Tiel.

- Još malo i tu smo, Sabra - blagim joj je glasom govorio Doc. - Dobro ti ide. Zapravo, sjajno.

Tiel bi mogla isto reći i za njega. Covjek se morao diviti smirenom, vještom nacinu na koji se ophodio prema prestrašenoj djevojci.

- Je li vam dobro?

Tiel je zadivljeno zurila u njega, ali nije shvatila da se obraća njoj sve dok je nije pogledao. - Meni? Dobro mi je.

- Nećete se onesvijestiti ili tako nešto?

- Ne vjerujem. - Potom je odlucnije dodala: - Ne. Neću se onesvijestiti.

Sabra je kriknula, trgnula se u polusjedeći položaj i zastenjala od napora. Tiel joj je trljala donji dio leCa, žaleći što ne može uciniti više kako bi joj ublažila patnju.

- Je li joj dobro? - Svi su ignorirali zabrinutog oca.

- Nastoj ne tiskati - Doc je podsjetio djevojku. -Doći će bez dodatnog pritiska s tvoje strane. Izdrži bol. Dobro, dobro. Glava je gotovo vani.

Trud je prestao, a Sabrino je tijelo omlohavilo od umora. Plakala je. - Boli me.

- Znam. - Doc je govorio umirujućim glasom, ali

Sabra nije vidjela duboko žaljenje na njegovu licu, Obilno je krvarila iz razderanog tkiva, - Dobro ti ide, Sabra - lagao je. - Brzo ćeš imati svoje dijete.

Veoma brzo, pokazalo se. Nakon svih onih briga što ih je izazvalo sporo napredovanje djeteta, u posljednjim je trenucima jedva cekalo da se probije u svijet.

Tijekom idućeg truda, gotovo prije no što je Tiel uspjela shvatiti u kakvom cudu sudjeluje, gledala je kako se pojavljuje djetetova glavica, licem prema dolje. Docova ju je ruka samo malo vodila prije nego se nagoniski okrenula u stranu. Kad je Tiel vidjela lice novorodenceta sa širom otvorenim ocima, promrmljala je: - O, moj Bože - a baš je tako i mislila, poput molitve, jer je to bio cudesni, gotovo duhovni fenomen.

No tu je cudo prestalo jer djetetova ramena još uvijek nisu uspijevala proći kroz rodnicu.

- Što se dogaCa? - pitao je Ronnie kad je Sabra vrisnula.

Zazvonio je telefon. Donna je bila najbliža pa se ona javila. - Halo?

- Znam da boli, Sabra - rekao je Doc. - Još dva ili tri truda bi trebala biti dovoljna. U redu?

- Ne mogu - jecala je. - Ne mogu.

- Ovaj tip po imenu Calloway želi znati tko je pogodan - obavijestila ih je Donna. Nitko nije obraćao pozornost na nju.

- Sjajno ti ide, Sabra - govorio je Doc. - Pripremi se. Diši. - Pogledavši Tiel, rekao je: - Budite njezin trener.

Tiel je pocela dahtati zajedno sa Sabrom dok je gledala kako se Docove ruke kreću oko djetetova vrata. Opazivši njezinu paniku, on tiho rece: - Samo provjeravam da se pupcana vrpca nije omotala oko vrata.

- Je li u redu? - pitala je Sabra kroz stisnute zube. - Zasad je ovo porodaj kao iz priručnika.

Tiel je cula kako Donna govori Callowayu: - Ne, nije mrtav, ali baš to zaslužuje, kao i prokleta budala koja ga je ovamo poslala. - Potom je tresnula slušalicom.

- Evo nas, evo nas. Tvoje je dijete stiglo, Sabra. Znoj se cijedio niz celo u Docove obrve, ali se činilo da on toga nije svjestan. - Tako je. Tako treba.

Njezin će vrisak tijekom mnogih noći odjekivati u Tielinim snovima. Još se tkiva razderalo kad su se djetetova ramena progurala van. Maleni rez pod lokalnom anestezijom poštedio bi je agonije, ali tu nije bilo pomoći.

Jedini blagoslov bilo je sćušno djetešce koje je kliznulo u Docove spremne ruke. - Djevojčica je, Sabra. Prekrasna je. Ronnie, dobio si kćer.

Donna, Vern i Gladys su klicali i pljeskali. Tiel je šmrknula i potisnula suze dok je gledala kako Doc naginje djetetovu glavu prema dolje da bi se lakše procistili dišni putevi jer nisu imali aspiratora. Srećom, odmah je pocela plakati. Na njegovom se ozbiljnom licu pojavio široki osmijeh olakšanja.

Tiel nije imala previše vremena za divljenje jer joj je Doc pružio novorođence, Beba je bila veoma skliska pa se bojala da će joj ispasti. No uspjela je uhvatiti u narucje i omotati rucnikom. - Položi je na majcin trbuh. - Tiel je poslušala Docovu uputu.

Sabra je s cučenjem zurila u svoje rasplakano novorođence, a zatim je šaptom pitala: - Je li sve u redu?

- Svakako se čini da su joj pluća u redu - nasmije

se Tiel. Na brzinu je nabrajala: - Svi prsti na rukama i nogama su na broju. Cini se da će imati svijetlu kosu poput tebe.

- Ronnie, možeš li je vidjeti? - dovikne mu Sabra.

- Mogu. - Mladić je pogledavao malo nju, malo Meksikance kojih se, izgleda, uopće nije dojmilo cudom rođenja. - Prelijepa je. Pa, želim reći, bit će lijepa kad se ocisti. Kako si ti?

- Savršeno - odgovori Sabra.

Ali nije bila dobro. Krv je brzo natopila podmetace pod njom. Doc je higijenskim ulošcima pokušao zaustaviti krvarenje.

- Zamoli Gladys da mi donese još uložaka. Bojim se da će nam trebati.

Tiel je pozvala Gladys i rekla joj što im treba. Vratila se za pola minute s još jednom kutijom uložaka. - Jeste li vezali onog covjeka? - upita Tiel.

- Vern još uvijek radi na tome, ali taj još neko vrijeme nikamo neće poći.

Dok se Doc nastavio baviti Sabrom, Tiel joj je pokušala skrenuti pozornost. - Koje ćeš ime dati svojoj kćeri?

Sabra je promatrala dijete s ocitim obožavanjem i bezgranicnom ljubavlju. - Odlucili smo se za Katherine. SviCaju mi se klasicna imena.

- I meni. Mislim da će joj ime Katherine posve odgovarati.

Sabrino se lice odjednom iskrivilo od bola. - Što se dogaCa?

- To je posteljica - objasni Doc. - U kojoj je Katherine živjela proteklih devet mjeseci. Tvoja se maternica steže kako bi je izbacila, jednako kao i dok je gurala Katherine. Malo će boljeti, ali ni izbliza kao kad se raCa dijete. Kad izic~e, ocistit ćemo te i pustiti da se odmaraš. Kako ti se to cini?

Potom se obratio Tiel: - Pripremite mi jednu od onih vreća za smeće, molim vas. Trebat će mi da spremim ovo. Kasnije će se pregledati.

Ucinila je kako joj je rekao, a zatim je ponovno zaokupila Sabrinu pažnju pricanjem o djetetu. Uskoro je Doc zamotao posteljicu i maknuo je iz vida, ali je još uvijek pupcanom vrpcom bila povezana s djetetom. Tiel je željela pitati zašto je još nije prerezao, ali je imao pune ruke posla.

Dobrih pet minuta kasnije skinuo je okrvavljene rukavice, uzeo manšetu tlakomjera i omotao je oko Sabine ruke. - Kako se osjećaš?

- Dobro - rekla je, ali su joj oci upale i doimale se zasjenjeno. Slabašno se osmjehnula. - Kako se Ronnie drži?

- Trebala bi ga nagovoriti da prekine s ovim, Sabra - blago će Tiel.

- Ne mogu. Sad kad imam Katherine, ne mogu riskirati da je moj tata dade na usvajanje.

- Ne može to uciniti bez tvoga pristanka. - On može sve uciniti.

- Što je s tvojom majkom? Na cijoj je ona strani? - Na tatinoj, naravno.

Doc je ocitao tlak i olabavio manšetu. - Pokušaj se malo odmoriti. Nastojim što više ublažiti tvoje krvarenje. Kasnije ću te zamoliti za jednu uslugu, pa bih želio da sada malo odrijemaš, ako možeš.

- Boli me. Ondje dolje. - Znam. žao mi je.

- Niste vi krivi - slabašno će ona. Oci su joj se počele sklapati. - Bili ste super, Doc.

Tiel i Doc su gledali kako njezino disanje postaje pravilno i mišići joj se opuštaju. Tiel je podigla Katherine s majcinih prsa. Sabra se mrmljanjem pobunila, ali je bila previše iscrpljena da bi se opirala. - Samo ću je malo ocistiti. Kad se probudiš, dobit ćeš je natrag. U redu?

Tiel je djevojčinu šutnju shvatila kao dopuštenje da uzme novorođence. - Što je s pupcanom vrpcom? - upita Doca.

- Čekao sam dok bude bezopasno.

Pupcana je vrpca prestala pulsirati i više nije bila kvrgava, već tanja i ravnija. Vezicama za cipele cvrsto ju je vezao na dva mjesta, ostavljajući oko dva centimetra između njih. Tiel je okrenula glavu dok ju je rezao.

Sad se posteljica posve odvojila od djeteta, a Doc ju je zatvorio u vreću za smeće i ponovno se oslonio na Gladysinu pomoć, zamolivši je da vreću stavi u hladnjak. Zatim se nastavio baviti mladom majkom.

Tiel je otvorila kutiju vlažnih maramica za bebe.

11 V ~ ~ ~ 11

- Mishte li da se omme smye ocistiti dyete?

- Valjda. Tome su namijenjene - odgovori Doc. Iako se Katherine bunila, Tiel ju je obrisala po

cijelom tijelu, a maramice su širile ugodan miris dječjeg pudera. Budući da nije imala nikakvog iskustva s bebama, prilično je nervozno pristupila tom zadatku. Također je nastavila pratiti Sabrino lagano disanje.

- Divim se njezinoj hrabrosti - primijeti Tiel. Isto tako, ne mogu a da ne suosjećam s njima. Po onome što znam o Russellu Dendyju, i ja bih pobjegla od njega.

- Poznajete ga?

- Samo preko medija. Pitam se je li njegova zamisao da se Cain pošalje ovamo?

- Zašto ste ga tresnuli po glavi?

- Govorite o mojem napadu na saveznog agenta? - upita Tiel, pokušavajući se našaliti. - Pokušala sam spriječiti katastrofu.

- Cestitam vam na brznoj akciji, a samo mi je žao što se ja toga nisam sjetio.

- Imala sam prednost jer sam stajala iza njega. Umotala je Katherine u cisti rucnik i prislonila je na svoja prsa radi topline. - Pretpostavljam da je agent

Cain samo obavljao svoju dužnost. I trebalo ~e imati hrabrosti da bi se ušlo u ovakvu situaciju. Ali nisam željela da puca u Ronnieja. Jednako tako, nisam

željela ni da Ronnie puca u njega. Nagonski sam reagirala.

- A niste li bili barem malo gnjevni kad ste otkrili da Cain nije liječnik?

Pogledala ga je i zavjerenički se osmjehnula. - Nemojte me tužiti.

- Obećavam.

- Kako ste znali da nije liječnik? Što ga je odalo? - Sabrini vitalni znakovi nisu mu bili prva briga. Na primjer, nije joj izmjerio krvni tlak. Činilo se da ne shvaća ozbiljnost njezina stanja, pa sam počeo sumnjati i testirao njegovo znanje. Kad je grlo maternice otvoreno osam do deset centimetara, sve je spremno za poročaj. Pao je na testu.

- Oboje bismo mogli biti osuđeni na godine prisilnog rada u saveznom zatvoru.

- Bolje to nego da smo mu dopustili da ubije Ronnieja.

- Amen na to. - Pogledala je novorođence, koje je sada spavalo. - Što je s djetetom? Je li u redu? - Pogledajmo.

Tiel je položila Katherine u krilo. Doc je maknuo rucnik i pregledao novorođence, koje je bilo manje od njegove podlaktice. Njegove su ruke djelovale veliko i muževno u usporedbi s njom, ali je njihov dodir bio nježan, pogotovo kad je odrezanu pupcanu vrpcu pricvrstio za njezin trbušćić.

- Sitna jc - primijeti Doc. - Rodila se r~ekoliko

tjeda>la prije roka, r~>~ao blh~ Ali cini s~ da je u redu~ Dlsanje je pravilno, No trebala bi bici u balnici,

Važno je da joj bude toplo. Nastojte da joj glava bude pokrivena.

- Dobro.

Bio je jako blizu Tiel. Dovoljno blizu da bi mogla razlikovati svaku sićušnu boru što se zrakasto širila iz kutova njegovih ociju. Šarenice njegovih ociju

bile su sivkastozelene, trepavice izrazito crne, nekoliko nijansi tamnije od njegove smeće kose. Na obrazima mu se vidjela kratka oštra brada, što je djelovalo privlačno. Kroz poderanu je košulju opazila da je krv natopila improvizirani zavoj.

- Boli li vas rame?

Kad je podigao glavu, gotovo su se sudarili nosevima. Nekoliko su se sekundi gledali u oci prije nego je okrenuo glavu i pogledao ranu na svom ramenu. Cinilo se kao da je zaboravio na nju. - Ne. U redu je. - žurno je dodao: - Bit će bolje da joj stavite jednu od ovih pelena i ponovno je zamotate u rucnik.

Tiel je nespretno previla dijete dok je Doc provjeravao kakvo je stanje mlade majke.

- Je li sva ta krv... - Tiel namjerno nije završila pitanje, bojeći se da bi je Ronnie mogao cuti. Budući da Tiel nikad nije bila svjedokom porođaja, nije znala je li tako obilno krvarenje normalno ili je razlog za paniku. Njoj se to cinilo ogromnom količinom krvi, a ako je pravilno proturl»cila Docov izraz lica, i on je bio zabrinut.

- Ima je mnogo više no što bi trebalo. - On je, iz istog razloga kao i ona, govorio tihim glasom. Prebacivši plahtu preko Sabrinih bedara, poceo joj je masirati trbuh. - Katkad ovo pomaže pri obuzdavanju krvarenja - rekao je kao odgovor na Tielino neizgovoreno pitanje.

- Ako to ne uspije?

-Ne može dugo potrajati prije nego se nademo u pravim problemima. Volio bih da sam mogao napraviti epiziotomiju i poštedjeti je ovoga.

- Nemojte sebe okrivljavati. U ovim okolnostima i pod ovakvim uvjetima. Napravili ste cudo, dr. Stanwick.

7. poglavlje

Izletjelo joj je prije nego se dospjela zaustaviti. Nije kanila Docu staviti do znanja da ga je prepoznala. Barem još ne.

Iako je to možda podsvjesno željela. Možda mu se obratila po imenu samo da bi vidjela kako će reagirati. Njezina novinarska želja za provociranjem reakcije na neočekivano pitanje ili izjavu na Yela ju je d~kc~že njegovo ime i vidi spontanu,

nepripremljenu te Zato i iskrenu reakciju.

Njegova spontana, nepripremljena iskrena reakcija mnogo je govorila. Najprije se doimao zapanjenim, zatim zbunjenim pa razdraženim. Na koncu joj se činilo da su se pred njegovim ocima naglo zatvorile škure.

Tiel je izdržala njegov pogled, a njezine su ga oci doslovno izazivale neka zanijece da je on dr.

Bradley Stanwick. Ili je to bio u svom prijašnjem životu.

Telefon se ponovno oglasio.

- O, dovraga - progunc~a Donna. - Što ću im ovoga puta reći?

- Ja ću se javiti. - Ronnie posegne za slušalicom. - Gospodine Calloway? Ne, kao što vam je gospoda rekla, nije mrtav.

Sabru je probudila zvonjava telefona. Zatražila je svoje dijete. Tiel joj je položila novorođence u narucje. Mlada je majka tepala djetetu o tome kako slatko izgleda, kako lijepo miriše.

Tiel je ustala i protegnula se. Dosad nije shvaćala koliko je naporan bio posljednji sat porođaja. Njezin se umor nije mogao uspoređivati sa Sabrinim, naravno, ali je ipak bila iscrpljena.

Fizicki iscrpljena, ali mentalno nabijena. Proučila je trenutnu situaciju. Gladys i Vern su tiho sjedili jedno do drugoga, držeći se za ruke. Djelovali su umorno, ali zadovoljno, kao da su noćasnji događaji

smišljeni za njihovu zabavu.

Donna je prekrížila ruke na svojim mršavim prsima i ćupkala mlohavu, ljuskavu kožu na

lalztovima. Viši, mršaviji Meltsil{anac bio je usre dotocen na Ronnieja i telefon. Njegov je prijatelj promatrao FBI-eva agenta koji je pokazivao znakove budenja iz nesvjestice.

Vern je agenta Caina naslonio na pult tako da su mu noge bile ispružene. Gležnjeve mu je vezao srebrnom ljepljivom trakom. Zapešća mu je također

vezao iza leč~a. Glava mu je pocivala nisko na prsima, ali ju je svako toliko pokušavao podići, a tada bi zastenjao.

- Vezali smo ga - Ronnie je govorio Callowayu preko telefona. - Pucali smo gotovo istodobno, ali je pogoden samo Doc. Ne, dobro mu je. - Ronnie je pogledao Doca koji je kimnuo u znak slaganja. - Tko je gospoCica McCoy?

- Ja - rece Tiel i korakne naprijed.

- Kako to? - Ronnie je upitno odmjerio Tiel. - Pa, valjda može. Kako znate njezino ime? Dobro, pricekajte. - Dok je pružao slušalicu Tiel, pitao je: - Jeste li slavni ili tako nešto?

- Ne tako da bi me primijetio. - Uzela je slušalicu. - Halo?

Glas je bio izrazito služben - oštar i precizan. - Gospodice McCoy, specijalni agent FBI-a, Bill Calloway.

- Zdravo.

- Možete li slobodno govoriti? - Da.

- Niste ni pod kakvim pritiskom? - Ne.

- Kakva je ondje situacija?

- Tocno onakva kako je Ronnie rekao. Agent Cain je zamalo izazvao katastrofu, ali uspjeli smo ga 11 tOlxle SPTI~eCItl,

Agent se iznenadio pa nije odmah odgovorio. - Kako, molim?

- Loša je bila zamisao da ga pošaljete ovamo.

Gospodici Dendy trebao je liječnik specijalist, a ne konjica.

- Nismo znali...

- Pa, sada znate. Ovo nije Mount Carmel ili Ruby Ridge. Ne pokušavam vas uciti vašem poslu...

- Doista? - suho će on.

- Ali usrdno vas molim da odsad nadalje suraCujete s gospodinom Davisonom.

- FBI nema obicaj pregovarati s onima koji uzimaju taoce.

- Ovo nisu teroristi - uzvikne Tiel. - To je dvoje djece. Zbunjeni su i prestrašeni, a osjećaju da su iscrpili sve svoje opcije.

U pozadini su se culi povišeni glasovi. Calloway je pokrio slušalicu i nekome se obratio. Agent Cain je podigao glavu i mutnim ocima pogledao Tiel. Je li u njoj prepoznao osobu koja ga je onesvijestila bocom cilija?

- Gospodin Dendy je veoma zabrinut za dobrobit svoje kćeri - rekao je Calloway kad se vratio na

vezu, - ~lagajnica, Donna? Rekla mi je da je ~~bra rodila.

- Djevojčicu. Obje su... stabilne. - Tiel je pogledala Doca, a on joj je kratko kimnuo. Recite gospodinu Dendyju da njegovoj kćeri ne prijete nikakva neposredna opasnost.

- Šerif Montez mi je rekao da je ondje jedan od lokalnih stanovnika koji posjeduje medicinsko znanje.

- Tako je. Pomogao je Sabri tijekom porodaja.

Docove su se oci malo suzile.

- Šerif Montez se ne može sjetiti njegova prezimena. Kaže da ga svi zovu Doc.

- Tocno.

- Vi ne znate kako se zove?

Tiel je razmislila o svojim mogućnostima. Bila je posve zaokupljena poroc~ajem, ali nije bila nesvjesna onoga što se vani događa. Čula je lupanje lopatica helikoptera. Neki će biti policijski i medicinski, ali se mogla kladiti da su ukazivali i na dolazak medija iz Dallasa, Fort Wortha, Austina, Houstona. Velikih postaja. Podružnica televizijskih mreža.

Aktivna uloga što ju je igrala u ovoj prici automatski je povisila medijsku vrijednost cijelog događaja. Nije bila baš slavna, a1i unatoc skromnosti, treba reći da nije ni posve nepoznata. Na njezinom je području ljudi gotovo svake večeri mogu vidjeti u večernjim vijestima. Te su se vijesti tako~er emitirale na kabelskim postajama diljem Texasa i Oklahome, što iznosi nekoliko milijuna gledatelja. Ona je primamljivi sastojak već ionako socne price. Ako se u tu mješavinu ubaci upletenost dr. Bradleyja Stanwicka, koji je prije tri godine nestao iz javnog života uslijed jednog skandala, dobit će se uzavreli lonac u koji će svaki predstavnik medija htjeti zagrabiti,

No Tiel je željela da to bude njezin lonac.

Ako sada otkrije Docov identitet, može se pozdraviti sa svojom ekskluzivnom pricom. Svi

ostali izvještavat će o tome prije nje. Prica će biti u eteru prije nego ona napiše svoj prvi izvještaj. Do trenutka kad bude mogla dati svoj prikaz događaja, ponovno pojavljivanje dr. Stanwicka bit će stara vijest.

Gully joj vjerojatno nikad neće oprostiti tu odluku, ali zasad će svoj pikantni zacin zadržati kao svoj tajni sastojak.

Stoga je izbjegla izravan odgovor na Callowayevo pitanje. - Doc je obavio nevjerojatno dobar posao u veoma mucnim okolnostima. Sabra dobro reagira na njega. Vjeruje mu.

- Shvatio sam da je ranjen tijekom pucnjave.

- Ogrebotina, ništa više. Svi smo dobro, gospodine Calloway - nestrpljivo rece Tiel. - Umorni smo, ali inace je sve u redu, i to ne mogu dovoljno naglasiti.

- Nitko vas ne prisiljava da to kažete?

- Jasno da ne. Posljednje što Ronnie želi je da netko strada.

- Tako je - rece mladić. - Samo želim odavde otići sa Sabrom i našim djetetom, i da možemo poći svojim putem.

Tiel je Callowayu prenijela njegovu želju, a on

rece; - Gospo~ice McCoy, znate da to ne mogu

dopustiti, - Dalo bi se nešto napraviti. - Nisam ovlašten da...

- Gospodine Calloway, možete li vi slobodno razgovarati?

Nakon trenutka šutnje, on rece: - Recite.

- Ako ste imali bilo kakvog posla s Russellom Dendyjem, onda možete razumjeti zašto su se ti mladi ljudi osjećali toliko očajnima da ucine ovo što su ucinili.

- Ne mogu to izravno komentirati, ali razumijem što želite reći.

Ocito je Dendy bio u njegovoj blizini. - Prema svemu što je o njemu poznato, taj je covjek tiranin nastavi Tiel. - Ne znam je li vam to poznato, ali zarekao se da će silom rastaviti ovo dvoje i dijete dati na usvajanje. Ronnie i Sabra samo žele slobodno odlucivati o vlastitoj budućnosti i o svom djetetu. Ovo je obiteljska kriza, gospodine Calloway, i tako je treba rješavati. Možda bi gospodin Dendy pristao da se naCe posrednik koji bi im mogao pomoći u prevladavanju razlika i postizanju sporazuma.

- Ronnie Davison ipak mora odgovarati za mnogo toga, gospodice McCoy. Oružana pljacka, za pocetak.

- Sigurna sam da je Ronnie spreman prihvatiti odgovornost za svoje postupke.

-Dajte da ja razgovaram s njim, - Ronnie je uzeo slušalicu. - Slušajte, gospodine Calloway, ja nisam zlocinac. Barem nisam bio do danas. Nikad nisam platio kaznu čak ni za prometni prekršaj. Ali neću dopustiti da gospodin Dendy odlučuje o budućnosti moje kćeri. U takvoj situaciji, nisam vidio nikakvu drugu mogućnost osim da pobjegnemo od njega.

- Reci mu što smo odlučili, Ronnie - dovikne mu Sabra.

Pogledao je onamo gdje je ležala s novorodencetom u rukama, a na licu mu se pojavio bolan izraz. - Razgovarajte sa Sabrinim ocem, gospodine Calloway. Nagovorite ga da nas ostavi na miru. Onda ću osloboditi sve ove ljude.

Trenutak je slušao, a tada rece: - Znam da moraju biti u bolnici. Što prije to bolje. Dakle, imate jedan sat da mi se ponovno javite. - Još jedna stanka. - Ili što? - rece, ocito ponavljajući Callowayevo pitanje. Ronnie je ponovno pogledao Sabru. Jace je stisnula svoju djevojčicu na prsima i kimnula. - Reći ću vam za jedan sat. - Naglo je spustio slušalicu.

Obraćajući se taocima, Ronnie rece: - U redu, svi ste culi. Ne želim nikoga ozlijediti. želim da svi izic~emo odavde. Zato se svi možete opustiti. Pogledao je na zidnu uru. - Za šezdeset minuta sve bi moglo završiti.

- Što ako njezin stari ne pristane? - upita Donna. - Što ćeš s nama uciniti?

- Zašto ne sjednete i ne šutite? - svadljivo će Vern.

- Zašto me ne poljubiš ti guzi~u, st~ri? - bdhrusi

Donna. - Ti mi nisi šef, želim znati hoću li živjeti ili umrijeti? Za sat vremena, hoće li nas poceti ubijati? Nelagodna je tišina zavladała u prostoriji. Sve su se oci okrenule prema Ronnieju, ali je on

tvrdoglavo odbijao odgovoriti na pitanje u njihovim ocima.

Agent Cain je ili ponovno ostao bez svijesti ili je spustio glavu od srama jer nije uspio okoncati mucnu situaciju. U svakom slucaju, brada mu je pocivala na prsima. Donna je ponovno pocela cupkati laktove.

Vern i Gladys pokazivali su znakove umora. Nakon što je prošlo uzbuđenje oko poročaja, njihova je živahnost nestala. Gladys je spustila glavu na Vernovo rame.

Tiel je cucnula kraj Doca, koji se ponovno bavio Sabrom. Oci su joj bile zatvorene. Beba Katherine je spavala u majcinu narucju. - Kako joj je?

- Prokleta mnogo krvarenja, a njezin krvni tlak pada.

- Što možete uciniti?

-Pokušao sam masirati maternicu, ali umjesto da to uspori krvarenje, pojačalo ga je. - Celo mu se ~amrštilo od zabrinutosti. - Postoji još nešto.

- što?

- Dojenje.

- Zar može tako brzo imati mlijeka? - Ne. Jeste li ikad culi za oksitocin?

- Pretpostavljam da je to neka ženska stvar.

- Hormon koji pomaže pri izlucivanju mlijeka. TakoCer uzrokuje stezanje maternice, što smanjuje krvarenje. Sisanje stimulira oslobac~anje hormona.

- Oh. Onda zašto niste...

- Jer sam mislio da će sad već biti na putu za bolnicu. Osim toga, već je mnogo toga pretrpjela.

Trenutak su šutjeli, oboje promatrajući Sabru koja je bila abnormalno blijeda. - Bojim se i infekcije - rece Doc. - Prokletstvo, obje moraju u bolnicu. Kakav je taj Calloway? Tipicni tvrdokorni agent?

- Posve je služben, svakako. No zvuci mi razumno. S druge strane, Dendy je pomahnitali manijak. Cula sam ga kako u pozadini izvikuje prijetnje i ultimatum. - Pogledala je Ronnieja, koji je pogledavao cas parkiralište cas dvojicu Meksikanaca, a oni su postajali sve nervozniji. - Neće nas poubijati, zar ne?

Doc je dovršio zamjenjivanje podmetaca ispod Sabre i naoko mu se nije žurilo odgovoriti na njezino pitanje. Zatim se naslonio na škrinju i podigao jedno koljeno. Oslonivši se laktom na koljeno, umorno je prošao rukom kroz kosu. Po gradskim bi se mjerilima već trebao ošišati. No nekako mu je pristajala takva neurednost, pogotovo u ovom okruženju.

- Ne znam što će učiniti, gospodice McCoy. Jad što su ga ljudska bića sposobna zadati jedna drugima uvijek me je fascinirao i gadio mi se. Ne vjerujem da bi nas momak mogao poslagati i poubijati, ali nema nikakvog jamstva da to ipak neće učiniti. U svakom slučaju, pricanje o tome neće utjecati na ishod.

- To je prilično fatalistican pristup.

- Pitali ste me. - Ravnodušno je slegnuo ramenima. - Ne moramo razgovarati o tome.

- Onda o čemu želite razgovarati? - Ni o čemu.

- Sranje - rekla je, želeći ga iznenaditi i uspjevajući u tome. - želite znati kako sam vas prepoznala.

Samo ju je promatrao ništa ne govoreći. Stvorio je prilično jak oklop, ali dio njezina posla je upravo probijanje nevidljivih oklopa.

- Kad sam vas prvi put vidjela, učinili ste mi se poznatim, ali nisam znala kamo bih vas smjestila. No tijekom poročaja, malo prije nego se beba rodila, shvatila sam tko ste. Mislim da vas je odao način na koji ste se ophodili prema Sabri.

- Imate izvrsno pamćenje, gospodice McCoy.

- Tiel. I moje bi pamćenje trebalo biti malo bolje od prosjeka. Vidite, ja sam izvještavala o vašem slučaju. - Iznijela mu je podatke o televizijskoj kući za koju radi.

Promrmljao je psovku. - Dakle, vi ste bili u gomili izvjestitelja koji su mi život pretvorili u pakao?

- Dobra sam u svom poslu.

Neveselo se nasmijao. - Kladio bih se da jeste. Promijenio je položaj svojih dugih nogu, ali nije skidao pogleda s nje. - Volite li raditi to čime se bavite?

- Veoma.

- Uživate vrebati na ljude koji su već na dnu, razotkrivati njihove patnje javnosti, onemogućavajući im da pokažu komadiće svojih ionako uništenih života?

- Medije okrivljujete za svoje probleme? - Velikim dijelom, da.

- Na primjer?

- Na primjer, bolnica je popustila pod pritiskom lošeg publiciteta. Lošeg publiciteta što su ga stvorili i njegovali ljudi poput vas.

- Vi ste sami stvorili svoj loš publicitet, dr. Stanwick.

Ljutito je okrenuo glavu od nje, a Tiel je shvatila da ga je pogodila u bolnu tocku.

Dr. Bradley Stanwick bio je poznati onkolog, a radio je u jednom od najnaprednijih centara za liječenje raka na svijetu. Pacijenti su dolazili iz svih krajeva zemaljske kugle, obično s posljednjim nadama u spas vlastitog života. Njegova ih klinika nije mogla sve spasiti, naravno, ali je postizala goleme uspjehe u suzbijanju zloćudnih bolesti i produljivanju života, a istodobno je pacijentima pružala kvalitetu života zbog koje se isplatilo dulje živjeti.

Zato je bila tako okrutna ironija kad je mlada i lijepa žena Bradleya Stanwicka oboljela od raka gušterace koji se nije mogao odstraniti operativnim zahvatom.

Ni on ni njegovi briljantni kolege nisu mogli usporiti naglo širenje opake bolesti. Nekoliko tjedana nakon postavljanja dijagnoze već je bila

prikovana za krevet. Odlucila se za agresivnu kemoterapiju i zračenje, ali su nuspojave bile gotovo jednako smrtonosne kao i sama bolest što ju je liječenje trebalo suzbijati. Njezin je imunološki sustav oslabio; dobila je pneumoniju. Poceli su otkazivati njezini tjelesni sustavi, jedan po jedan.

Nije željela da se njezina osjetila otupe lijekovima protiv bolova, pa ih nije htjela uzimati. Međutim, tijekom posljednjih dana njezina života, patnja je postala tako intenzivna pa je konacno pristala da joj se daje lijek protiv bolova čiju je količinu sama mogla određivati kroz infuziju.

Tiel je sve to saznala kroz istraživanje. Dr. i gospođa Stanwick postali su vijest tek nakon njezine smrti. Do tada su bili samo žalosna statistika, žrtve podmukle bolesti.

No nakon sprovođa njezina je obitelj pocela stvarati price o tome da je njihov zet možda ubrzao smrt svoje žene. Tocije, omogućio joj je da

pocini samoubojstvo tako što je na uredaju odredio tako visoku dozu da je zapravo umrla od smrtonosne doze narkotika. Govorili su da je njezina poveća ostavština bila razlog za njegovo ubrzavanje stvari.

Tiel je od samog pocetka mislila da su te optužbe obicne besmislice. Znalo se da je smrt gospode Stanwick samo pitanje

dana. Čovjek koji je trebao naslijediti bogatstvo mogao bi čekati da priroda učini svoje. Osim toga, dr. Stanwick je i sam bio prilično imućan, iako je veliki dio prihoda ulagao u

onkološku kliniku, u svrhu istraživanja i njege siromašnih pacijenata.

Čak i da jest počinio eutanaziju vlastite žene, Tiel nije bila spremna baciti prvi kamen. Kontroverzija oko eutanazije u njoj je izazivala moralnu dilemu što je nije znala razriješiti. Kad je riječ o toj temi, bila je sklona složiti se s posljednjim strastvenim govornikom.

No sa strogo praktičnog stanovišta, iskreno je sumnjala da bi Bradley Stanwick riskirao svoj ugled, čak ni za dobrobit svoje voljene žene.

Na njegovu nesreću, obitelj njegove žene bila je uporna sve dok ured javnog tužitelja nije odredio provociranje istrage - koja se pokazala gubljenjem vremena. Nisu pronađeni nikakvi dokazi koji bi potkrijepili optužbe nezadovoljne obitelji. Ništa nije ukazivalo na to da je dr. Stanwick učinio nešto čime bi ubrzao smrt svoje žene. Javni tužitelj nije čak želio iznijeti slučaj pred veliku porotu, tvrdeći da za to nema nikakve osnove.

Unatoč tome, priča tu nije završila. Tijekom tjedana u kojima su istražitelji ispitali dr. Stanwicka, njegove kolege, osoblje bolnice, prijatelje, obitelj i nekadašnje pacijente, svaki je aspekt njegova života temeljito istražen i o njemu se raspravljalo. Živio je pod sjenkom sumnje, što je bilo posebno neugodno jer je većina njegovih pacijenata bila smrtno bolesna.

Bolnica u kojoj je radio također se uskoro našla u središtu pozornosti, Učesto da stane uz njega, administratori su jednoglasno odlučili opozvati njegove privilegije u ustanovi sve dok ne bude oslobođen svake sumnje. Bradley Stanwick nije bio budala i znao je da nikada neće biti oslobođen svake sumnje. Kad se jednom u javnosti usadi sjeme sumnje, ono obično nađe plodno tlo i buja.

Možda je najveća izdaja bila ona njegovih partnera s kojima je osnovao kliniku. Nakon što su godinama zajedno radili, istraživali i proučavali slučajeve, kombinirali svoje znanje, vještinu i teorije, stvarajući prijateljstva i profesionalne veze, zamolili su ga da podnese ostavku.

Svoje je dionice prodao bivšim partnerima, riješio se prekrasne rezidencije u Highland Parku za djelić njezine stvarne vrijednosti i, sa stavom »Jebite se svi«, otišao iz Dallasa u nepoznatom smjeru. Tu je priča završila. Da se Tiel nije izgubila i završila u Rojo Flatsu, vjerojatno više nikad ne bi pomislila na njega.

Sad ga je pitala: -Je li Sabra prva pacijentica koju ste liječili?
- Ona nije pacijentica, i ja je nisam liječio. Bio sam onkolog, a ne ginekolog, Ovo je hitna situacija,

a ja sam reagirao. Baš kao i vi. Baš kao i svi ostali. - To je lažna skromnost, Doc. Nitko od nas ne bi za Sabru mogao učiniti ono što ste vi učinili.

- Ronnie, smijem li uzeti piće? - odjednom je doviknuo mladiću.

- Svakako. Može. Vjerojatno bi i ostalima dobro došlo malo vode.

Nagnuvši se naprijed, Doc je s police uzeo paket od šest boca vode. Nakon što je dvije plasticne boce uzeo za Tiel i za sebe, ostalo je dodao momku, a on je zamolio Donnu da ih podijeli.

Jednim je gutljajem popio gotovo pola boce. Tiel je odvrnula čep i popila iz svoje boce, uzdahnuvši nakon što se napila. - Dobra ideja. Pokušavate promijeniti temu?

- Tocno.

- Ovdje u Rojo Flatsu ne bavite se medicinom? - Rekao sam vam. Imam ranc.

- Ali ovdje vas poznaju kao Doca.

- Svi u malenom gradiću znaju sve o svima.

- Ali zacijelo ste nekome rekli. Kako bi se inace saznalo... - Gledajte, gospodice McCoy... - Tiel.

- Ne znam kako se proculo da sam se nekoć bavio medicinom. Što će vam to?

- Samo sam znatiželjna.

- Hm, hm. - Gledao je ravno naprijed, ne u nju. - Ovo nije intervju. Od mene nećete dobiti intervju. Dakle, zašto ne štedite dah? Možda će vam kasnije zatrebati.

- Prlje onog". -og-a, živjeli ste veoma aktivnim životom. Zar vam ne nedostaje to što više niste u središtu zbivanja?

- Ne.

- Ovdje vam nije dosadno? - Ne.
- Niste li usamljeni? - Zašto?
- Možda vam nedostaje društvo.

Okrenuo je glavu i promijenio položaj tako da se rarnenima i tijelom okrenuo prema njoj. - Katkad. Pogled mu se spustio prema dolje, odmjeravajući je od glave do pete. - želite li mi pomoći u tome? - O, molim vas.

Kad je to rekla, on se počeo smijati i tako joj stavio do znanja da nije govorio ozbiljno.

Mrzila je sebe jer je nasjela. - Nadala sam se da ste iznad takvog seksistickog sranja.

Ponovno se uozbiljivši, on rece: - A ja sam se nadao da ste vi iznad postavljanja pitanja, posebno osobnih, u ovakvim trenucima. Baš kad ste mi se poceli svc~ati.

Cudno, ali nacin na koji ju je sada gledao, s nekom prodornom žestinom, imao je snažniji ucinak nego maloprijašnja seksualna aluzija. Ono je bilo lažno. Ovo je pravo. U trbuhu joj je zatreperilo,

No tada je s druge strane prodavaonice doprla strahovita buka pa su ona i Doc skoćili na noge.

8. poglavlje

Tiel je nižem, zbijenijem Meksikancu nadjenula ime Juan. On je izazvao pomutnju. Naginjao se nad agenta Caina i bucno ga psovao - barem je pretpostavila da ga psuje. Njegova vika na španjolskom zvučala je pogrдно.

Cain je stalno vrišteći ponavljao: - Koji vrage? - i uzalud se nastojao osloboditi ljepljive trake.

Na zaprepaštenje ostalih, Juan je preko usta FBleva agenta zalijepio komad trake i tako ga ušutkao.

U meCuv~emet~u je Juanov viši prijatelj izgovorio bujicu rijeci na španjolskom, a zvucio je istodobno

prijekorno i zbunjeno zbog Juanova iznenadnog napada na agenta.

Ronnie je mahao pištoljem i vikao: - Što se dogaCa? Što radite ondje? Vern, što se dogodilo? - Nek' sam proklet ako znam. Malo sam

zadrijemao. Probudio sam se kad su se dohvatili i poceli se derati jedan na drugoga.

- Jednostavno je skocio na njega - dometa Gladys na svoj drski način. - Bez ikakva vidljiva razloga. Nemam povjerenja u njega. Niti u njegovog prijatelja, kad smo već kod toga.

- Que pasa? - upita Doc.

Ostali su naglo utihnuli, iznenađeni da govori španjolski. Očito je Juan bio zaprepasteniji od ostalih. Naglo je okrenuo glavu i bijesno se zagledao u Doca. Ne obazirući se na užarene oči, Doc je ponovio pitanje.

- Naela - ispod glasa promrmlja Juan.

Tada je Doc jednostavno ondje stajao i s Meksikancem razmjenjivao bijesne poglede.

- Dakle? - upita Tiel.

- Dakle, što? To je sav moj španjolski, osim zdravo, dovidenja, molim, hvala i sranje. Ni jedno se ne može primijeniti na ovu situaciju,

- Zašto si skocio na njega? - Ronnie je pitao Meksikanca. - Što te je spopalo?

Donna rece: - On je udaren u glavu, eto što je. Znala sam to čim sam ga ugledala.

Juan je odgovorio na španjolskom, ali je Ronnie nestrpljivo odmahnuo glavom. - Ne razumijem te. Samo skini tu traku s njegovih usta. ~dmah! naredio je kad ga Juan nije smjesta poslušao. Ronnie je objasnio što hoće tako što je kretnjama pokazao skidanje trake s Caina, koji je slušao i

gledao što se događalo širom otvorenim, prestrašenim očima.

Meksikanac se sagnuo, uhvatio kut trake i strgnuo je s agentovih usana. On je kriknuo od bola, a zatim je viknuo: - Ti kuji sine!

Cinilo se da je Juan zadovoljan sam sobom. Pogledao je partnera pa su se obojica nasmijali, kao da ih zabavlja sramota i nelagoda saveznog agenta.

- Svi ćete poći u zatvor. Svi do jednoga. - Cain prezirno pogleda Tiel. - Pogotovo vi. Vi ste krivi za gužvu u kojoj se nalazimo.

- Ja?

- Vi ste onemogućili saveznog agenta i sprijecili ga u obavljanju dužnosti.

- Sprijecila sam vas da bez potrebe ubijete ljudsko biće samo zato da biste zaslužili znacku, ili se uzbudili, ili što vas je već motiviralo da

doc~ete ovamo i još više zakomplicirate već ionako kompliciranu situaciju. Kad bih se ponovno našla u istim okolnostima, opet bih vas tresnula.

Neprijateljskim je pogledom prelazio s jednog taoca na drugog, a na koncu se zaustavio na Meksikancu koji ga je napao. - Ne razumijem. Koji

se vrug događa s vama? - Kimnuo je prema Ronnieju, - On je neprijatelj, a ne ja.

- Samo pokušavamo spriječiti da se ova pat-pozicija završi katastrofom - rece Doc. -To se može jedino ako se on bezuvjetno preda i

oslobodi taoce. FBI nikad ne pregovara.

- To smo već čuli od Callowaya - rece mu Tiel.

- Ako Calloway misli da sam mrtav... - Uvjerili smo ga da niste.

Agent je gnjevno pogledao Ronnieja. - Zašto misliš da će ti vjerovati?

- Jer sam ja potvrdila - rece Tiel.

Doc je svoju pozornost vratio na Sabru, a sad je rekao: - Treba mi još jedan paket onih pelena. Ne mogu biti za dijete, zaključila je Tiel.

Katherine se nije toliko smocila. Samo joj je jedan pogled rekao da je to za Sabru. Njezino se krvarenje nije ublažilo. Zapravo, kao da se pojačalo.

-Ronnie, smijem li uzeti još jednu kutiju pelena? - Što je bilo? Nešto s djetetom?

- Dijete je dobro, ali Sabra krvari. - O, Isuse.

- Mogu li uzeti pelene?

- Svakako, svakako - odsutnim glasom rece Ronnie.

- Baš si mi ti neki junak, Davisone - posprdno će Cain. - Kako bi spasio vlastitu kožu, spreman si pustiti da ti djevojka i dijete umru. Da, doista treba biti hrabar kako bi se dopustilo da žena iskrvari do smrti.

Voljela bih da je onaj Meksikanac upotrijebio

traku koja se ne može skinuti - progunda Donna. - Imate doista odvratna usta, agente.

- Jednom i vi imate pravo, Donna - rece Gladys. Obrativši se Cainu, ona doda: - Kako je ružno to što ste rekli.

- U redu, šutite, svi! - rece Ronnie. Svi su odmah

ušutjeli, osim dvojice Meksikanaca koji su se šaptom nešto dogovarali.

Tiel je požurila do Doca s kutijom pelena. Otvorila ju je i razmotala pelenu, a on ju je položio ispod Sabrinih bokova. - Kako to da ste se ovoga sjetili?

- Previše brzo krvari kroz uloške. Ove su pelene obložene plastikom.

Razgovarali su ispod glasa. Nisu željeli prestrašiti djevojku niti još više uzrujati Ronnieja, koji je promatrao zidnu uru iza pulta. Njezina dugacka sekundna kazaljka strahovito se polako micala.

Doc se primaknuo Sabri i uhvatio je za ruku. - Još uvijek krvariš malo previše obilno za moj ukus.

Njezin je pogled prešao na Tiel, a ona joj je na rame spustila umirujuću ruku. - Nema potrebe da te odmah hvata panika. Doc samo misli unaprijed. Ne

želi da situacija postane tako loša da je ne bi mogli popraviti.

- Tako je. - Sagnuvši se bliže k njoj, tiho je rekao: - Hoćeš li, molim te, još jednom razmisliti o odlasku u bolnicu?

- Ne!

Usrdno joj je nastavio govoriti. - Prije nego kažeš ne, poslušaj me malo. Molim te.

- Molim te, Sabra. Dopusti da ti Doc objasni. Djevojcin se pogled vratio na Doca, ali ga je oprezno promatrala. - Ne mislim samo na tebe i

dijete - rece Doc - već i na Ronnieja. Što prije ovo završi, to će biti bolje za njega.

- Moj će ga tata ubiti.

- Ne, neće. Neće ako ti i Katherine budete izvan opasnosti.

Oci su joj se ispunile suzama. - Vi ne razumijete. On se samo pretvara da nam želi dobro. Kad smo mu sinoć rekli za dijete, zaprijetio je da će ga ubiti. Rekao je da bi ga odmah izrezao iz mene i zadavio ga golim rukama kad bi mogao. Toliko mrzi Ronnieja, toliko mrzi to što smo nas dvoje zajedno.

Tiel je dahnula. Nikad nije cula lijepu riječ za Russella Dendya, ali šokiralo ju je ovo svjedocanstvo o njegovoj okrutnosti. Kako netko može biti tako bez srca? Docove su se usne stisnule u tanku

crtu. - Takva je osoba moj otac - nastavi Sabra. - Mrzi

kad ga netko naljuti. Nikad nam neće oprostiti jer smo mu se usprotivili. Pobrinut će se da Ronnie zauvijek ostane u zatvoru, a ja više nikad neću vidjeti svoje dijete. Nije me briga što će meni uciniti. Ako ne mogu biti s njima, nije važno što će mi se dogoditi.

Spustila je glavu i prislonila obraz uza svoje novoročence. Mekana kosica na bebinoj sićušnoj glavici upijala je Sabine suze. - Oboje ste bili divni prema meni. Doista. Mrzim što vas moram razocarati. Ali nećete me navesti da se predomislim. Sve dok ne dopuste meni i Ronnieju da odavde izićemo uz tatino obećanje da će nas ostaviti na

miru, ja ostajem. Osim toga, Doc, vama vjerujem više nego što bih vjerovala bilo kojem liječniku u nekoj bolnici u koju bi me tata poslao.

Doc je nadlanicom obrisao znoj s čela i uzdahnuo. Pogledao je Tiel, a ona je rezignirano slegnula ramenima.

- Dobro - nevoljko će on. - Dat ću sve od sebe. - U to ne sumnjam. - Sabra se lecne. - Zar je doista loše?

- Ništa ne mogu uciniti kad je riječ o krvarenju iz razderotine. Ali što se tiče vaginalnog krvarenja... Sjećáš se kad sam ti ranije rekao neka se odmoriš jer ću kasnije možda nešto tražiti od tebe?

- Ovaj, hm.

- Pa, želio bih da dojiš Katherine.

Djevojka je zabezeknuto pogledala Tiel. - Zbog dojenja će se tvoja maternica stegnuti i tako smanjiti krvarenje - objasni Tiel.

Doc se nasmiješi Sabri. - Jesi li spremna pokušati?

- Valjda - odgovori Sabra, iako se doimala nesigurnom i sramežljivom.

- Pomoći ću ti. - Tiel je posegnula za škaricama. - Ovime ću presjeći šav na ramenu tvoje haljine. Kasnije ćemo ga pricvrstiti, ali tako se nećeš morati skidati.

- To bi bilo dobro. - Cinilo se da joj je laknulo što može Tiel prepustiti donošenje nekih odluka.

- Pustit ću vas malo nasamo. Ovaj, gospođice, ovaj, Tiel?

Doc ju je kretnjom pozvao da ustane, a zatim su održali kratke konzultacije. - Znate li nešto o tome?

-Ništa. Majka me je prestala dojit kad sam imala tri mjeseca. Ne sjećam se kako je to bilo.

Ovlaš se osmjehnuo. - Mislio sam na nešto drugo, a ne na ulogu primatelja.

- Znam što ste mislili. To je bila šala. Ali odgovor je ipak nijecan.

- Pa, u tom će slučaju Katherine znati najviše od vas tri. Pravilno je namjestite i ona će instinktivno sisati. Barem se nadam da hoće. Nekoliko minuta na svakoj dojci.

- Dobro - rece Tiel i žustro kimne.

Kleknula je kraj Sabre i škaricama pocela kidati šavove na ramenima njezine haljine. - Savjetujem ti da od sada pocneš nositi bluze koje se zakopavaju s prednje strane. Ili nešto široko što možeš podići i time pokriti Katherine. Jednom sam, tijekom dugotrajnog leta do Los Angelesa, sjedila kraj majke s dojencetom. Cijelim je putem dojila bebu, a to sam samo ja znala jer je sjedila kraj mene. Cijelo je vrijeme bila sasvim pokrivena.

Namjerno je brbljala kako bi skrenula Sabrinu pozornost i oslobodila je sr~ežljivosti, ~ad je završila s kidanjem šavova, Tiel je spustila jedan dio njezine haljine. - Sada spusti naramenicu grudnjaka i povuci dolje košaricu. Evo, daj meni Katherine. Sabra je smeteno pogledala naokolo. - Nitko te ne može vidjeti - uvjerala ju je Tiel.

- Znam. Ali osjećam se cudno.

- Sigurna sam da je tako.

Kad je Sabra bila spremna, Tiel joj je vratila Katherine. Novorođenje je stvaralo tihe zvukove, ali cim je uz obraz osjetilo puninu Sabine dojke, ustima je pocelo tražiti bradavicu. Našlo ju je, pokušalo se uhvatiti za nju, ali nije uspjelo. Nakon nekoliko pokušaja, beba je pocela plakati. Mahala je sićušnim šakama, a lice joj je pocrvenjelo.

- Je li sve u redu? - dovikne Doc. - Dobro je - lagala je Tiel.

Sabra je frustrirano jecala. - Ne radim to kako treba. Što ne valja?

- Ništa, dušo, ništa - umirujućim će glasom Tiel. - Katherine ne zna kako biti beba, baš kao što ni ti ne znaš kako biti mama. Zajedno ćete nauciti svoje uloge. Zato je to tako divno. No cula sam da dijete može osjetiti ako je njegova majka frustrirana. Što si opuštenija, to će ti biti lakše. Nekoliko puta duboko udahni, a onda pokušaj ponovno.

Drugi pokušaj nije bio nimalo uspješniji od prvog. - Znaš što? Mislim da je kriv tvoj položaj primijeti Tiel. - Nezgrapan je za tebe i za nju. Možda kad bi mogla sjesti.

- Ne mogu. Dolje me previše boli.

- Kako bi bilo da ti Doc podupire leđa? Smanjio bi se pritisak dolje, a ti mogla spretnije uhvatiti Katherine.

- Vidjet će me - pobunila se plačljivim šaptom. - Sredit ću tako da te ne vidi. Cekaj ovdje. Odmah ću se vratiti.

Ranije je opazila policu punu majica kratkih rukava. Prije nego je Ronnie dospio pitati što radi, potrcala je onamo i uzela jednu. Opazila je da je prašnjava, ali tome nije bilo pomoći. Baš kad se kanila okrenuti, pograbila je još jednu majicu s police.

Kad se vratila s majicama, Katherine je već urlala. Svi ostali u prodavaonici bili su izrazito tihi. Tiel je jednu od velikih majica raširila preko majke i bebe. - Evo. Ništa neće moći vidjeti. U redu?

- U redu. - Doc?

U trenutku se stvorio kraj njih. - Da?

- Možete li, molim vas, stati iza Sabre i poduprijeti joj leđa, kao što sam ja činila tijekom poročaja?

- Svakako.

Kleknuo je iza djevojke i pomogao joj da se pridigne u polusjedeći položaj. - Sad se samo osloni na moja prsa, Hajde, opusti se, Sabra. Eto. Udobno?

- Da, dobro mi je. Hvala.

Tiel je podigla kraj majice tek toliko da virne ispod. Katherine je prestala plakati i opet se dala u svoju instinktivnu potragu. - Pomozi joj, Sabra blago je uputi Tiel. Sabra je takoc~er postupala instinktivno. Uz samo malo manevriranja i namještanja, beba se cvrsto priljubila uz dojku i pocela žestoko sisati.

Sabra se oduševljeno nasmijala. Kao i Tiel. Spustila je kraj majice i nasmiješila se Docu.

- Pretpostavljam da je sve u redu.

- Obje su pravi strucnjaci. - Tielina pohvala izmamila je širok osmijeh na Sabine blijede usne. Tiel upita: - Jesi li već ranije odlucila da ćeš je dojiti?

-Iskreno, nisam zapravo razmišljala o tome. Bila sam tako zaokupljena strahom da će netko saznati za trudnoću, pa nisam imala vremena misliti na nešto drugo.

- Možeš pokušati dojiti, a ako ne bude išlo, možeš se odluciti za hranjenje na bocicu. To nije nikakva sramota.

- Ali cula sam da je dojenje bolje za dijete. - To sam i ja cula.

- Nemate djece? - Ne.

- Jeste li udani?

Cinilo se da je Sabra zaboravila na Doca. Bila mu je okrenuta ledima, pa je on za nju bio poput komada namještaja. No Tiel je bila okrenuta prema njemu i izrazito svjesna da on sluša svaku riječ. - Ne. Sama sam.

- Jeste li ikad bili u braku?

Nakon kratkog oklijevanja Tiel odgovori: - Prije mnogo godina. Vrlo kratko vrijeme.

- Što se dogodilo?

sivkastozeleone oci netremice su ~e gledale. - Mi smo, ovaj, pošli svatko svojim putem,

- Oh. Šteta. - Da, bila je.

- Koliko ste godina imali? - Malo.

- Koliko vam je sada godina?

Tiel se nervozno nasmijala. - Starija sam. Trideset tri prošli mjesec.

- Bilo bi bolje da požurite i naCete nekog drugog. Ako želite imati obitelj, želim reći.

- Zvučiš poput moje majke. - želite li?

- želim li što?

- želite li imati drugog muža i djecu?

- Jednoga dana. Možda. Bila sam strašno zauzeta stvaranjem karijere.

- Mogli biste biti samohrana majka.

- Razmišljala sam o tome, ali nisam sigurna da bih to željela svom djetetu. Na to se još uvijek ne gleda blagonaklono.

- Ne mogu zamisliti da netko ne želi obitelj - rece djevojka i nježno se nasmiješi Katherine. - Ronnie i

ja samo o tome gOV01'11110. želimo imati veliku kuću

na selu. S mnogo djece. Ja sam jedinica. On ima jednog polubrata, ali je razlika među njima dvanaest godina. Mi želimo veliku obitelj.

- To je divljenja vrijedna ambicija.

Doc je neprimjetno dao znak Tiel da je vrijeme za promjenu dojke. Tiel je pomogla Sabri, a Katherine je uskoro zadovoljno sisala drugu bradavicu.

Zatim ih je djevojka iznenadila kad je okrenula glavu i pitala: - Što je s vama, Doc?

- Što je sa mnom? - Jeste li oženjeni?

- Moja je žena umrla prije tri godine. Sabrinino se lice snuždilo. - O, tako mi je žao. - Hvala ti.

- Kako je umrla? Ako vam ne smeta što pitam. Ispricao joj je o bolesti svoje žene, ne spominjući sukob što je potom uslijedio.

- Imate li djece?

- Nažalost, nemam. Baš smo poceli razgovarati o djeci kad se ona razboljela. Jednako kao i gospođica McCoy, i ona je imala karijeru. Bila je mikrobiolog.

- Opa, zasigurno je bila pametna.

- Brilljantna, zapravo. - Nasmiješio se, iako to Sabra nije mogla vidjeti. - Mnogo pametnija od mene.

- Sigurno ste se jako voljeli.

Njegov je smiješak polako izbljedio. Ono što Sabra nije mogla pogoditi, ali je Tiel znala, bila je činjenica da je u njegovom braku bilo problema. Tijekom istraživanja okolnosti u kojima je Shari Stanwick umrla, otkriveno je da je ona imala izvanbracnu vezu. Bradley Stanwick je znao za nevjeru svoje žene i velikodušno je preuzeo svoj dio krivnje. Naporno je radio, a zbog toga je često kasno dolazio kući ili je odlazio na putovanja.

No dvoje se ljudi voljelo i cvrsto odlucilo da će održati svoj brak. Odlazili su na savjetovanja i

planirali ostati zajedno kad je dijagnosticirana njezina zloćudna bolest. Ta ih je bolest zapravo zbližila. Barem je tako on tvrdio onima koji su ga optuživali.

Tiel je vidjela da ga je, čak i nakon toliko vremena, boljelo podsjećanje na ženinu nevjeru. Kad je postao svjestan da ga Tiel promatra, iz

njegova je izraza lica nestala čežnja. - To je zasad dovoljno - rekao je, vjerojatno oštrije no što je namjeravao.

- Ionako je prestala sisati - rece Sabra. - Mislim da je zaspala.

Dok je Sabra namještala svoju odjeću, Tiel je uzela bebu i promijenila joj pelenu. Doc je nježno spustio djevojku u prvobitni položaj, a zatim je provjerio pelenu što ju je stavio ispod nje. - Botje je. Hvala Bogu.

Tiel je privinula bebu uza se i nježno joj poljubila glavicu, a tada ju je vratila u majcino narucje. Zazvonio je telefon. Jedan sat je prošao.

Svi su se odmah trgnulia lako su sat vremena co očekivali, zvonjava telefona zvučila je nekako zlokobno jer će se sada odlučmatl tljihova blldllCnost. Sad kad je taj trenutak došao, cinilo se da nitko ne želi cuti Callowayev odgovor na Ronniejev zahtjev. Pogotovo Ronnie koji se doimao još nervoznijim nego ranije.

Pogledao je Sabru i pokušao se nasmiješiti, ali nije uspio dugo zadržati osmijeh na usnama. - Jesi li sigurna, Sabra?

- Jesam, Ronnie. - Govorila je tiho, ali odlucno i dostojanstveno. - Posve sigurna.

Mladić je obrisao dlan o hlace prije nego je podigao slušalicu. - Gospodine Calloway? - Tada je, nakon trenutka šutnje, uzviknuo: - Tata!

9. poglavlje

- Tko je to?

Kad su pridošlicu uveli u FBI-ev kombi, Calloway je ignorirao nepristojno pitanje Russella Dendya, ustao i pružio covjeku ruku. - Gospodin Davison?

- Zacijelo se šalite. - Dendy se s gadenjem cerio. - Tko je njega pozvao?

Callway se pretvarao da Dendy »opće nije tamo. - Ja sam specijalni agent Bill Calloway.

- Cole Davison. Volio bih da mogu reći kako mi je zadovoljstvo upoznati vas, gospodite CallOWay. Sudeći po izgledu, covjek bi rekao da je Davison

rancer. Nosio je izbljedjele traperice i kaubojske cizme. Njegova bijela košulja imala je sićušne spone umjesto gumba. Kad je ušao u kombi, pristojno je

skirluo slamnati kaubojski šešir koji je ostavio udubinu na njegovoj kosi i ružicastu Cttu na će~u,

koja je bila nekoliko nijansi svjetlija od donje dvije trećine njegova preplanula lica. Bio je zdepaste grade, a hodao je gegajući se na krivim nogama.

Nije imao ranc. Bio je vlasnik pet fast food restorana, a živio je u Heri kako bi pobjegao od »metropola« kao što su Tulia i Floydada.

Calloway mu je zaželio dobrodošlicu rekavši: - Hvala vam što ste tako brzo došli, gospodine Davison.

-Došao bih bez obzira na vaš poziv. Cim sam cuo da je moj djecak ovdje, jedva sam cekao da stignem. Baš sam izlazio iz kuće kad ste vi nazvali.

Dendy je, koji se pjenio u pozadini, sad pograbio Davisona za rame i okrenuo ga prema sebi. Gurnuo je kažiprst u lice covjeka. - Ti si kriv za situaciju u kojoj se nalazi moja kći. Ako joj se što dogodi, ti si mrtav covjek, kao i ona gnjida od tvog sina...

- Gospodine Dendy - oštro ga je prekinuo Calloway. -Još ste me jednom doveli u iskušenje da vas izbacim odavde. Samo još jedna riječ i vi letite odavde.

Milijuner je ignorirao Callowayevo upozorenje i nastavio sa svojim napadom. - Tvoj je mali - rece

zaveo moju kćer, ona je zatrudnjela, a zatim ju je oteo. Moj će životni zadatak biti strpati ga iza rešetaka tako da više nikad ne vidi sunce niti udahne zrak slobode. Pobrinut ću se da svaku sekundu svoga bijednoga života provede u zatvoru.

Davisonu treba odati priznanje jer je ostao smiren. - Meni se cini da ste vi dijelom krivi za sve ovo, gospodine Dendy. Da se niste tako žestoko okomili na tu djecu, oni ne bi osjetili potrebu za bijegom. Vi znate, jednako dobro kao i ja, da Ronnie nije odveo djevojku protiv njezine volje. Oni se vole, a pobjegli su pred vašim prijetnjama, tako ja mislim.

- Jebe mi se što ti misliš.

- Pa, mene zanima - rece Calloway nadvikujući Russella Dendyja. - želim cuti što gospodin Davison misli o situaciji.

- Možete me zvati Cole.

- U redu, Cole. Što znate o ovome? Pomoći će nam sve što nam možete reći o svom sinu i njegovim stavovima.

Na to Dendy rece: - Što je sa snajperistima? SWAT ekipom? Dakle, to bi moglo pomoći.

- Primjena sile ugrozila bi živote vaše kćeri i njezina djeteta.

- Djeteta? - usklikne Davison. - Rodilo se?

- Koliko smo shvatili, rodila je djevojčicu prije otprilike dva sata - obavijestio ga je Calloway, - Rekli su nam da su obje dobro.

- Rekli su nam - Dendy ocpuhne kroz nos,

- Koliko ja znam, moja bi kći mogla biti mrtv~~ - Nije mrtYa, Barem tako tvrdi gospoCica McCoy. - Možda je to rekla kako bi spasila vlastitl kožu.

Onaj lu~ak joj je možda držao pištolj ~peren u

~lavu! ~. .~ , ,

misli ni naša psihologinja koja je slušala moj razgovor s gospodicom McCoy. Zvuci posve pribrano, a ne poput nekoga pod prijetnjama.

- Tko je ta gospodica McCoy? - želio je znati Davison.

Calloway mu je objasnio, a tada je pozornije pogledao Davisona. - Kada ste zadnji put razgovarali s Ronniejem?

- Sinoć. On i Sabra su kanili poći u Dendyjevu kuću i njezinim roditeljima reći za dijete.

- Koliko dugo već znate za trudnoću? - Nekoliko tjedana.

Dendyjevo je lice dobilo boju cikle. - I niste smatrali potrebnim mene obavijestiti o tome?

- Ne, gospodine, nisam. Moj mi se sin povjerio. Nisam mogao iznevjeriti njegovo povjerenje, iako sam ga nagovarao da vam kaže.

- Okrenuo je leCa Dendyju i obratio se Callowayu.

- Danas sam morao poći do Midkiffa jer se pokvario aparat za duboko prženje. Stigao sam kući tek kasno uvečer. Na stolu sam našao Ronniejevu poruku. Pisalo je da su svratili onamo u nadi da će me naći. Također je pisalo da su zajedno pobjegli i zaputili se u Meksiko, te da će mi se javiti kad stignu na svoje odredište.

- Cudi me da su vas posjetili. Nisu li se bojali da ćete ih pokušati nagovoriti na povratak kući?

- Istina je, gospodine Calloway, da sam Ronnieju rekao kako ću im rado pomoći ako im moja pomoć ikad zatreba.

Dendy je napao tako brzo da to nitko nije opazio, a najmanje Davison. Svom se težinom srucio na Davisonova leđa. Davison bi

pao da ga Calloway nije uhvatio. Ovako su obojica tresnula o stijenku kombija, prepunu kompjutora, televizijskih monitora, videorekordera i opreme za nadziranje. Šerif Montez je pograbio Dendya za ovratnik košulje i bacio ga unatrag tako da je on tresnuo na suprotnu stranu.

Calloway je jednome od svojih ljudi rekao neka odvuče Dendya iz kombija.

- Ne! - Dendy je ostao bez zraka, ali je uspio procijediti. - Želim cuti što ima reći. Molim vas. Malo se smirivši, Calloway je popustio. - Više

neće biti takvog sranja, Dendy. Jeste li me razumjeli?

Dendy je bio zajapuren i bijesan, ali je kimnuo. - Da. Kasnije ću se razracunati s tim kujinim sinom. Ali želim znati što se događa.

Kad je ponovno zavladao red, Calloway je pitao Davisona je li mu dobro. Davison je podigao s poda svoj kaubojski šešir i otresao ga o nogavicu traperica. - Lako za mene. Zabrinut sam za tu djecu. I za bebu.

- Mislite li da je Ronnie dolazio k vama radi novca?

- Može biti. Bez obzira na ono što misli gospodin Dendy nisam im ponudio pomoć za bijeg. Zapravo, upravo suprotno. Savjetovao sam im da bi mu se

trebali usprotiviti. - Dva su oca razmijenila poglede

pune mržnje. - U svakom slučaju - nastavio je Davison - pretpostavljam da bi im dobro došlo malo gotovine. Ronnie radi nakon škole kako bi zaradio džeparac, ali njegova plaća ne bi mogla financirati preseljenje u Meksiko. Budući da smo se danas mimoišli, valjda je odlučio napraviti ovo.

Kretnjom je pokazao prema prodavaonici, a na licu mu je lebdio izraz žaljenja. - Moj dječak nije lopov. Njegova majka i ocah dobro su ga odgojili. On je dobar dečko. Pretpostavljam da se ocajnicki želio brinuti za Sabru i dijete.

- Doista se pobrinuo za nju, svakako. Uništio joj je život.

Ne obraćajući pozornost na Dendya, Davison je pitao Callowaya: - Dakle, kakav je plan? Imate li neki plan?

Calloway je Ronniejeva oca upoznao sa stanjem stvari. Pogledavši na sat, dodao je: - Prije pedeset sedam minuta dao nam je jedan sat da nagovorimo gospodina Dendya neka ih ostavi na miru. Žele

njegovu riječ da se neće uplitati u njihov život, da njihovu bebu neće dati na usvajanje. Da...

- Dati bebu na usvajanje? - Davison je ozlojedeno pogledao Dendya. - Zaprijetili ste da ćete njihovo dijete dati na usvajanje? - Prezirni izraz njegova lica govorio je mnogo više od riječi. Žalosno odmahujući glavom, ponovno se okrenuo

Callowayu. - Što ~a mogu učiniti?

- Morate shvatiti, gospodine Davison, da će Ronnie biti optužen za zločin.

- Pretpostavljam da on to zna.

- No što prije oslobodi taoce i preda se, to će biti bolje za njega. Zasad nitko nije ozlijeđen. Barem ne ozbiljno. Volio bih da tako ostane, radi Ronnieja, kao i radi ostalih.

- Nitko ga neće ozlijediti? - Imate moju riječ za to.

- Recite mi što da učinim?

Posljedica tog razgovora bio je poziv Colea Davisona, a telefon je zazvonio baš kad je prošao sat vremena.

- Tata! - uzvikne Ronnie. - Odakle zoveš? Tiel i Doc su prišli bliže i pažljivo slušali ono što je Ronnie govorio u slušalicu. Sudeći po njegovoj reakciji, nije očekivao da će nazvati njegov otac.

Prema onome što joj je Gully ranije rekao, Tiel je znala da su njih dvojica bliski. Pretpostavila je da Ronnie osjeća mješavinu stida i nelagode, što svako dijete osjeća kad ga roditelj kojega poštuje uhvati na nekom lošem djelu. Možda će ga gospodin Davison uspjeti uvjeriti u kako se nezavidnoj

situaciji našao i utjecati na njega da okonča ovu pat-poziciju.

- Ne, tata, Sabra je dobro. Znaš što osjećam za nju. Nikako joj ne bih našao. Da, znam da bi trebala biti u bolnici, ali...

- Reci mu da te neću ostaviti - dovikne mu Sabra. - Nije riječ samo o meni, tata. Sabra kaže da neće izići. - Dok je slušao, pogledao je Sabru i bebu.

- Cini se da je i ona dobro. Gospodica McCoy i Doc su se za njih brinuli. Da, znam da je ozbiljno.

Mladićeve crte lica bile su napete od koncentracije. Tiel je pogledala ostale taoce. Svi, uključujući i Meksikance, koji čak nisu razumjeli ni jezik, nepomicno su sjedili i budno pratili svaku riječ.

Doc je osjetio njezin pogled kad je prešao na njega. Lagano je slegnuo ramenima, a zatim vratio svoju pozornost na Ronnieja koji je tako cvrsto stezao slušalicu da su mu zglobovi na prstima pobijeljeli. Celo mu se orosilo znojem. Prsti su mu se nervozno stezali i opuštali oko drška pištolja.

- I meni se gospodin Calloway čini poštenim čovjekom, tata. Ali zapravo nije važno što on kaže ili jamci. Mi ne bježimo pred vlastima. Bježimo od gospodina Dendya. Nećemo se odreći svog djeteta i dopustiti da je neznanci usvoje. Da, učinio bi to! naglasi mladić glasom punim emocija. - Učinio ~~i to.

- Oni ga ne poznaju - reče Sabra, a glas joj je bio jednako emocionalan kao i Ronniejev,

- Tata, volim te - Ronnie reče u slušalicu. - I žao mi je što sam te osramotio. Ali ne mogu odustati. Ne dok gospodin Dendy ne obeća da će Sabri dopustiti da zadrži dijete.

Ono što je slušao, navelo je Ronnieja da odmahne glavom i žalosno se nasmiješi Sabri. - Onda postoji nešto što bi ti, gospodin Dendy, FBI i svi ostali trebali znati, tata. Mi, Sabra i ja, sklopili smo pakt prije odlaska iz Fort Wortha.

Tiel je stegnulo u prsima. - O, ne.

- Ne želimo živjeti odvojeno. Mislim da znaš što to znaci, tata. Ako se gospodin Dendy ne želi odreći kontrole nad našim životima, našom budućnošću, onda mi ne želimo budućnost.

- Ah, Isuse. - Doc je prešao rukom preko lica. - Da, tata, mislim - uporno će mladić. Gledao je Sabru koja je ozbiljno kimala glavom. - Ne želimo živjeti jedno bez drugoga. Reci to gospodinu Dendyju i gospodinu Callowayu. Ako nam ne dopuste da odemo svojim putem, nitko odavde neće izići živ.

Brzo je spustio slušalicu. Nekoliko se trenutaka nitko nije pomaknuo niti je što rekao. Zatim su, kao na dani znak, svi poceli istodobno govoriti. Donna je pocela cviljeti. Agent Cain je uporno ponavljao: - Nikad se nećeš izvući. - Vern je izrazio svoju ljubav prema Gladys, a ona je preklinjala Ronnieja neka misli na svoje dijete.

Na njezine je riječi Ronnie odgovorio. - Moj ce tata uzeti Katherine i odgojiti je kao vlastito dijete. Neće dopustiti da je gospodin Dendy takne.

- Sve smo to unaprijed odlucili - reče Sabra. - Sinoć.

- Ne možeš misliti ozbiljno - rece joj Tiel. - Ne možeš.

- Mislimo. To je jedini način da oni shvate što mi osjećamo jedno prema drugome.

Tiel klekne kraj nje. - Sabra, samoubojstvo nije način za dokazivanje nečega ili pobjec~ivanje u

prepirci. Misli na svoje dijete. Nikad te neće upoznati. Ni Ronnieja.

- Ionako nas nikad ne bi upoznala. Ne ako bude onako kako tata hoće.

Tiel je ustala i pošla do Doca koji je slicno razgovarao s Ronniejem.

- Ubiti toliko ljudi, ubiti Sabru, samo bi potvrdio da je Dendy u pravu kad ima onako loše mišljenje o tebi. Moraš biti pametniji od njega, Ronnie.

- Ne - tvrdoglavo će mladić.

- Zar je to ono što želite ostaviti u naslijeđe svojoj kćeri?

- Dugo smo razmišljali o tome - rece Ronnie. - Pružili smo priliku gospodinu Dendyju da nas prihvati, a on je to odbio. Ovo je jedini izlaz za nas. Mislio sam ono što sam rekao. Sabra i ja bismo radije umrli...

- Mislim da ih nisi uspio uvjeriti.

- Ha? - Pogledao je Tiel koja ga je prekinula. Doc se takoCer okrenuo k njoj, podjednako iznenaden njezinom tvrdnjom.

- Kladim se da misle kako blefiraš.

Ranije joj je nešto palo na pamet, dok je Ronnie pokušavao uvjeriti Callowaya da su svi taoci neozlijedeni, uključujući agenta Caina. Privremeno je pohranila tu zamisao dok je Sabri pomagala pri dojenju. Sad se toga opet sjetila, a zamisao se širila čak i dok je ona govorila.

- Da bi oni osjetili snagu tvoje odluke, morali bi shvatiti koliko si ozbiljan.

- Rekao sam im - rece Ronnie.

- Ali lakše je povjerovati ako se nešto vidi vlastitim ocima.

- Što predlažete? - To je pitao Doc.

- Vani su mediji. Sigurna sam da je među njima snimateljska ekipa iz moje televizijske kuće. Možemo pozvati snimatelja. - Mladić je slušao. Prešla je na glavno. - Mi vidimo kako si ti odlučan rece i pokaže ostale. - Ali telefonom nije moguće prenijeti tvoju iskrenost. Kad bi te Calloway mogao vidjeti dok govoriš, vidjeti da se Sabra u

potpunosti slaže, mislim da bi onda on, tvoj otac i gospodin Dendy više vjerovali tvojim riječima.

- Mislite, bila bih na televiziji? - upita Donna, a doimala se zadovoljnom tom mogućnošću. Ronnie je grickao donju usnu. - Sabra, što ti misliš?

- Ne znam - nesigurno će ona.

- Još nešto - nastavi Tiel - kad bi gospodin Dendy mogao vidjeti svoju unuku, možda bi se sasvim povukao. Tvrdite da se više bojite njega nego FBI-a.

- Tako je. On je daleko okrutniji.

- Ali ipak je ljudsko biće. Videosnimke Katherine imale bi veliku moć. Dosad je bila samo beba, simbol vaše pobune protiv njega. Video bi je za njega učinio stvarnom, naveo ga da ponovno razmisli o svom stavu. A uz tvog oca i agenta Callowaya koji ga obrađuju, vjerujem da bi oslabio i kapitulirao.

- Agent Calloway neće iznevjeriti politiku FBI-a. - Cain je mogao štedjeti dah jer ga ionako nitko nije slušao niti je uvažio njegovu primjedbu.

- Što kažeš? - upita Tiel. - Zar ne bi vrijedilo pokušati? Ne želiš nas ubiti, Ronnie. A ne želiš ubiti ni Sabru i sebe. Samoubojstvo je trajno rješenje privremenog problema.

- Ja ne govorim u prazno!

Tiel je iskoristila njegov emotivni ispad. - Dobro! To je točno ono što bi trebali vidjeti i cuti. Iskoristi videosnimku kako bi ih uvjerio da se ne kaniš povući.

Borio se s neodlučnošću. - Sabra, što misliš?

- Možda bismo trebali, Ronnie. - Pogledala je usnulo dijete u svom narucju. - Ono što je Doc rekao o naslijec~u što ga ostavljamo Katherine... Ako postoji neki drugi izlaz, ne bismo li barem trebali pokušati?

Tiel je zadržavala dah. Bila je dovoljno blizu Doca pa je osjetila da je napet poput žice u glasoviru,

- Dobro - kratko će Ronnie, - Jedan covjek može ući. I recite im neka ne izvode nikakve trikove kao što su pokušali s ovim - rece i pokaže Caina.

Tiel drhtavo ispusti dah. - Čak i kad bi pokušali, ne bih im to dopustila. Ako još nije stigla ekipa iz moje postaje, cekat ćemo je.

Ukoliko ne prepoznam snimatelja, neće ući, u redu? Dajem ti riječ. Okrenula se Cainu. - Kako mogu stupiti u vezu s Callowayem?

- Ne znam...

- Nemojte mi srati. Koji je broj?

10. poglavlje

Tiel je vlažnom maramicom brisala prsa kad je iza sebe osjetila neciji pokret. Brzo se okrenula. Bilo bi teško reći tko se nelagodnije osjećao, ona ili Doc. Njegov se pogled nesvjesno spustio na njezin cipkasti ljubicasti grudnjak. Tiel je osjetila kako je oblijeva toplo rumenilo.

- Oprostite - promrmlja Doc.

- Bila sam prljava - objasnila je i okrenula se

kako bi sakrila prednji dio tijela. Bluza joj se ukrutila od osušene krvave tekućine što ju je upila kad je prvi put uzela novoročence u narucje. Doc je razgovarao s Ronniejem, pa je Tiel iskoristila trenutak privatnosti da skine bluzu i opere se. Vratio se prije nego ga je očekivala. - Mislila sam da bih se trebala malo srediti prije nego stanem pred kameru.

Bacila je maramicu i uzela majicu što ju je ranije pokupila s police. Nakon što ju je navukla, okrenula se i ispružila ruke u stranu. Na prednjem dijelu majice kocila se teksaška zastava i riječ DOM ispod nje. - Nije baš visoka moda - skrušeno rece.

- U ovim krajevima, jest. - Pogledao je kako je Sabra, a zatim se pridružio Tiel koja je sjedila leCima oslonjena na škrinju. Dodala mu je bocu vode. Bez ustrucavanja je pio nakon nje.

- Kako joj je? Malo bolje?

Doc je s oklijevanjem kimnuo, ali mu se celo namrštilo od zabrinutosti. - Izgubila je mnogo krvi. Donekle se zgrušala, ali treba je sašiti.

- U lijecnickoj torbi nije bila oprema za šivanje? Odmahnuo je glavom. - Provjerio sam. Dakle, iako se krvarenje ublažilo, infekcija je prava opasnost.

Sabra i Katherine su spavale. Nakon Tielina telefonskog razgovora s agentom Callowayem o snimanju videokamerom, Ronnie se vratio na svoje mjesto. Najviše je pazio na Meksikance i Caina. Budno ih je motrio. Vern i Gladys su drijemali, oslonivši glave jedno na drugo.

Donna je prelistavala tabloid, što bi radila i bilo koje druge večeri kad ne bi imala posla. Zasad je sve bilo mirno.

- Što je s djetetom? - Tiel upita Doca.

- Drži se. - Slušao je Katherinina prsa kroz stetoskop što ga je našao u liječnikovoj torbi.

Otkucaji srca su jaki. Pluća mi zvuče u redu. Ali mnogo ću se bolje osjećati kada dobije pravilnu stručnu njegu u bolnici.

- Možda će to biti uskoro. Moj prijatelj Gully upravlja emisijom vijesti. Već nekoliko sati zna da sam i ja meću taocima. Gotovo sam sigurna da je ekipa naše postaje već ovdje. Calloway to provjerava, a obećao mi je da će se javiti što prije bude mogao. Imam potpuno povjerenje u učinkovitost videa. Uskoro će sve ovo završiti.

- Nadam se - rece Doc i još jednom zabrinuto pogleda mladu majku i dijete.

- Obavili ste sjajan posao, Doc. - Sumnjicavo ju je pogledao, kao da čeka čime će pobiti tu svoju tvrdnju. - Mislim iskreno. Bili ste veoma dobri. Možda ste trebali izabrati porodništvo ili pedijatriju umjesto onkologije.

- Možda sam trebao - mrko će on. - Nisam baš imao previše uspjeha u borbi protiv raka.

- Imali ste mnogo uspjeha. Daleko više od prosjeka.

- Da, pa...

Da, pa, nisam mogao izliječiti onu koja je doista bila važna. Svoju vlastitu ženu. Tiel je u mislima dovršila njegovu recenicu. Bilo bi besmisleno tvrditi kako su hvale vrijedni bili njegovi naponi u borbi protiv bolesti dok on smatra kako je zbog jedne žrtve izgubio rat.

- Što vas je usmjerilo na onkologiju?

U početku se činilo da neće odgovoriti. Na koncu rece: - Moj je mladi brat umro od limfoma kad mu je bilo devet godina.

- Žao mi je.

- Bilo je to davno.

- Koliko je vama bilo godina? - Dvanaest, trinaest.

- Ali njegova je smrt na vas ostavila trajan učinak.

- Sjećam se kako je to bilo teško za moje roditelje.

Znači da je izgubio dvije voljene osobe, a oteo ih je neprijatelj kojega nije uspio poraziti, pomisli Tiel. - Niste mogli spasiti ni svoga

brata ni svoju ženu glasno primijeti Tiel. - Jeste li zato odustali?

- Bili ste ondje - kratko će on. - Znao sam odustao.

- Znam samo ono što ste bili voljni reći novinarima, što je bilo izrazito malo.

- Još uvijek je izrazito malo. - Bili ste ogorčeni.

- Bio sam bijesan. - Povećao je glas do razine kazališnog šapta, ali je bio dovoljno glasan da se Katherine trgnula u majčinim rukama.

- Na koga ste bili bijesni? - Znala je da izaziva sreću. Bude li previše i prebrzo istraživala, mogao bi se posve zatvoriti. No bila je spremna riskirati. - Jeste li se ljutili na obitelj svoje žene jer su iznijeli neutemeljene optužbe? Ili na svoje suradnike jer su vam uskratili svoju podršku?

- Ljutio sam se na svih. Na sve. Prokleti rak. Vlastitu nesposobnost.

- Zato ste bacili rucnik u ring.

- Tako je. Mislio sam: Kakva je jebena korist od toga?

- Shvaćam, pa ste sami sebe prognali u ovu niciju zemlju gdje doista možete biti korisni.

Nije mu promaknuo njezin sarkazam. Crte lica su mu se napele od razdraženosti. - Gledajte, nije mi potrebno da vi ili bilo tko drugi analizira moju odluku. Ili sumnja u nju. Ili sudi o tome. Ako sam odlučio postati rancer, ili baletan, ili protuha, to se nikoga ne tice.

- Imate pravo. Ne tice se.

- A kad smo već na temi poslova - doda istim zajedljivim tonom - ova vaša ideja o videosnimci... - Što je s njom?

- Je li namijenjena isključivo dobrobiti Ronnieja i Sabre?

- Naravno.

Pogledao ju je s jasnim izrazom nepovjerenja, što je zapeklo. Čak se i skeptično nasmijao.

- Mislim da bi sve čime bismo mogli pokolebati Dendya doprinijelo smirivanju situacije. - Čak je i samoj sebi zvučila kao da se brani, ali je ipak nastavila. - Nemam dojam da agent Calloway uživa u ovoj poziciji. Bez obzira na ono što Cain kaže, Calloway mi se čini poštenim čovjekom koji obavlja svoj posao, ali mu se ne sviđa pomisao na pucnjavu i krvoproliće. Mislim da je voljan pokušati s pregovorima i pronaći mirno rješenje. Samo sam ponudila svoje usluge, a vjerujem da će to olakšati miran završetak ovoga.

- Ali ćete također dobiti vraški dobru pricu. Njegov tihi i intuitivni glas, zajedno s njegovim

prodornim ocima, izazvao je u njoj osjećaj krivnje pri pomisli na maleni kasetofon u džepu njezinih hlaca. - U redu, da - s nelagodom je priznala - bit će to sjajna prica. Ali osobno sam zainteresirana za tu djecu. Pomogla sam pri rođenju njihova djeteta, a to znači da moja zamisao nije posve sebična.

- Imate predrasude, Doc. Općenito ne volite izvjestitelje, a s obzirom na vaše iskustvo s medijima, to se može razumjeti. Ali nisam tako hladna i bezosjećajna kako vi ocito mislite. Jako mi je stalo do toga što će se dogoditi s Ronniejem, Sabrom i Katherine. Stalo mi je do toga što će se svima nama dogoditi.

Nakon podulje stanke, on tiho rece: - To vam vjerujem.

Njegove su oci i dalje bile jednako prodorne, ali se značenje pogleda promijenilo. Žar gnjeva što ju je prožimao postupno se pojavao u žar druge vrste.

- Bili ste sjajni, znate - rece Doc. - Sa Sabrom. - Mogli ste dobiti slom živaca. Pomahnitati. Povraćati. Onesvijestiti se. Nešto. No vi ste predstavljali umirujući upliv. Prava pomoć. Hvala.

- Nema na čemu. - Tiho se nasmijala. - Bila sam strašno nervozna.

- I ja.

- Ne! Doista?

Nacrtao je nevidljivi X iznad srca. - Čovjek nikad ne bi rekao.

- Pa, istina je. Nemam baš mnogo iskustva s poročajima. Vidio sam ih nekoliko tijekom studiranja. Asistirao sam prilikom par poročaja dok sam stažirao, ali to je uvijek bilo u dobro opremljenim, sterilnim bolnicama, a oko mene su bili drugi liječnici i medicinske sestre. Zaboravio sam većinu onoga što sam tada naučio. Ovo je za mene bilo zastrašujuće iskustvo.

Na trenutak se zagledala preda se, a tada se opet okrenula k njemu. - Bila sam nervozna do trenutka pojavljivanja djetetove glavice. Tada je prevladao osjećaj čudesnosti svega toga. Bilo je... fantastično. - Rijec nije dobro opisivala nezaboravni doživljaj, ali nije bila sigurna da se jednom riječju mogu obuhvatiti ili sažeti njegove bezbrojne dimenzije. - Doista, Doc. Fantastično.

- Znam što mislite.

Nastavili su gledati jedno u drugo, a njoj se činilo da je taj trenutak beskrajno dugo trajao.

Na koncu on rece: - Ako se ikad naCem u još jednoj slicnoj situaciji...

- Znete koga ćete zvati u pomoć. Partneru. Ispružila je ruku, a on ju je prihvatio. Ali nije ju protresao kako bi potvrdio partnerstvo. Zadržao ju je u svojoj. Ne tako cvrsto da bi bilo neugodno, ali dovoljno nježno da bi bilo osobno, gotovo intimno.

Osim u trenucima kad mu je zalijepila gazu na ranu na ramenu - a to je bilo tako hitro da se zapravo ne može racunati - ovo je bio prvi put da su se dotaknuli. Dodir je djelovao poput laganog

strujnog udara. Stvorio je trnce zbog kojih je Tiel odmah poželjela povući ruku. Ili ju je zauvijek željela ostaviti u njegovoj.

- Hoćeš li mi uciniti jednu uslugu? - tiho je upita. Nijemo je kimnula.

- Ne želim biti na snimci.

Nevoljko je povukla ruku. - Ali ti si bitni dio price.

- Rekla si da prica nije toliko važna u odnosu na ostalo.

- Takoder sam priznala da je to vraški dobra prica.

- Ne želim biti na snimci - ponovi Doc. - Nemoj me miješati u to.

- žao mi je, Doc, ne mogu. Već si umiješan. Do grla si u ovoj prici.

- Za nas ovdje unutra, jesam. Nisam imao drugog izbora. Ali ondje vani nikome ništa ne dugujem, pogotovo ne zabavu na racun moje privatnosti. Dogovoreno?

- Vidjet ću što mogu uciniti. - Skriveni kasetofon doimao se jako teškim u džepu njezinih hlaca. - Ne mogu govoriti u ime snimatelja.

Dobacio joj je prijekoran pogled kojim joj je rekao neka ne vrijeda njegovu inteligenciju. - Jasno da možeš. Ti odlucuješ. Ne uplići me u to. Naglasio je svaku rijec kako ne bi bilo nikakvog nesporazuma.

Ustao je i provjerio kako je Sabra. Dok se udaljavao od nje, Tiel se pitala jesu li njegovi

komplimenti i držanje za ruku bili dio plana za rušenje njezine obrane, nacin na koji je privlaccan muškarac pokušava smekšati. Umjesto da zauzme ratoborni stav, je li joj namjerno pokazao svoju mekšu stranu? Slatki umjesto kiselog pristupa, moglo bi se reći.

Takoder se pitala što će on uciniti kad sazna da videosnimka što će se uskoro snimiti neće biti jedini videozapis njoj na raspolaganju kad

bude slagala svoju pricu. Već je snimljen videokamerom, a toga nije svjestan.

No o tome će kasnije morati brinuti. Telefon je zvomo.

Calloway je brzo skocio na noge kad su se otvorila vrata kombija. Šerif Montez, kojeg je Calloway počeo cijeniti kao mudrog, snalažljivog i intuitivnog cuvara zakona, prvi je ušao. Kretnjom je unutra pozvao krivonogog, trbušastog, proćelavog muškarca koji je zaudarao ~poput paketa Camel cigareta što se vidio u džepu njegove košulje.

- Zovem se Gully.

- Specijalni agent Calloway. = Kad su se rukovali, Calloway je dodao: - Možda bismo trebali vani razgovarati. Ovdje je prilično velika gužva.

U kombiju su se nalazila tri FBI-eva agenta, uz Callowaya, FBI-ev psiholog za izradu profila, Russell Dendy, Cole Davison, šerif Montez i pridošlica koji je rekao: - Onda izbacite nekog

drugog jer ja ostajem sve dok Tiel ne bude na sigurnom.

- Vi ste urednik vijesti, je li točno?

- Već gotovo pola stoljeća. A veceras sam redakciju ostavio u rukama žutokljunca izbijeljene kose i s tri srebrna koluta u obrvi, mudrijaša koji je tek stigao s fakulteta. - Prezirno je otpuhnuo kroz nos pri pomisli da bi se televizijsko novinarstvo moglo nauciti na fakultetu.

-Rijetko kada ostavljam svoje mjesto, gospodine Calloway. I nikad u rukama nekompetentnih ljudi. Cinjenica da sam to veceras ipak ucinio trebala bi vam pokazati koliko cijenim Tiel McCoy. Zato, ne, gospodine, moja guzica ostaje u ovom kombiju dok sve ovo ne završi. Vi ste Dendy, je li? - Odjednom se okrenuo milijuneru iz Fort Wortha.

Dendy se nije potrudio odgovoriti na takav pozdrav.

- Tek toliko da znate - rekao mu je Gully - ako se Tiel nešto dogodi, istrgnut ću vam prokletu utrobu. Moje je mišljenje d~a ste vi krivi za sve ovo. Ostavljajući Dendyja da se guši u svom gnjevu, Gully se opet okrenuo Callowayu. - Dakle, što bi Tiel htjela? Bez obzira o cemu je rijec, to će dobiti.

- Pristao sam na njezin prijedlog da se onamo pošalje snimatelj s videokamerom.

- On je vani, posve opremljen i spreman za pokret.

- Najprije moram postaviti nekoliko osnovnih pravila za ovo snimanje.

Gullyjeve su se oci sumnjicavo stisnule. - Kao na primjer?

- Ta snimka mora i nama poslužiti.

Cole Davison je koraknuo naprijed. - Za što? - želim vidjeti unutrašnjost prodavaonice.

- Zašto?

- Ovo je težak položaj, gospodine Davison. Taoci se nalaze ispred cijevi pištolja. Moram znati što se unutra događa kako bih mogao postupati u skladu s tim.

- Obećali ste mi da moj sin neće biti ozlijeđen. - Neće. Kao ni bilo tko drugi. Ne ako ja tu mogu pomoći.

- Decko bi se mogao uznemiriti ako pomisli da se koncentrirate na raspored unutra umjesto na njegovu poruku - primijetio je Gully.

- želim znati tko se gdje nalazi. - Calloway je govorio autoritativno, prekidajući daljnju raspravu po tom pitanju. Bilo mu je svejedno kome se ne sviđa; o tome nije dopuštao diskusiju.

- Je li to sve? - nestrpljivo je pitao Gully.

- To je sve. Sad ću nazvati gospođicu McCoy. Gully je pokazao prema telefonu. - Hajde, pokrenite se. Ako čekate mene, gubite vrijeme.

U drukcijim bi se okolnostima Calloway nasmijao čovjekovoj drskosti. No njegov je glas bio strogo služben kad je dobio Ronnieja.

- Ovdje agent Calloway. Daj mi gospođicu McCoy.

- Hoćete li nam dopustiti da napravimo videosnimku?

- O tome moram s njom razgovarati. Daj mi je, molim te. - Izvjestiteljica je začas bila na liniji.

- Gospođice McCoy, vaš snimatelj... - Kip - pomogne mu Gully.

- Kip je spreman.

- Hvala vam, gospodine Calloway.

- Nećemo snimati dokumentarni film. Ogranicit ću snimanje na pet minuta. Vrijeme kreće čim snimatelj uđe u prodavaonicu. Dobit će takve upute.

- Mislim da će to biti u redu. Ronnie i Sabra bi za to vrijeme morali prenijeti svoju poruku.

- Reći ću Kipu da proširi...

- Ne, ne - brzo ga je prekinula. - Beba je dobro. Pobrinit ću se da je Kip snimi u krupnom planu. - Kažete mi da ne treba snimati unutrašnjost prodavaonice?

- Tako je. Prelijepa je. Sada spava.

- Ja sam... ovaj... - Calloway nije bio siguran što mu pokušava reći. Nakon poraza s Cainom, nije si mogao priuštiti nove greške.

- Što kaže? - želio je znati Gully.

- Ne želi da snimamo unutrašnjost prodavaonice. - Zatim rece: - GospoCice McCoy, uključit ću zvucnik. - Pritisnuo je gumb.

- Tiel, Gully je. Kako se snalaziš, mala? - Gully! Ti si ovdje?

- Možeš li vjerovati? Ja, koji se nikad od televizijske postaje ne udaljavam više od petnaest kilometara, sad sam ovdje u ovoj zabiti. Nacin

putovanja bio je helikopter. Najbucnija naprava u kojoj sam se ikad vozio. Nisu mi dopustili da pušim tijekom leta. Cijeli je ovaj dan odvratan. Kako si ti? - Dobro sam.

- Cim iziCeš odande, castim te pićem. - Držat ću te za rijec.

- Calloway je zbunjen. Ne želiš da Kip snimi unutrašnjost prodavaonice?

- Tako je.

- To bi izazvalo pometnju? - Moguće.

- Dobro. Što misliš o širokom snimku? - To je veoma važno, da.

- Shvaćam. Široki snimak, ali nitko toga nije svjestan. Pretvarat će se da snima krupni plan. Je li to ono što želiš?

- Uvijek mogu racunati na tebe, Gully. Cekamo Kipa. - Prekinula je vezu.

- Culi ste je - rece Gully i poc~e prema vratima kombija kako bi dao upute snimatelju koji je cekao vani. - Dobit ćete svoj snimak unutrašnjosti, gospodine Calloway, ali iz nekog razloga Tiel ne želi da ostali znaju kako su snimljeni.

11, poglavlje

Tiel se pogledala u maleno zrcalo, ali ga je zatvorila bez dotjerivanja.

Zaključila je da će videosnimka imati veći učinak ako bude izgledala neurednije. Jedino je zaprljanu bluzu zamijenila majicom. Ako bi je gledatelji vidjeli onakvu kakva je inače - s dobrom frizurom, lijepo odjevenu i našminkanu - snimka bi izgubila na svojoj snazi.

Željela je da snimka ostavi posebno jak dojam. Ne samo na gledatelje, već i na moćnike iz televizijske kuće. Ova joj se prilika neočekivano pružila, a ona ju je kanila maksimalno iskoristiti. Iako već ima divan posao i veoma je cijene zbog njezinih novinarskih nagona i znanja, njezina bi karijera dramatično krenula uzbrdo kad bi dobila poželjno mjesto voditeljice u Nine Live.

Svakodnevna emisija vijesti već se mjesecima planira. U početku se mislilo da je riječ samo o glasinama, pukoj želji uprave postaje, necemu što će se možda ostvariti u neodređenoj budućnosti.

No sad se čini da će se to doista ostvariti. Polusatni program trebao bi se emitirati između emisije Jeopardy! i prvog izdanja večernjih vijesti. Dizajneri kulisa davali su crteže na razmatranje. Održavali su se sastanci na kojima se raspravljalo o koncepciji emisije, temama, fokusu. Odjel za reklamu radio je na posebnom, lako prepoznatljivom zaštitnom znaku. Odobrena su sredstva za veliku reklamnu kampanju. Nine Live će uskoro postati stvarnost.

Tiel je željela da to bude njezina stvarnost, njezina budućnost.

Ova će priča koristiti njezinim izgledima za dobivanje toga posla. Ova će pat-pozicija biti golema priča sutradan, a vjerojatno i još nekoliko dana. Moći će se unedogled snimati izvještaji o ljudima koji su u svemu sudjelovali, a mogućnosti su bezbrojne: kako Alzheimer napreduje; sudenje Ronnieju i presuda; Davison - Dendy sukob retrospektiva godinu dana kasnije.

Mogla bi napraviti intervju sa specijalnim agentom Callowayem, s branim parom Dendy, Ronniejevim ocem i šerifom Montezom. Kao i s neuhvatljivim dr. Bradleyjem Stanwickom.

Jasno, tek treba vidjeti hoće li Doc pristati na intervju, ali sve je moguće, a Tiel je bila optimist. Idućih nekoliko dana i tjedana bit će pod

reflektorima televizijskih medija. Nema sumnje da će se o njoj mnogo pisati i u novinama i časopisima. Televizijska će postaja imati goleme koristi od njezine slave. Gledanost će se vinuti u visine. Bit

će miljenica redakcije, a njezina će se popularnost proširiti do sagovima pokrivenih ureda na katu.

Požderi se od jada, Linda Harper.

Ronnie je prekinuo njezino sanjarenje. - Gospodice McCoy? Je li to on?

Snimatelj se pojavio iz sjenki iza benzinskih crpki. Kamera mu je pritiskala desnu ruku, ali se doimala i kao produžetkom te ruke. Rijetko ga se moglo vidjeti bez nje. - Da, to je Kip.

U mislima je ponavljala što će reći kao uvod. Ja sam Tiel McCoy, a javljam se iz prodavaonice u Rojo Flatsu, Texas, gdje se tijekom nekoliko posljednjih sati odvijala drama dvoje tinejdžera iz Fort

Wortha. Kao što je već objavljeno, ranije danas Ronnie Davison i Sabra Dendy...

Što je to? Savjest? Ignorirala ju je. Ovo je njezin posao. Ovime zarac~uje za život. Baš kao što je dr. Stanwick primijenio svoje znanje prilikom poroda, tako ona primjenjuje svoje znanje u danoj situaciji, Što je u tome loše? Nije riječ o iskorištavanju.

Ni je!

Kad bi se Sam Donaldson našao u otetom zrakoplovu i dobio priliku priskrbiti pricu svojoj televizijskoj mreži, zar bi to odbio samo zato jer su u opasnosti životi drugih ljudi? Dovraga, ne bi. Zar bi

šefu u svojoj kući rekao da ne želi izvještavati o tome jer bi time narušio privatnost drugih talaca? Nemoj me nasmijavati.

Ljudi stvaraju vijesti. Najupečatljivije price govore o ljudima čiji su životi u opasnosti. Što je opasnost veća, to je prica zanimljivija. Nije stvorila ovu situaciju kako bi unaprijedila svoju karijeru. Samo će izvještavati o njoj. Naravno, to će koristiti njezinoj karijeri, ali ipak, ona samo radi svoj posao.

Ranije tijekom dana Ronnie Davison i Sabra Dendy pobjegli su iz svoje srednje škole prkoseći roditeljskom autoritetu - i konačno prkoseći zakonu. Ovo dvoje mladih ljudi našlo se u pat-poziciji s FBlem i drugim organima zakona i reda. Ja sam jedan od njihovih talaca.

Kip je bio pred vratima.

- Kako ću znati da nema pištolj? - nervozno upita Ronnie.

- On je genije s videokamerom, ali sumnjam da bi znao koji kraj pištolja treba uperiti u neprijatelja. To je bila istina. Kip je djelovao

opasno otprilike poput kolacića. Kroz okular je vidio svjetlost i kutove pomoću kojih će stvoriti prekrasne snimke.

Ali je poštđ~dC 2~lC5iiC k~atl~Cvi~aa l~ad je treb~o sebe vidjeti u zrcalu. Ili se tako činilo. Bio je ocaravajuće neuredan i loše odjeven.

Ronnie je dao znak Donni neka aktivira elektronsku bravu. Kip je gurnuo vrata i ušao. Vrata su se za njim ponovno zaključala. Nervozno je poskocio kad je čuo metalni škljocaj.

- Zdravo, Kipe.

- Tiel. Dobro si? Nikad još nisam vidio Gullyja tako napetog.

- Kao što vidiš, dobro sam. Nemojmo gubiti vrijeme. Ovo je Ronnie Davison.

Kip je očito očekivao nekakvoga grubijana, a ne urednog sveamerickog momka kojeg je Ronnie personificirao. - Hej.

- Zdravo.

- Gdje je djevojka? - upita Kip. - Ondje leži.

Pogledao je prema Sabri i podigao bradu u znak pozdrava. - Hej.

Katherine je spavala u majcinim rukama. Tiel je opazila da je Doc još uvijek sjedio na podu leCima oslonjen na škrinju, odakle je lako mogao pratiti Sabrino stanje, ali je bio skriven iza police s hranom.

- Bit će bolje da počnemo - rece Kip. - Onaj Calloway je bio odlucan u tome da ovo ne traje dulje od pet minuta.

- Imam nekoliko uvodnih recenica, a zatim možeš snimiti Ronniejevu izjavu. Sabru i dijete čuvat ćemo za kraj,

Kip je pružio Tiel bežični mikrofon, a tada je podigao kameru na rame i namjestio okular ispred

oka. Upalila se lampica na vrhu kamere. Tiel je zauzela unaprijed isplanirani položaj tako da se iza nje mogao vidjeti veliki dio unutrašnjosti prodavaonice. - Je li ovako dobro?

- Meni odgovara. Zvuk je u redu. Snimam.

- Ja sam Tiel McCoy. - Izgovorila je nekoliko uvodnih recenica za koje se odlucila. Njezino iznošenje činjenica bilo je strastveno, ali ne sentimentalno, s pravom mješavinom suosjećanja i profesionalne objektivnosti. Oduprijela se iskušenju da uljepšava, vjerujući da će Ronniejeve i Sabine izjave biti dirljivije od svega što bi ona mogla reći.

Kad je završila, kretnjom je pozvala Ronnieja. Cinilo se da se ne želi pomaknuti na jarko svjetlo. - Kako mogu znati da neće pucati u mene?

- Dok si pred kamerom i ne predstavljaš neposrednu opasnost. FBI ima dovoljno problema s javnim mnijenjem bez ogorčenja što bi ga to izazvalo.

Ocito je shvatio logiku Tielinih rijeci. Prišao je kameri i procistio grlo.

- Recite mi kada mogu poceti.

- Snima se - rece Kip. - Pocni.

- Nisam oteo Sabru Dendy - naglo će Ronnie. - Pobjegli smo. Tako je jednostavno. Pogriješio sam kad sam opljackao ovu prodavaonicu. To priznajem. - Nastavio je objašnjavati kako ih je u bijeg natjerala prijetnja gospodina Dendyja da će ih zauvijek rastaviti i oduzeti im dijete. - Sabra i ja želimo se vjenčati i živjeti s Katherine kao obitelj.

To je sve. Gospodine Dendy, ako nam ne dopustite da živimo vlastitim životom, sve ćemo ovdje okoncati. Veceras.

- Dvije minute - šapne Kip podsjećajući ih na vremensko ograničenje.

- Vrlo dobro, Ronnie. - Tiel mu je uzela mikrofon i dala znak Kipu da je slijedi do mjesta na kojem je ležala Sabra. Brzo se namjestio iznad nje da bi dobio najbolji kut snimanja.

- Svakako morate snimiti i dijete - rece mu Sabra.

- Da, gospoCo. Snimam.

Ronnie je zauzeo tipicno muški stav - agresivan, svadljiv, izazovan. Sabrina je izjava možda bila izražajnije, ali jednako i zastrašujuće odlucna. Suze su joj se nakupile u ocima, ali nije oklijevala kad je zakljucila rijecima: - Ti ne možeš razumjeti kako se mi osjećamo, tata, jer ti ne znaš kako izgleda nekoga voljeti. Kažeš da samo želiš ono što je najbolje za mene, ali to nije istina. želiš ono što je najbolje za tebe. Spreman si žrtvovati mene, spreman si odreći se unuke, samo da bi bilo onako kako ti hoćeš. To je žalosno. Ne mrzim te. žalim te.

Završila je baš kad je Kip rekao: - Vrijeme je isteklo. - Isključio je kameru i spustio je s ramena. - Ne želim prekoraciti vremensko ograničenje i biti kriv za kojekakve probleme.

Dok su se on i Tiel vraćali prema ulaznim vratima, Kip rece: - Neki tip po imenu Joe Marcus nekoliko je puta nazvao redakciju.

- Tko?

- Joe Mar... - O, Joseph.

- Bio je tako naporan da su ga konacno spojili sa mnom. - Kako zna za ovo?

- Kao i svi ostali, valjda - odgovori Kip. - Cuo je u vijestima. Želio je znati jesi li dobro. Rekao je da je jako zabrinut za tebe.

Tijekom sati nakon telefonskog razgovora s njim gotovo je zaboravila na preljubnika, na lažljivog štakora s kojim je kanila provesti romantični odmor. Činilo joj se da je prošlo jako mnogo vremena otkako je Josepha Marcusa smatrala privlačnim. Jedva se mogla sjetiti kako izgleda.

- Ako ponovno nazove, spusti mu slušalicu. Uvijek smireni snimatelj ravnodušno slegne ramenima. - Kako hoćeš.

- I, Kipe, svakako reci Callowayu i ostalima da su ovdje svi dobro, pa i agent Cain.

- Govorite u svoje ime - rece Cain. - Recite Callowayu da sam ja rekao...

- Umukni! - vikne Ronnie. - Ili ću opet pustiti Meksikanca na tebe.

- Idi u pakao.

Činilo se da Kip ne želi ostaviti Tiel u tako ne~r~jateljskom okruženju, ali vani su dvaput

bljesnuli farovi automobila. - To je moj znak objasni. - Moram poći. Cuvaj se, Tiel.

Kliznuo je kroz vrata, a Ronnie je Donni dao znak neka ih zaključa za njim.

Cain se počeo smijati. - Ti si budala, Davisone. Misliš da taj video nešto znači? Calloway je samo

vidio način da još malo odugovlaci, dovede ovamo još ljudi.

Ronnie je prešao pogledom s FBI-eva agenta na Tiel, a ona je odmahнула glavom. - Ne bih rekla, Ronnie. Razgovarao si s Callowayem. Doima se iskreno zabrinutim za sve nas. Ne vjerujem da bi te prevario.

- Onda ni vi niste previše pametni. - Cain se cinicno smijao. - Calloway ondje ima psihologa koji mu daje upute kako će se nositi s ovom situacijom. Znaju kako treba govoriti. Znaju koje gumbе treba

pritisnuti. Calloway je već više od dvadeset godina u FBI-u. Ovo je za njega sitnica. Mogao bi to riješiti u snu.

- Zašto ne ušutiš? - ljutito će Ronnie. - Zašto ti ne jedeš govna?

Vern se razbudio radi snimanja, a sada rece: - Hej, pazi kako se izražavaš pred mojom ženom. - Nije važno, Vern - rece Gladys. - On je pravi magarac.

- Moram poći u zahod - cviljela je Donna.

- želim da se svi smirite i šutite! - vikne Ronnie.

Izgleđao je ispijeno. Pribrao se za snimanje, ali sad su mu živci ponovno počeli popuštati, Umor, uznemireni živci i napunjen pištolj Cine smrtonosnu kombinaciju.

Tiel bi mogla zadaviti Caina jer ga je izazivao. Zaključila je da bi FBI-u bilo bolje bez agenta Caina. - Ronnie, kako bi bilo da nam dopustiš odlazak u zahod? - predložila je. - Prošli su već sati.

To bi moglo svima pomoći da se opuste prije nego nam se Calloway opet javi. Što kažeš?

Razmislio je. - Samo žene. Jedna po jedna. Ne muškarci. Ako oni moraju nešto obaviti, mogu to ovdje učiniti.

Donna je prva pošla. Zatim Gladys. Tiel je bila zadnja. Dok je bila u toaletnoj prostoriji, premotala je kasetu u svom džepnom kasetofonu i na nekim je mjestima provjerila. Zacrucio se Sabrin glas, prigušen ali ipak dovoljno razgovjetan, kako govori o ocu: »Takva je on osoba. Mrzi kad ga netko naljuti.« Ubrzala je traku, ponovno je zaustavila, pritisnula tipku Play i začula Docov hrapavi bariton. »... na svih. Na sve. Prokleti rak. Vlastitu nesposobnost.«

Da! Bojala se da je traka završila prije tog povjerljivog razgovora. Bio bi fantastican gost u emisiji Nine Live. Kad bi ga uspjela na to nagovoriti. Jednostavno će morati, to je sve. Program bi započela arhivskim snimkama događaja nakon smrti njegove žene, a zatim bi tražila sadašnje stavove prema nesretnim događajima koji su mu promijenili život. Mogla bi uslijediti rasprava o uništenim snovima. Mogao bi im se pridružiti psiholog, možda i svećenik, te razgovarati o temi: Što se događa s covjekovim duhom kad se oko njega ruši svijet?

Uzbucena takvim razmišljanjem, vratila je kasetofon u džep, pošla na zahod, te oprala lice i ruke. Kad je izišla, Vern se približavao muškom zahodu kako bi ispraznio kablčić što su ga muškarci

upotrijebili. Kad je Vern prolazio kraj Caina, pitao je Ronnieja: - A on?

- Ne. Osim ako niste spremni otkopcati mu hlace i pomoći mu.

Vern je otpuhnuo kroz nos i nastavio svojim putem. - Cini se da ćeš se morati popiškiti u gaće, agente.

Meksikanci su shvatili bit i podrugljivo se nasmijali.

Tiel se ponovno pridružila Docu, a on je pogledom fiksirao dva muškarca koji su sjedili kraj hladnjaka s razbijenim staklenim vratima. Tiel je slijedila smjer njegova zamišljenoga pogleda. - Razmišljao sam o tome - promrmlja Doc. - O čemu?

- O onoj dvojici. - Juanu i Dvojki? - Molim?

- Nižem sam nadjenula ime Juan. Viši je... - Dvojka. Shvaćam.

Okrenuo se i ponovno sjeo kraj Sabre. Tiel ga je upitno pogledala dok se spuštala kraj njega. - Što te muci u vezi s njima?

Kratko je slegnuo ramenima. - Nešto mi se ne slaže.

- Na primjer?

- Ne mogu točno reći. Opazio sam ih kad su ušli u prodavaonicu. Čak i tada su se neobično ponašali. - Na koji način?

- Zagrijavali su hranu u mikrovalnoj, ali stekao sam dojam da zapravo nisu došli nešto prezalogajiti. Kao da su morali utući malo vremena. Čekali nešto. Ili nekoga.

- Hmm.

- Osjetio sam to... ne znam... negativan ugočaj. Tiho se sam sebi nasmijao. - S oprezom sam gledao na njih, ali nikad mi ne bi palo na pamet da dvaput pogledam Ronnieja Davisona. To samo dokazuje kako pogrešan može biti prvi dojam.

- O, nisam baš tako sigurna. Ja sam opazila tebe kad si ušao u prodavaonicu.

Upitno je podigao obrvu.

Izravnost njegova pogleda istodobno je bila uzbudljiva i uznemirujuća. Izazvala je treperenje u njezinu trbuhu. - Stvarao si imponozantan dojam, Doc, pogotovo sa šeširom na glavi.

- Oh. Da. Uvijek sam bio visok za svoje godine. To je rekao u šali, a djelovala je tako da je Tiel ponovno pocela disati.

Tada je rekao: - Hvala ti što si udovoljila mojoj želji da ne budem na snimci.

Savjest ju je doista zapekla ovoga puta. Bilo ju je

mного teže ignorirati. Promrmljala je odgovarajući odgovor, a zatim je žurno promijenila temu i pokazala prema Sabri. - Ima li promjena?

- Krvarenje se ponovno pojačalo. Nije onako loše kao ranije. Trebalo bi je nagovoriti da ponovno podoji dijete. Prošlo je više od jednog sata, ali ne

želim je uznemiravati dok spava.

- Vjerojatno već gledaju videosnimku. Možda će uskoro biti u bolnici.

- Pravi je borac. Ali je iscrpljena.

- Kao i Ronnie. Vidim znakove sloma. Voljela bih da nisam gledala sve one drame o situacijama s taocima, filmske ili stvarne. Što ovo dulje traje, to se svi lakše uzbuđuju. Živci popuštaju. Temperamenti praskaju.

- A zatim i pištolji.

- Nemoj to ni spominjati. - Zadrhtala je. - Malocas sam se na trenutak pobojala da je utemeljen Ronniejev strah od snajperista. Što bi bilo da

me je Calloway doista prešao? Pristanak na snimanje videokamerom mogla je biti zamka u kojoj smo Kip, Gully i ja bili tek obični pješaci.

Namjestivši se u udobniji položaj, Doc upita: - Tko je taj Gully?

Opisala je njihov poslovni odnos. - On je pravi lik. Kladila bih se da ih izluc~uje ondje vani - rece Tiel i nasmiješi se.

- A tko je Joe?

Neočekivano je pitanje obrisalo osmijeh s njezina lica, - Nitko.

Netko jest, Momak?

- Želio bi biti.

- Želio bi biti momak?

Ozlojedena njegovom upornošću, baš mu je kanila reći neka gleda svoja posla i neka prestane prislušivati njezine privatne razgovore. No s obzirom na audiokasetu što ju je imala, odlu~ila

je drukcije reagirati. Dobar način osvajanja njegova povjerenja bio bi da se ona povjeri njemu.

- Joseph i ja smo nekoliko puta zajedno izišli. Joseph je bio na dobrom putu da službeno postane moj momak, ali je zaboravio spomenuti da je muž druge žene. Baš sam danas poslijepodne došla do tog otkrića.

- Hmm. Ljutita?
- Možeš se kladiti. Bijesna. - žališ li?
- Zbog njega? Ne. Ni najmanje. Što sam bila tako naivna guska, da.
- Udarila je šakom u dlan druge ruke. - Odsad nadalje, svi s kojima budem izlazila morat će imati tri ovjerene preporuke.

- Što je s tvojim bivšim?

Drugi pogodak za Doca. Imao je dara da joj naglim i neugodnim pitanjem trenutno briše osmijeh s lica. - Što je s njim?

- Dolazi li on u obzir? - Ne.

- Jesi li sigurna?

- Naravno da sam sigurna.

- ~V~~~ ~Q\$~lih...

- Ne.

Sumnjicavo se namrštio. - Izgledala si jako cudno kad sam ga spomenuo.

U sebi ga je preklinjala neka je ne mucu time. Istodobno je zaključila da bi mu baš trebala ispričati pricu kad je već tako znatiželjan.

- John Malone. Poznato televizijsko ime, je li? S

licem i glasom koji se savršeno uklapaju. Upoznali smo se na poslu i beznadno zaljubili. Prvih je nekoliko mjeseci bilo prekrasno. No uskoro nakon vjenčanja jedna ga je mreža angažirala kao stranog dopisnika.

- Ah. Shvaćam.

- Ne, ne shvaćaš - odbrusi Tiel. - Ni slučajno. Profesionalna ljubomora nije igrala nikakvu ulogu. To je bila fantastična prilika za Johna i ja sam bila svim srcem za to. Pomisao na život u inozemstvu bila je primamljiva. Zamišljala sam Pariz, London ili Rim. No mogao je birati između Južne Amerike ili Bosne. To je bilo prije no što je većina Amerikanaca uopće cula za Bosnu. Ondje su problemi tek pocinjali.

Odsutno je cupkala končić na rubu majice. - Prirodno, nagovarala sam ga da se odluči za sigurnije područje, Rio. Kamo sam, slučajno, i ja mogla poći s njim. Nije mi se svidala pomisao da će me moj mladoženja ostaviti u Sjedinjenim Državama i otići u ratnu zonu, pogotovo u takvu u kojoj su granice još neprecizne i svi su još uvijek birali strane.

- Odlučio se za uzbudljivije mjesto. želio je biti

ondje gdje ima akcije, što će mu jamčiti više vremena u eteru. Prepirali smo se oko toga. Žestoko. Na koncu sam mu rekla: »Dobro, Johne, fino. Podi. Idi neka te ubiju.«

Podigavši glavu, zagledala se u Docove oci. - I to je učinio.

Njegovo je lice ostalo bezizražajno.

Tiel je nastavila. - Pošao je u područje u koje novinari nisu trebali zalaziti, što me nije iznenadilo - dodala je i kratko se nasmijala. - Bio je pustolov po prirodi. U svakom slučaju, dobio je snajperski metak. Poslali su njegovo tijelo kući. Pokopala sam ga tri mjeseca prije naše prve godišnjice braka.

Nakon trenutka šutnje, Doc rece: - To je teško. Žao mi je.

- Da, pa...

Dugo su šutjeli. Na koncu je Tiel prva progovorila. - Kako je bilo tebi?

- U vezi s čim? - Odnosa.

- Posebno... ?

- Hajde, Doc. Nemoj glumiti budalu - tiho ga je prekorila. - Bila sam iskrena prema tebi.

- Što si sama odlučila.

- Pošteno je pošteno. Podijeli sa mnom. - Nema se što podijeliti.

- O tebi i ženama? - s nevjericom upita Tiel. - Ne vjerujem.

- Što želiš? Imena i datume? Odakle da počnem, gospodice McCoy? Racuna li se i srednja škola, ili da počnem s fakultetom?

- Kako bi bilo da počneš s onim što je bilo nakon smrti tvoje žene?

- Kako bi bilo da ti gledaš svoja jebena posla? - Zapravo govorimo o tvojim jebenim stvarima. - Ne, mi o tome ne govorimo. Ti govoriš.

- S obzirom na preljub tvoje žene, rekla bih da će ti biti teško vjerovati drugim ženama.

Njegova su se usta stisnula u tanku, ljutitu crtu, što je značilo da ga je pogodila u osjetljivo mjesto. - Ništa ne znaš o...

No Tiel nikad nije saznala o čemu to ništa ne zna jer ga je prekinuo Donnin prodorni vrisak.

12. poglavlje

Kipova se videosnimka istodobno vrtjela na dva monitora u kombiju, a svi su se nagurali naokolo kako bi je vidjeli. Jedan od FBI-ovih agenata radio je za kontrolnom plocom, spreman zaustaviti sliku na Callowayevu zapovijed.

- Gdje je moja kći? Ne vidim Sabru.

Calloway je osjetio alkohol u Dendyjevu dahu. Povremeno je izlazio kako bi se »nadisao malo svježeg zraka«. Cini se da kisik nije bio jedini razlog za njegove izlaske.

- Strpljenja, gospodine Dendy. želimo vidjeti sve. Moram znati kako su ljudi smješteni. Kad jednom dobijem opću sliku, krenut ćemo iznova i zaustaviti snimku na dijelovima koji iziskuju pornije proučavanje.

- Možda mi je Sabra pokušala poslati osobnu poruku. Kao neki znak.

- Možda - glasio je neodređeni odgovor starijeg agenta.

Njegov se nos nalazio na pedalj od monitora u boji dok je slušao uvodne riječi Tiel McCoy. Dobro se držala, morao je priznati. Mirna. Izgledala je malo neuredno u majici s teksaškom zastavom, ali bila je pribrana i jasna kao što bi bila i u televizijskom studiju, sigurna iza modernog stola.

- Taj kujin sin - zaurao je Dendy kad se na ekranu pojavio Ronnie.

- Ako ne možete držati jezik za zubirna, Dendy, ja ću vam rado zatvoriti usta. - Cole Davison je blagim glasom izgovorio prijetnju, ali se iza njega krila snaga.

- Gospodo - rece Calloway.

Više nitko ništa nije rekao dok je Ronnie izgovarao svoju poruku. No tišina je postala još teža kad je kamera prešla na Sabru i njezino novoročence. Slike su bile snažne, dirljive. Riječi su djelovale uznemirujuće. Nijedna mlada majka koja u narucju drži svoje dojenče ne bi smjela govoriti o samoubojstvu.

Nekoliko sekundi nakon završetka snimke nitko nije govorio. Na koncu je Gully glasno izgovorio ono što su svi ostali mislili. - Cini se da to daje odgovor na pitanje tko je odgovoran za sve ovo.

Calloway je podigao ruku i tako zaustavio daljnje neželjene primjedbe o krivnji Russella Dendyja. Okrenuo se Coleu Davisonu. - Što je s Ronniejem? Kakvim vam se cini?

- Iscrpljen. Uplašen. - Drogiran?

- Ne, gospodine - žustro je odgovorio Davison. - Rekao sam vam, on je dobar djecak. Ne drogira se. Možda katkad popije pivo. No to je sve.

- Moja kći sigurno nije narkomanka - dometnuo je Dendy.

Calloway je ostao usredotočen na Davisona. - Jeste li opazili nešto neobično što bi nas upozoravalo na mentalnu nestabilnost?

- Moj osamnaestogodišnji sin govori o samoubojstvu, gospodine Calloway. Mislim da to jasno govori u kakvom se mentalnom stanju nalazi.

Iako je Calloway suosjećao s covjekom - i sam je imao tinejdžere - nastojao je dobiti još informacija. - Vi ga poznajete, gospodine Davison. Mislite li da Ronnie blefira? Cini li vam se da doista tako misli? Vjerujete li da će to napraviti?

Covjek je s mukom tražio odgovor. Zatim je pokunjeno spustio glavu. - Ne, ne vjerujem. Doista ne vjerujem. Ali...

- Ali? - Calloway se okomio na tu riječ. - Ali što? Je li Ronnie ikad pokazivao sklonost samoubojstvu?

- Nikada.

- Nasilnu žicu? Nekontrolirani temperament? - Ne - odgovorio je. MeCutim, činilo se da mu je nelagodno. Nervozno je prelazio pogledom s Callowaya na ostale, a zatim se vraćao na agenta.

- Pa, samo jednom. To je bio izolirani incident. I bio je još dijete.

Calloway je u sebi zastenjao. Bio je siguran da ne želi cuti o tom jednom događaju kad je Ronnie Davison izgubio kontrolu nad sobom. - Možda to neće biti relevantno, vjerojatno nije, ali ipak biste mi trebali ispričati o tome.

Nakon dugotrajne, nelagodne šutnje Davison je počeo: - Ronnie je boravio kod mene tijekom ljetnih ferija. Nije prošlo mnogo vremena otkako smo se njegova majka i ja razveli. Ronnie se teško navikavao na to. U svakom slučaju - rekao je i s nelagodom se prebacivao s noge na nogu - zagrijao se za toga psa koji je živio nekoliko blokova dalje. Rekao mi je da je vlasnik psa opak, ne hrani ga redovito, nikad ga ne kupa. Takve stvari.

- Poznavao sam vlasnika. Bio je opaki stari gad, uglavnom pijan, pa sam znao da Ronnie govori istinu. Ali to se nas nije ticalo. Rekao sam Ronnieju neka se ne približava psu. No, kao što sam rekao, doista se vezao za tu životinju. Pretpostavljam da mu je trebalo društvo. Ili je možda zavolio psa jer mu je bilo teško kao i njemu tog ljeta. Ne znam. Nisam dječji psiholog.

Dendy ga je prekinuo. - Hoće li ta žalosna priča uskoro završiti?

Calloway mu je dobacio pogled upozorenja i jedva se suzdržao da mu ne kaže neka umukne, a zatim se opet okrenuo drugom covjeku.

- Što se dogodilo, Cole?

- Jednog je dana Ronnie odvezao psa i doveo ga u našu kuću. Rekao sam mu neka ga odmah vrati u susjedovo dvorište. Poceo je plakati i odbio je to uciniti. Rekao je da bi ga radije vidio mrtva nego da tako živi. Izgrdio sam ga i pošao po svoje kljuceve kako bih kamionetom odvezao psa kući.

- No kad sam se vratio, Ronnie je nestao, kao i pas. Da skratim pricu, cijelu sam ih noć tražio. Susjedi i prijatelji su ih takoder tražili. Rano idućeg jutra jedan je rancer opazio kako se on i pas skrivaju iza njegove suše pa je pozvao šerifa.

- Dok smo se približavali suši, doviknuo sam Ronnieju kako je vrijeme da psa vratimo vlasniku i poCemo kući. Viknuo je da neće dati psa, neće dopustiti da se covjek onako loše ophodi prema njemu.

Prestao je govoriti i zagledao se u obod svog šešira što ga je polako okretao u šakama. - Kad smo došli iza suše, grcevito je plakao.

Milovao je psa koji je ležao kraj njega. Mrtav. Udario ga je kamenom po glavi i ubio ga.

Pogledao je Callowaya, a oci su mu bile crvene od prijetećih suza. - Gospodine Calloway, pitao sam ga kako je mogao uciniti nešto tako strašno, Rekao mi je da je to ucinio jer je tako silno volio psa. Njegova su široka prsa zadrhtala kad je duboko udahnuo. - žao mi je što sam bio tako opširan. No pitali ste me vjerujem li da bi mogao uciniti ono što kaže. Ovo je najbolji nacin na koji sam znao odgovoriti.

Calloway je potisnuo neprofesionalni poriv da covjeku stisne rame. Umjesto toga, kratko je rekao: - Hvala vam na tome.

- Dakle, on je udaren u glavu - promrmljao je Dendy. - Baš kao što sam cijelo vrijeme tvrdio. Iako je Dendyjeva primjedba bila nepotrebno

okrutna, Calloway se donekle morao složiti s njim. Taj je incident iz Ronniejeva djetinjstva bio opasno slican sadašnjim okolnostima. Prica Colea Davisona dodala je još jedan faktor situaciji, i to ne

pozitivan. Zapravo, niti jedan faktor nije bio pozitivan otkako su se našli u ovoj pat-poziciji. Niti jedan.

Okrenuo se Gullyju. - Što je s gospoCicom McCoy? Jeste li opazili neke znakove koji bi ukazivali na to da se nalazi pod pritiskom? Pokušava li nam prenijeti više od onoga što govori? Imaju li njezine riječi dvostruko značenje?

- Koliko sam ja vidio, nemaju. Temeljito sam ispitao Kipa.

FBI-ev se agent okrenuo snimatelju. - Sve je onako kako su nam rekli? Nitko nije ozlijeđen?

- Ne~ gospodine. FBI-ev cov~ek ~e vezan~ zaPravo

Zalijepljen, ali stalno nešto dobacuje, pa pretpo

stavljam da mu nije ništa. - Tjeskobno je pogledao Dendya, kao da se sjetio što se događa donositeljima loših vijesti. - Ali... djevojka?

- Sabra? Što je s njom?

- Naokolo je bilo mnogo okrvavljenih pelena. Bile su zamotane i gurnute u stranu. Ali sjećam se da sam ih vidio i pomislio: Isuse.

Dendy je promuklo uzviknuo.

Calloway je nastavio razgovarati s Kipom. - Jeste li u držanju ili riječima svoje suradnice opazili nešto neobično?

- Tiel je bila ista kao i uvijek. Pa, osim što je loše izgledala. Inace je bila posve smirena.

Na koncu se stariji agent okrenuo Dendyu, koji je zaboravio skoknuti na zrak i pred svima je pio iz srebrne pljoske. - Spomenuli ste mogućnost da vam Sabra pošalje tajnu poruku. Jeste li čuli ili vidjeli nešto što ukazuje na to?

- Kako bih mogao znati kad sam samo jednom vidio snimku?

Cinjenica da je tiranski poduzetnik u svom odgovoru bio neizravan i nesiguran sama je po sebi dovoljno govorila. Dendy se napokon suočio s ružnom istinom: njegovi postupci naveli su Sabru i Ronnieja na očajnički korak, a tada je sve pošlo nizbrdo.

- Premotajte je - Calloway je rekao agentu za kontrolnom plocom. - Ponovno ćemo pogledati snimku. Ako netko nešto opazi, neka vikne. Snimka se ponovno pojavila na ekranu.

- Tiel je izabrala to mjesto kako bismo vidjeli ljude iza nje - primijeti Gully.

- To je hladnjak na kojem su razbijena vrata rekao je jedan od agenata i pokazao mjesto na ekranu.

- Zaustavi malo.

Nagnuvši se naprijed, Calloway se usredotocio na skupinu ljudi u pozadini. - žena koja se naslanja na pult zacijelo je blagajnica.

Šerif Montez je rekao: - To je Donna, tako je. Ta se frizura ne može zamijeniti.

- A ono je agent Cain, zar ne, Kip? - Calloway je pokazao par nogu što ih je mogao vidjeti samo od koljena nadalje.

- Tocno. Sjedi na podu, ledima oslonjen na pult. - Srebrna se ljepljiva traka dobro vidi na njegovim crnim hlačama, zar ne?

Nitko nije obratio pozornost na Gullyjevu podrugljivu primjedbu. Calloway je proucavao postariji par koji je sjedio na podu blizu Caina. - Što je sa starcima? Jesu li dobro?

- Uzbudeni i znatiželjni, po onome što sam vidio. - Što je s ostalom dvojicom?

- Meksikanci. Cuo sam kako jedan nešto govori drugome na španjolskom, ali je govorio ispod glasa, a ja ga ionako ne bih razumio.

- O, Isuse. - Calloway je tako naglo skocio sa stolice da se ona na kotčićima otkotrljala i zabila u suprotnu stranu.

- Što je?

Ostali su agenti reagirali na ocitu paniku svoga šefa, gurnuli su ostale u stranu i okupili se oko Callowaya. - Ovaj ovdje. - Calloway je kucnuo po ekranu. - Dobro ga pogledajte i recite mi cini li vam se poznatim. Možeš li ga malo približiti?

Koristeći se dostupnom tehnikom, agent za kontrolnom plocom izolirao je covjekovo lice.

Mogao je uvećati sliku, ali je time oslabio kvalitetu i izoštrenost. Agenti su škiljili u zrnatu sliku, a zatim je jedan trgnuo glavom i uzviknuo: - Ah, sranje!

- Što je? - pitao je Dendy.

Davison je također uskocio. - Što se dogodilo? Calloway ih je odgurnuo i počeo izdavati nareCenja svojim ljudima. - Nazovi ured. Neka sve mobiliziraju. Izdaj upozorenje. Montez, vaši ljudi mogu pomoći.

- Svakako. Ali u cemu pomoći? - Šerif je raširio ruke i bespomoćno slegnuo ramenima. - Nemam pojma o cemu se radi.

- Okupite sve svoje zamjenike. Obavijestite i susjedne okruge. Recite im neka pocnu tražiti napušteni kamion. Vagon. Veliki kombi.

- Kamion? Veliki kombi? Koji se vrug dogada? Dendy je morao vikati da bi ga culi u gužvi što su je u pretrpanom kombiju izazvale Callowayeve uzbuCene naredbe. - Što je s mojom kćeri?

- Sabra, svi oni, nalaze se u većoj opasnosti no što smo u pocetku mislili.

Kao da je netko želio potvrditi Callowayeve uznemirujuće rijeci, zaculi su prasak vatrenog Y.

oruz~a,

Donnin vrisak od kojeg se ledila krv u žilama natjerao je Tiel da skoci na noge. - Što je sada?

Ronnie je mahao pištoljem i vikao: - Vрати se! Vрати se! Pucат ću1 Dvojka, viši Meksikanac, zaletio se prema njemu.

Ronnie ga je zaustavio uperivši pištolj u njega. - Gdje je onaj drugi? - mahnito je viknuo. - Gdje ti je prijatelj?

Sabra je vrisnula. - Ne! Ne!

Tiel se okrenula na vrijeme da bi vidjela kako Juan otima Katherine iz Sabrinih ruku. Cvrsto je stisnuo novorođence - previše cvrsto - na svojim prsima. Dojence je pocelo plakati, ali je Sabra vrištala kako to može samo majka cijje je dijete u opasnosti. Pokušavala je ustati grabeći nogavice Juanovih hlaca, kao da se želi popeti uz njih.

- Sabra! - vikne Ronnie. - Što ti je?

- On je uzeo bebu! Daj mi moje dijete! Nemoj je ozlijediti!

Tiel je jurnula naprijed, ali je Juan ispružio ruku i dlanom je udario u prsnu kost, prisiljavajući je da se vrati unatrag. Viknula je od bola i straha za novorođence.

Doc je nešto viknuo u znak protesta, ali je Tiel zaključila da se boji napasti Juana jer bi on mogao nešto uciniti djetetu.

- Reci mu neka joj vrati dijete! - Ronnie je objema rukama stezao pištolj, uperivši ga ravno u prsa Dvojke. Vikao je iz petnih žila, kao da bi jacinom glasa mogao prevladati jezicnu barijeru. - Reci prijatelju da joj vrati dijete ili ću te ubiti!

Možda da bi vidio koliko je ozbiljna Ronniejeva prijetnja, Juan je pogriješio i pogledao prema prednjem dijelu prodavaonice gdje su se njih dvojica nalazila.

Doc je iskoristio taj djelić sekunde i bacio se na njega.

No Meksikanac je trenutno reagirao. Izveo je vješti aperkat i tresnuo Doca u trbuh. Doc se presavio u struku, a zatim se skljojao na pod ispred škrinje.

- Reci mu neka joj vrati dijete! - vrištavim je glasom ponovio Ronnie. Donna je zavijala: - Svi ćemo umrijeti.

Tiel je preklinjala Juana neka ne naudi Katherine. - Nemoj je ozlijediti. Ona nije nikakva prijatna za tebe. Vrati dijete majci. Molim te. Molim te, ne cini to.

Sabra je bila prakticki bespomoćna. Unatoc tome, majcinski ju je instinkt podigao na noge. Bila je tako slaba da je jedva mogla stajati. Lagano se njišući, ispružila je ruke i molila covjeka da joj vrati dijete.

Juan i Dvojka medusobno su se dovikivali, pokušavajući komunicirati glasnije od ostalih, ukljucujući Verna i Gladys, koja je žestoko psovala. Donna je zavijala. Agent Cain je Ronnieju dovikivao optužbe, govoreći kako se ovo ne bi dogodilo da se ranije predao, da će samo on biti kriv ako doCe do tragedije.

Pucanj iz pištolja naglo je prekinuo galamu. Tiel, koja je preklinjala Juana, vidjela je njegovu grimasu kad ga je metak pogodio. Refleksno se sagnuo i uhvatio za bedro. Katherine bi pala na pod da Tiel nije bila ondje i uhvatila je.

Privinuvši dijete uza se, naglo se okrenula pitajući se kako je Ronnie uspio tako dobro gaCati, toliko dobro da je onemogućio Juana, ali nije ugrozio bebu.

Ali Ronnie je još uvijek držao pištolj uperen u prsa Dvojke, a pucanj je iznenadio njega kao i sve ostale.

Doc je bio strijelac. Ležao je na leCima na podu, a u ruci je imao maleni revolver. Tiel je prepoznala oružje agenta Caina, ono što ga je šutnula ispod zamrzivaca i zaboravila na njega. Hvala Bogu što ga se Doc sjetio.

On je iskoristio trenutnu tišinu. - Gladys, dodite ovamo.

Starija je žena žurno zaobišla policu. - Jeste li ga ubili?

- Ne.

- Šteta.

- Uzmite dijete kako bi se Tiel mogla pobrinuti za Sabru. Ja ću se pobrinuti za njega - rekao je i pokazao Juana. - Ronnie, opusti se. Sve je pod

kontrolom. Nema potrebe za panikom. - Je li dijete dobro?

- Dobro je. - Gladys je uplakano dojenca odnijela do Ronnieja kako bi se sam uvjerio. - Vraški se naljutila, a ne mogu reći da joj to zamjeram, - Bijesno pogledavši Juana, koji je sjedio na podu i stezao svoje okrvavljeno bedro, prezirno je viknula.

Nekoliko uboda Ronniejeva pištolja vratilo je

Dvojku natrag na početni položaj. Njegov je izraz lica postao opakiji i razdraženiji nego ranije.

Doc je Cainov revolver stavio visoko na policu s namirnicama, izvan Juanova dohvata, te kleknuo i škaricama razrezao nogavicu njegovih hlaca.

- Preživjet ćeš - kratko je rekao nakon što je pregledao ranu i pokrio je kompresama od gaze. Imaš sreće što je metak promašio bedrenu arteriju.

Juanove su oci gorjele od mržnje.

- Doc? - Tiel se pobrinula da Sabra ponovno legne, ali je od svježih krvi pod oko nje bio sklizak. Djevojka je bila sablasno blijeda.

- Znam - rekao je Doc opazivši neizgovorenu paniku u Tielinu glasu.

- Sigurno se ponovno otvorila rana na medici. Smjesti je što udobnije. Odmah ću se vratiti.

Na brzinu je povio Juanovu ranu i cvrsto je stisnuo još jednom majicom s police. Juan je ocito trpio jake bolove jer se obilno znojio i cvrsto stisnuo svoje ravne, bijele zube. No treba reći da nije kriknuo kad ga je Doc bez pardona i ne baš nježno podigao na noge i pomagao mu dok je skakutao na jednoj nozi.

Dok su prolazili kraj Caina, agent se obratio ranjenom covjeku: - Ti prokleta budalo. Mogli smo svi stradati. Što si...

Brže od ce~rtuše, Juan je stopalom ozlije~ene

noge silovito šutnuo Caina u glavu. Nagli ga je pokret skupo stajao. Zastenjao je od bola. No peta njegove cizme ipak je tresnula po kosti, a zvuk je bio

gotovo poput pucnja. Cain je u istom trenutku utihnuo i izgubio svijest. Brada mu se spustila na prsa.

Doc je gurnuo Juana na pod i naslonio ga na hladnjak, prilično daleko od njegova prijatelja. - Ovaj nikamo ne ide. Ali tek toliko da budemo sigurni, bolje mu je vezati ruke, Ronnie. Njegove također - dodao je i pokazao prema Dvojki.

Ronnie je Vernu rekao neka ljepljivom trakom ucvrsti ruke i noge dvojice muškaraca, kao što je ranije učinio Cainu. Držao ih je na nišanu pištolja dok je stariji covjek obavljao zadatak. Juan je bio previše zaokupljen ozlijec~enom nogom da bi trošio energiju na psovke, ali Dvojka se ni najmanje nije ustrucavao. Izgovarao je litaniju za koju su svi zakljucili da se sastoji od španjolskih prostota sve dok mu Ronnie nije zaprijetio da će mu zacepiti usta ako ne umukne.

Nitko nije odgovorio na zvonjavu telefona što su je uglavnom ignorirali. Tiel je navukla par rukavica vještinom koja ju je i samu iznenadila, a zatim je pošla promijeniti krvlju natopljenju pelenu ispod Sabre. Tada je telefon naglo prestao zvoniti, a ona je cula Ronnieja kako vice: - Ne sada, imamo posla! prije no što je tresnuo slušalicom. Potom je doviknuo: - Kako je Sabra?

Tiel mu je odgovorila preko ramena. - Nije dobro. - Laknulo joj je kad je vidjela Doca kako se vraća. - Što se dogac~a?

- Juan je šutnuo Caina u glavu. Izgubio je svijest.

- Nikad ne bih pomislila da ću tom covjeku na necemu zahvaliti.

- Vern ih sputava. Drago mi je da su... obuzdani. Opazila je zabrinutost na njegovu licu, a znala je da jedini razlog za to nije pogoršanje Sabrinog stanja. - Jer su opasni? Zapravo nisu imali što izgubiti pokušajem preuzimanja kontrole nad situacijom.

- Istina. Ali što su mogli dobiti?

Je li Ronnie Davison doista predstavljao prijetnju grubim hombresima poput njih? Nakon što je razmislila o tome, Tiel rece: - Ništa, koliko ja mogu vidjeti.

- Ništa koliko ti možeš vidjeti. To je ono što me mucu. Ima još toga - nastavio je tišim glasom. - Muškarci s puškama zauzeli su položaje vani. Vjerojatno SWAT ekipa.

- O, ne.

- Vidio sam ih kako se rasporeduju i skrivaju. - Je li ih Ronnie vidio?

- Ne vjerujem. Onaj hitac što sam ga ispalio zacijelo je kod svih izazvao nervozu. Vjerojatno

misle na najgore. Mogli bi izvesti prepad na zgradu, pokušati ući kroz krov ili tako nešto.

- On bi pomahnitao. - O tome je rijec.

Telefon je ponovno zazvonio. - Ronnie, javi se dovikne mu Doc. - Obaasni im što se dogodilo.

- Neću dok ne budem znao da je Sabra dobro. Iako Tiel ni u kojem slučaju nije bila medicinski

stručnjak, Sabrino joj se stanje činilo kritičnim. No, kao i Doc, nije željela da se Ronnie još više uzruja.

- Gdje je Katherine? - slabim glasom upita Sabra.

Doc je dao sve od sebe kako bi zaustavio novo krvarenje, a zatim je skinuo rukavicu i zagladio joj kosu s čela. - Gladys se dobro skrbi za nju. Uspavala ju je. Meni se čini da je ta djevojčica hrabra poput svoje majke.

Činilo se da čak i za osmijeh mora uložiti previše napora. - Nećemo izići odatle, zar ne?

- Nemoj to govoriti, Sabra - šapnula je Tiel i promatrala Docovo lice dok je očitavao Sabrin krvni tlak. - Nemoj to čak ni misliti.

- Tata neće odustati. Neću ni ja. A neće ni Ronnie. Sad ionako ne može. Kad bi to učinio, jednostavno bi ga strpali u zatvor.

Staklastim, upalim očima pogledala je Tiel i Doca. - Recite Ronnieju neka dode ovamo. Želim razgovarati s njim. Sada. Više ne želim čekati.

Iako nije posebno spomenula njihov pakt o samoubojstvu, bilo je jasno na što misli. Tiel je stegnulo u prsima od tjeskobe i ocaja. - Ne možemo ti to dopustiti, Sabra. Znaš da je pogrešno. To nije rješenje.

- Molim vas, pomozite nam. To je ono što želimo. Zatim su joj se oci same od sebe sklopile. Bila je previše slaba da bi ih ponovno otvorila, pa je zapala u nemiran san.

Tiel je pogledala Doca. - Loše je, zar ne?

- Veoma. Krvni tlak pada. Puls je visok. Iskrvarit će. - Što ćemo učiniti?

Ukoceno je zurio u djevojčino blijedo, nepomično lice, trenutak razmislio, a zatim rekao: - Reći ću ti što ću ja učiniti.

Ustao je, uzeo revolver s police, zaobišao drugu policu i prišao Ronnieju koji je čekao izvještaj o Sabrinu stanju.

13. poglavlje

- Zašto se ne javljaju na telefon? - Dogac~aji su Dendyjev karakteristični urlik smanjili na prodorno cviljenje. Bio je izvan sebe.

Doista, pucnji su sve u kombiju doveli u stanje slicno panici. Cole Davison je jurnuo van, ali se odmah vratio i vikao na Callowaya jer je mobilizirao SWAT ekipu.

- Obećali ste! Rekli ste da Ronnie neće biti ozlijeđen. Ako budete vršili pritisak, ako osjeti da zatvarate krug oko njega, mogao bi... mogao bi uciniti nešto kao i onaj prvi put.

- Smirite se, gospodine Davison. Poduzimam mjere predostrožnosti što ih smatram potrebnima,

Calloway je držao telefonsku slušalicu na uhu, ali zasad se nitko nije javljao na njegov poziv. - Može li netko štogod vidjeti?

- Kretanje - viknuo je jedan od ostalih agenata. Preko slušalica na glavi komunicirao je s drugim agentom koji se nalazio vani i gledao kroz dalekozor. - Ne može se razabrati tko što radi.

- Obavještavajte me.

- Da, gospodine. Hoćete li malome reći za Huertu?

- Tko je to? - Dendy je želio znati.

- Luis Huerta. Jedan s popisa Deset najtraženijih. - Agentu je Calloway odgovorio. - Ne, neću im reći. To bi moglo izazvati paniku kod svih, uključujući i Huertu. On je sposoban za sve.

Ronnie se javio na telefon. - Ne sada, imamo posla!

Calloway je žestoko opsovao kad je znak da je veza slobodna zamijenio Ronniejev mahnuti glas. Odmah je ponovno nazvao.

- Jedan od Meksikanaca ondje unutra je na FBlevoj listi Deset najtraženijih? - Cole Davison se sve više uzrujavao. - Zašto? Što je učinio?

- Krijumčari Meksikance preko granice uz obećavanje radnih dozvola i dobro plaćenih poslova, a zatim ih prodaje u roblje. Prošlog je ljeta Pogranicna patrola dobila dojavu o transportu i dala se u potjeru. Huerta i dvojica njegovih ljudi,

shvativši da im prijete opasnost od uhićenja, napustili su kamion u pustinji New Mexica i

razbježali se poput žohara, što i jesu. Svi su pobjegli. - Kamion smo našli tek nakon tri dana. Cetrdeset pet ljudi, muškaraca, žena i djece, bilo je zaključano

unutra. Vrućina u zatvorenom kamionu zasigurno je bila strahovita. Huerta je tražen zbog cetrdeset pet umorstava i mnogih drugih zlocina.

- Gotovo godinu dana skrivao se u nekoj rupi u Meksiku. Njihova policija surac~uje i želi ga jednako kao i mi, ali on je prefrigani gad. Samo jedno ga je moglo navesti da riskira razotkrivanje. Novac. Mnogo novca. Znaci, ako se pojavio ovdje, pretpostavljam da se negdje u blizini nalazi grupa ljudi koji cekaju da ih proda.

Davison je izgledao kao da će izbaciti svoj posljednji obrok. - Tko je covjek s njim?

- Jedan od njegovih tjelohranitelja, sigurno. To su opasni, bezobzirni ljudi, a bave se trgovanjem ljudima. Zbunjuje me zašto nisu naoružani. Ili ako jesu, zašto se već ranije nisu oslobodili.

Dendyjeva su se prsa dizala i spuštala, a iz usta mu se zaculo nekakvo grgljanje slicno jecaju. - Slušajte, Calloway. Razmišljao sam.

Iako je Calloway držao telefonsku slušalicu na uhu, svu je svoju pozornost posvetio Russellu Dendyju. Pretpostavljao je da je Dendy na rubu. Cijele je veceri pijuckao iz svoje pljoske. Doimao se veoma uzrujanim, korak do gubitka kontrole nad svojim emocijama. Više se nije ponašao ratoborno kao u pocetku.

- Slušam vas, gospodine Dendy.

- Samo ih odande izvucite žive. To je sada jedino važno. Recite Sabri da može zadržati dijete. Neću se uplitati. Ona videosnimka moje kćeri... - Nad

Ianicom je protrljao vlažne oci. - Dirnula me. Više mi ništa drugo nije važno. Samo želim da se moja kći živa izvuče odande.

-To je i moj cilj, gospodine Dendy - uvjeravao ga je Calloway.

- Pristanite na sve mladićeve uvjete.

- Pregovarati ću s njim što bolje mogu. Ali najprije mi se mora javiti.

Telefon je nastavio zvoniti.

- Ronnie?

Mladić nije shvatio da Doc ima revolver. Ronnie je ocito, u cijeloj toj zbrci, zaboravio na Cainovo oružje. Doc je podigao ruku, a mladić se trgnuo kad je ugledao revolver. Donna je kriknula od straha prije nego je objema rukama poklopila usta.

Ali Doc je držao kratku cijev, a držak je pružao prema Ronnieju. - Toliko imam povjerenja u tebe da ćeš donijeti pravu odluku.

Djelujući strahovito mlad~ nesiguran i ranjiv~ Ronnie je uzeo revolver i zadjenuo ga za pojas traperica. - Već znate koja je moja

odluka, Doc.

- Samoubojstvo? To nije odluka. To je kukavicki bijeg.

Dječak je iznenac~eno trepnuo pred oštrinom

Docova glasa, ali je to pokolebalo njegovu odlucnost, što je Doc i želio, zakljucila je Tiel. - Ne želim razgovarati o tome. Sabra i ja smo odlucili.

- Javi se na telefon - mirnim, uvjerljivim glasom

rece Doc. - Ispricaj im što se ovdje dogodilo. Culi su pucnjavu. Ne znaju koji se vrug dogada, ali zacijelo misle na najgore. Smiri njihove bojazni, Ronnie. Inace u svakom trenutku može uletjeti SWAT ekipa, a tada će netko stradati, možda i poginuti.

- Kakva SWAT ekipa? Lažete.

- Zar bih ti lagao nakon što sam ti pružio nabijeni revolver? Teško. Vidio sam kako ljudi zauzimaju položaje dok si ti bio zauzet vezivanjem onih Meksikanaca. Ondje vani je SWAT ekipa, samo ceka Callowayev znak. Nemoj mu dati razlog za aktiviranje tih ljudi.

Ronnie je nervozno pogledao kroz stakleni zid, ali ništa nije vidio, osim sve većeg broja službenih vozila koja su zakrcila promet na autocesti.

- Dopusti meni da se javim na telefon, Ronnie predloži Tiel, koraknuvši naprijed kako bi iskoristila njegovu neodlucnost. - Cujmo što imaju reći o videosnimci. Možda je njihova reakcija pozitivna. Možda zovu kako bi pristali na sve tvoje uvjete.

- Dobro - promrmlja Ronnie i kretnjom joj pokaže neka se javi.

Smatrala je blagoslovom kad je mogla prekinuti

beskrajnu zvonjavu, - Tiel je - rece nakon što je podigla slušahcu.

- Gospo~ice McCoy, tko je pucao? Sto se doga~a ondje unutra?

Po Callowayevoj oštrini shvatila je koliko je zabrinut. Niie ~a želiela držati u neizvjesnosti, pa

upotrijebljeno. - Bilo je gusto minutu ili dvije, ali situacija je ponovno pod kontrolom. Dvojica ljudi koji su izazvali gužvu sad su obuzdani - rekla, koristeći Docovu terminologiju.

- Govorite o dvojici Meksikanaca? - Tako je.

- Onemogućeni su. - Opet točno.

- Gdje je sada oružje agenta Caina? - Doc ga je dao Ronnieju.

- Kako, molim?

- Kao znak povjerenja, gospodine Calloway kiselo će Tiel, braneći Doca.

FBI-ev je agent duboko udahnuo. - To je vraški veliko povjerenje, gospoCice McCoy.

- Dobro je postupio. Trebali biste se nalaziti ovdje da biste mogli razumjeti. - Ocito - suho će Calloway.

Dok je razgovarala s Callowayem, jednim je uhom slušala Doca koji je nastavio s pokušajima nagovaranja Ronnieja na predaju. Cula ga je kako govori: - Sada si otac. Odgovoran si za svoju obitelj. Sabrino je stanje kritično, a ja više ništa ne mogu za nju učiniti.

Calloway upita: - Ne osjećate da vam od njega prijete opasnost?

- Ni najmanje.

- Jesu li neki od talaca u opasnosti?

- Trenutno, nisu. Ne mogu predvidjeti što će se dogoditi ako oni ljudi u oklopima upadnu ovamo.

- Ne kanim izdati tu zapovijed.

- Zašto su onda ovdje? - Dugo je šutio, a Tiel je stekla nelagodan i izrazit dojam da im nešto krije, nešto važno. - Gospodine Calloway, ako postoji nešto što bih trebala znati...

- Predomislili smo se.

- Odustajete i odlazite? - U tom je trenutku to bila njezina najveća želja.

Calloway je ignorirao njezin pokušaj šale.

- Videosnimka je djelovala. Bit će vam drago što je postigla baš ono čemu ste se nadali. Gospodina Dendya je dirnula molba njegove kćeri i sad je spreman popustiti. želi da ovo završi mirno i sigurno. Što svi želimo. U kakvom je Ronnie sada stanju?

- Doc ga obraduje. - Kako reagira?

- Sluša ga, mislim.

- Dobro. To je dobro.

Zvucio je kao da mu je laknulo, a Tiel je ponovno imala dojam da savezni agent nešto taji, a bilo bi bolje da joj kaže.

- Mislite li da će se predati?

- Odredio je uvjete pod kojima će se predati, gospodine Calloway.

- Dendy će prihvatiti da je riječ o bijegu, a ne otmici. Naravno, druge optužbe ostaju.

- I mora im dopustiti da zadrže dijete.
- Dendy je sam to rekao prije nekoliko minuta.

Ako se Davison slaže s tim uvjetima, ja mu osobno jamcim da neće biti primijenjena sila.

- Prenijet ću poruku i javiti vam se. - Cekat ću vaš poziv.

Spustila je slušalicu. Ronnie i Doc su se okrenuli prema njoj. Zapravo, svi su pažljivo slušali. Činilo se da su njoj dodijelili ulogu posrednika. Nije bila baš oduševljena time. Recimo da unatoč najboljim namjerama svih njih nešto pođe nizbrdo? Ako ova situacija na kraju završi katastrofom, do kraja će se života osjećati odgovornom za tragičan ishod.

Tijekom posljednjih nekoliko sati Tielini su se prioriteta promijenili. To je bila postupna promjena, a do tog trenutka ona toga nije bila čak ni svjesna. Price za vijesti dospjela je na drugo mjesto. U kojem je trenutku postala tek usputna misao? Kad je vidjela Sabrinu krv na svojim rukavicama? Kad je Juan zaprijetio Katherininu krhkom životu?

Ljudi koji su činili price sad su joj postali mnogo važniji od same price. Stvaranje ekskluzivnog izvještaja o ovoj drami, koji bi joj donio nagradu i osigurao željeni posao, više nije onako važan cilj kao ranije. Sad je željela priliku za slavlje, a ne za oplakivanje. Ako uprska...

Jednostavno ne smije, to je sve.

- Odbacit će navode o otmici - rekla je Ronnieju koji je s iščekivanjem slušao. - Morat ćeš se suociti s drugim optužbama. Gospodin Dendy je pristao dopustiti Sabri da zadrži dijete. Ako pristaneš na te

uvjete i predaš se, gospodin Calloway osobno ti jamci da neće primijeniti nikakvu silu.

- To je dobra pogodba, Ronnie - rece Doc. - Prihvati je.
- Ja...
- Ne, nemoj.

Sabra je jedva govorila. Nekako je uspjela ustati. Svom se težinom oslanjala na škrinju kako bi stajala uspravno. Oci su joj upale, a lice uopće nije imalo boje. Izgledala je poput osobe kojoj su nanijeli kazališnu šminku da bi izgledala kao lik koji ustaje iz lijesa.

- To je trik, Ronnie. Jedan od tatinih trikova. Doc joj je pritrcao i prihvatio je. - Ne bih rekao, Sabra. Tvoj je otac reagirao na videoporuku što si mu je poslala.

Zahvalno se uhvatila za Doca, ali je mutnim ocima preklinjala Ronnieja. - Ako me voliš, nemoj pristati na to. Neću izići odavde dok ne budem znala da ću moći zauvijek biti s tobom.

- Sabra, što će biti s tvojom bebom? - Blago je upita Tiel. - Misli na nju.

- Vi je uzmite, - što?

- Odnosite je van. Dajte je nekome tko će se pobrinuti za nju. Bez obzira što će se dogoditi s nama, Ronniejem i sa mnom, moram znati da će Katherine biti dobro.

Tiel je s nadom pogledala Doca tražeći neku ideju, ali je njegovo lice bilo tmurno. Činilo se da se osjeća jednako bespomoćno kao i ona.

- Onda će biti tako - odlucno izjavi Ronnie. - Tako ćemo učiniti. Pustit ćemo vas da odnesete Katherine odavde. Ali mi ne idemo dok nam ne dopuste da odemo. Slobodni i bez optužbi. Nema kompromisa.

- Nikad neće pristati na to - očajnicki će Tiel. - To je nerazuman zahtjev.

- Pocienio si oružanu pljacku - doda Doc. - Morat ćeš odgovarati za to, Ronnie. No zahvaljujući olakotnim okolnostima imao bi dobre izgled

da se izvučeš bez zatvorske kazne. Bijeg bi bio nešto najgore što možeš učiniti. Time ništa ne bi riješio.

Tiel je ovlaš pogledala Doca, pitajući se cuje li vlastiti savjet. Argumenti protiv bijega mogli bi se primijeniti na njega i okolnosti u kojima se on nalazio prije tri godine. Međutim, on nije opazio njezin pogled jer se usredotocio na Ronnieja, koji je uporno branio svoj stav.

- Sabra i ja smo se zrekli da nas nikad neće silom rastaviti. Bez obzira na sve, obećali smo jedno drugome da ćemo ostati zajedno. Tako smo i mislili. - Tvoj otac...

- Ne želim razgovarati o tome - obrecne se mladić. Okrenuvši se k Tiel, pitao ju je hoće li odnijeti Katherine iz prodavaonice i prenijeti poruku.

- Što je s ostalima? Hoćeš li ih osloboditi? Pogledao je druge taoce iza nje. - Ne ona dva

Meksikanca. I ne njega - rekao je za agenta Caina. Osvijestio se, ali se činilo da je još uvijek smućen od Juanova udarca u glavu. - Starci i ona. Oni mogu otići.

Kad je pokazao Donnu, sklopila je ispod brade svoje ruke slične pandžama. - Hvala ti, Bože.

- Ja ne želim ići - izjavi Gladys. Još uvijek je u narucju držala usnulo dijete. - želim vidjeti što će se dogoditi.

- Bit će bolje da ga poslušamo - rece Vern tapšući je po ramenu. - Možemo čekati vani. - Pomogao je Gladys da ustane s poda. - Prije nego poćemo, siguran sam da se Sabra želi oprostiti od Katherine.

Starija je žena odnijela dijete do Sabre koja se svom težinom oslanjala na Doca.

- Hoću li Callowaya obavijestiti o vašoj odluci? Tiel upita Ronnieja.

Promatrao je Sabru i svoje dijete. - Pola sata. - Što?

- To je vremenski rok što im ga dajem da mi se jave. Ako nam za pola sata ne dopuste da odemo, mi ćemo... ostvarit ćemo svoj plan - s mukom je izustio.

- Ronnie, molim te.

- To je sve, gospodice McCoy. Recite im. Calloway je podigao slušalicu cim se oglasio. - Izlazim s djetetom. Neka medicinsko osoblje bude spremno. Sa mnom izlazi troje talaca.

- Samo troje? - Troje.

- Što je s ostalima?

- Reći ću vam kad stignem onamo. Spustila je slušalicu.

Dok se Tiel približavala Sabri, mlada je djevojka plakala. - Zbogom, slatka Katherine. Moja prelijepa djevojčice. Mama te voli. Jako te voli. Sagnula se nad djetetom, udisala njezin miris, milovala je po cijelom tijelu. Nekoliko je puta poljubila Katherinino lice, a zatim je svoje zagnjurila u Docovu košulju i zajecala.

Tiel je uzela bebu od Gladys, koja ju je držala jer Sabra za to nije imala snage. Tiel je odnijela Katherine do Ronnieja. Dok je mladić zurio u djevojčicu, oci su mu se ispunile suzama. Donja mu je usna nekontrolirano drhtala. Tako se silno trudio biti cvrst, ali mu to nije uspijevalo.

- Hvala vam za sve što ste učinili - rekao je Tiel. - Znam da je Sabri godila vaša blizina.

Tieline su ga oči preklinjale. - Ne vjerujem da ćeš to učiniti, Ronnie. Odbijam vjerovati da bi mogao povući taj okidac i okoncati Sabrin i svoj život.

Odlucio je izbjeći odgovor na to, pa se samo sagnuo i poljubio djetetovo celo. - Zbogom, Katherine. Volim te. - Tada je naglim i trzavim kretnjama pošao iza pulta kako bi okrenuo sklopku za elektricnu bravu na vratima.

Tiel je propustila ostale ispred sebe, Prije nego je izišla, osvrnula se preko ramena i pogledala Doca.

Ponovno je spustio Sabru na pod, ali je podigao glavu kao da je osjetio Tielin pogled. Njihovi su s~ pogledi stopili na djelić sekunde, ali to je nepobitno bio značajan trenutak i kontakt.

Zatim je izišla i cula škljocaj brave iza sebe.

Iz tmine su istrčali bolničari. Ocito je svakom taocu dodijeljen po jedan par. Okružili su Verna, Gladys i Donnu i obasuli ih pitanjima, na koja je Gladys odgovarala svadljivim tonom.

Ispred Tiel su se pojavili muškarac i žena u identičnoj kirurškoj odjeći i bijelim ogrtačima. Žena je posegnula za Katherine, ali je Tiel još nije htjela predati. - Tko ste vi?

- Dr. Emily Garrett. - Predstavila se kao šefica odjela za novorođencad bolnice u Midlandu. - Ovo je dr. Landry Giles, šef porodništva.

Tiel je to prihvatila, a potom je rekla: - Bez obzira na ono što vam je možda receno, roditelji ne žele dati dijete na usvajanje.

Izraz lica dr. Garrett bio je odlučan i prostodušan, baš onako kako je Tiel mogla poželjeti. - Posve razumijem. Čekat ćemo majčin dolazak.

Tiel je poljubila Katherinino tjeme. S tim je

djetetom uspostavila vezu kakvu vjerojatno neće imati niti s jednim drugim ljudskim bićem - bila je

svjedokom njezina rođenja, njezina prvog daha, cula je njezin prvi plac. Unatoc tome, iznenadila ju je dubina vlastitih emocija. - Dobro je čuvajte.

- Imate moju riječ.

Dr. Garrett je uzela dijete i potrćala do helikoptera cijele su se lopatice već vrtjele i stvarale jaki vjetar. Dr. Giles je morao vikati da bi ga mogla cuti kraj takve buke.

- Kako je majka?

- Nije dobro. - Tiel mu je ukratko ispricala o trudovima i porodaju, a zatim je opisala Sabrino sadašnje stanje. - Doca najviše zabrinjava gubitak krvi i infekcija. Sabra postaje sve slabija. Njezin krvni tlak pada, rekao je. Na temelju ovoga što sam vam ispricala, što biste mu mogli savjetovati da ucini?

- Otpremi je u bolnicu.

- Radimo na tome - mrko će Tiel.

Muškarac koji joj se dugim i odlucnim koracima približavao mogao je biti jedino Calloway. Bio je visok i vitak, ali čak i samo u košulji oko sebe je širio ozračje autoriteta. - Bill Calloway - rekao je i potvrdio svoj identitet čim se pridružio njoj i dr. Gilesu. Rukovali su se.

Gully je doskakutao svojim krivonogim trkom. - Isuse, mala, ako nakon ovoga veceras ne umrem od srcanog udara, živjet ću vjечно.

Zagrlila ga je. - Ti ćeš nas sve nadživjeti.

Na rubu sve veće grupe ljudi opazila je muškarca odjevenog u bijelu kaubojsku košulju sa sedefnim gumbima. U rukama je držao kaubojski šešir slican Docovom. Prije nego se mogla upoznati s njim, netko ga je grubo gurnuo u stranu.

- Gospodice McCoy, želim razgovarati s vama.

Odmah se prepoznala Russella Dendya,

- Kako je moja kći?

- Umire. - Izjava se činila nepotrebno grubom, ali Tiel nije imala suosjećanja za milijunera. Osim toga, ako kani nešto promijeniti, mora ih žestoko udariti.

Kip je stajao u pozadini i napetu situaciju snimao videokamerom. Reflektor na kameri ju je zasljepljivao. Prvi put u svojoj karijeri Tiel je osjetila averziju za tu svjetlost i napad na privatnost što ju je predstavljala.

Njezin je grubo odgovor na Dendyjevo pitanje na trenutak zbunio covjeka, a to je Callowayu omogućilo da je upozna s drugim muškarcem. - Cole Davison, Tiel McCoy. - Sličnost između Ronnieja i njegova oca bila je očita. - Kako je on? tjeskobno je pitao.

- Odlucan, gospodine Davison. - Prije nego je nastavila, pogledala je svakog pojedinog muškarca. - Ti mladi ljudi misle ono što kažu. Zakleli su se da će nešto učiniti, a to kane provesti u djelo. Sad kad znaju da je Katherine na sigurnom i dobiva medicinsku njegu, ništa ih neće spriječiti u ostvarivanju dogovora o samoubojstvu. - Namjerno

se koristila jakim riječima kako bi naglasila ozbiljnost i hit~ast situacije.

Calloway je zadržao svoju profesionalnu rezerviranost, pa je prvi progovorio: - Šerif Montez kaže da je taj Doc krupan, snažan muškarac. Zar ne bi mogao jednostavno svladati Ronnieja i docepiti se pištolj a?

- I riskirati da još netko bude ozlijeđen? retoricki upita Tiel. - Dva su covjeka pokušala primijeniti silu. Završilo je krvoprolićem. Mislim da mogu sa sigurnošću odbaciti tu ideju u Docovo ime. Cijelo vrijeme pokušava nagovoriti Ronnieja da ovo okonca na miran način. Izgubio bi svaku prednost što ju je stekao kad bi ga sad odjednom pokušao zaskociti.

Calloway je prošao rukom kroz svoju prorijedenu kosu i gledao kako polijeće helikopter s dr. Garrett i novorodencetom. - Taoci nisu u opasnosti? - upita.

- Mislim da nisu. Iako između Ronnieja i agenta Caina ili Meksikanaca nema baš previše simpatija. Svi oko nje razmijenili su nelagodne poglede, ali

prije no što je Tiel dospjela pitati što to znaci, Calloway rece: - Da zakljucimo, Ronnie i Sabra žele se trampiti vlastitim životima.

- Tocno, gospodine Calloway. Poslali su me da vam kažem kako imate pola sata da im se javite. - S cime?

- Blagošću, i slobodom da mogu poći svojim putem.

- To je nemoguće.

- Onda ćete imati dvoje mrtve djece.

- Vi ste razumna osoba, gospoc~ice McCoy. Znete da takvu nagodbu ne mogu sklopiti s nekim tko je pocinio zlocin.

Ocaj i poraz teško su joj padali. - Znam i, iskreno receno, gospodine Calloway, mogu razumjeti polo

žaj u kojem ste se našli, Ja sam samo glasnik.

Govorim vam ono što mi je Ronnie rekao. Moj je predosjećaj da Ronnie doista kani učiniti ono što je rekao. Čak i ako bi on popustio, Sabra ne bi.

Naglašeno je pogledala Dendya. - Ako ne može imati Ronnieja, slobodno živjeti s njim, spremna je dignuti ruku na vlastiti život. Ako prije toga ne iskrvari. - Ponovno se okrene Callowayu i rece: - Na vašu žalost, tu nije važan moj predosjećaj. Ja ne moram odlučivati. Vi morate donijeti odluku.

- Ne ovisi samo o njemu - izjavi Dendy. - I ja tu imam nešto reći. Calloway, za Boga miloga, obećajte tom momku sve što želi. Samo izvucite moju kćer odande.

Calloway je pogledao na sat. - Pola sata - žustro rece. - Nije mnogo vremena, a moram obaviti nekoliko telefonskih razgovora. - Zajedno su se okrenuli prema kombiju parkiranom uz rub parkirališta.

Gully je prvi opazio da Tiel nije krenula s njima. Okrenuo se i znatiželjno je pogledao. - Tiel? Hodala je unatrag. - Ja se vraćam.

- Ne misliš ozbiljno? - Gullyjev uzvik izražavao je mišljenje svih njih jer su je svi zaprepašteno gledali. - Ne mogu napustiti Sabru. - Ali...

Odlučno je odmahнула glavom i tako zaustavila Gullyjev protest prije nego ga je izustio. I dalje hodajući unatrag i tako proširujući udaljenost među

njima, Tiel rece: - Čekat ćemo vašu odluku, gospodine Calloway
14. poglavlje

Tiel je punih devedeset sekundi stajala pred vratima prodavaonice prije nego je cula škljocaj otvaranja brave. Kad je ušla, Ronnie ju je oprezno promatrao.

Riješila ga je sumnje. - Ne nosim skriveno oružje, Ronnie.

- Što je Calloway rekao?

- Razmišlja o tvojim uvjetima. Rekao je da mora obaviti nekoliko telefonskih razgovora.

- Koga mora zvati? Zašto?

- Pretstavljam da nije ovlašten za odbacivanje optužbi. Ronnie je grickao donju usnu, koja je već bila sva ranjava. - U redu. Ali zašto ste se vratili?

- Kako bih ti rekla da je Katherine u izvrsnim rukama. - Ispricala mu je o dr. Emily Garrett.

- Recite Sabri. Ona će to htjeti znati.

Oci mlade majke bile su napola zatvorene. Ubrzano je disala. Tiel nije bila sigurna da je sasvim pri svijesti i da je cuje, ali nakon što joj je opisala liječnicu, Sabra šapne: - Je li draga?

- Veoma. Vidjet ćeš kad je upoznaš. - Tiel je pogledala Doca, ali on je mjerio Sabrin krvni tlak, skupivši obrve tako da se među njima pojavila duboka bora koju je već poznavala. - Vani je još jedan jako ugodan liječnik koji čeka da se pobrine za tebe. Zove se dr. Giles. Ne bojiš se letjeti helikopterom, je li?

- Jednom sam letjela. S tatom. Bilo je dobro.

- Dr. Giles čeka spreman da te odmah povede u bolnicu u Midlandu. Katherine će ti se obradovati kad stigneš onamo. Vjerojatno će biti gladna.

Sabra se nasmiješila i zatvorila oci.

Prešutnim sporazumom, Tiel i Doc su se vratili na svoja stara mjesta. Dok su sjedili na podu leCima oslonjeni na škrinju za zamrzavanje, nogu ispruženih ispred sebe, promatrajući sekundarku na uri kako otkucava vremensko ograničenje što ga je Ronnie postavio, stigao je idealan trenutak da Doc postavi pitanje koje je Tiel očekivala od njega.

- Zašto si se vratila?

Iako je očekivala to pitanje, nije pripremila jasan odgovor.

Prošlo je nekoliko trenutaka. Lice mu je potamnijelo od kratke brade, opazila je, ali zacijelo su prošla već gotovo dvadeset četiri sata od njegovog zadnjeg brijanja. Mreža bora oko njegovih očiju činila se izraženijom nego ranije, što je bio jasan znak umora. Njegova je odjeća, jednako kao i njezina, bila prljava i okrvavljena.

Krv je kohezijsko sredstvo, shvatila je. Neopozivu, gotovo misticnu vezu između dviju osoba ne mora nužno stvarati miješanje baš njihove krvi. Bilo čija prolivena krv može sjediniti ljude.

Kad se covjek sjeti preživjelih iz zrakoplovnih ili željeznickih nesreća, prirodnih katastrofa i teroristickih napada, koji su razvili trajna prijateljstva zbog traume što su je dijelili. Veterani iz istog rata govorili su vlastitim jezikom, nerazumljivim za one koji nisu bili tamo i doživjeli slicne užase. Krvoproliće u eksploziji u Oklahoma Cityju, pucjava u javnoj školi i drugi nezamislivi događaji tako su cvrsto

povezali nekadašnje neznance da se njihove veze nikada neće prekinuti.

Preživjeli su imali nešto zajednicko. Njihova je povezanost rijetka i jedinstvena, katkad pogrešno proturnacena i shvaćena, ali gotovo uvijek neobjašnjiva onima koji nisu upoznali identicne strahove,

Tiel toliko dugo nije odgovarala da je Doc ponovio svoje pitanje. - Zašto si se vratila?

- Radi Sabre - odgovori Tiel. - Ja sam jedina žena koja je ostala. Misli sam da bih joj mogla zatrebati. L..

podigao je koljena, oslonio se na njih podlakti

cama i pogledao je, strpljivo cekajući da dovrši svoju misao.

- Mrzim nešto zapoceti i ne završiti. Bila sam ovdje kad je ovo zapocelo, pa sam zakljucila da bih trebala ostati dok ne završi.

Nije to bilo baš tako jednostavno. Njezin razlog za povratak bio je složeniji, ali nije znala Docu objasniti svoju višeslojnu motivaciju kad je i njoj samoj bila nejasna. Zašto nije ostala vani i vodila emisiju uživo, iskorištavajući posebnu ulogu što ju je imala u ovom događaju? Zašto ne snima zvuk uz dramatične slike što ih Kip snima videokamerom? - Što si radila ovdje?

Docovo ju je pitanje trgnulo iz razmišljanja. - U Rojo Flatsu? - Nasmijala se. - Bila sam na odmoru. - Objasnila je kako je bila na putu za New Mexico kad je cula o takozvanoj otmici na svom automobilskom radiju. - Nazvala sam Gullyja, a on mi je dao zadatak da intervjuiram Colea Davisona. Zaputila sam se u Heru i izgubila se.

Zaustavila sam se ovdje kako bih pošla u toaletne prostorije i nazvala Gullyja radi uputa.

- S njim si ra~govarala kad sam ja ušao'~

Tiel ga je oštrij~ pogl~~~l~, ~ na licu joj se pojavio upitn izraz.

Lagano je slegnuo ramenima. - Opazio sam te kraj telefona.

- Doista? Oh. - Njihovi su se pogledi spojili i zadržali, a ona je morala uložiti napor da otrgne oci

od njegovih. - U svakom slučaju, završila sam svoj razgovor i baš sam kupovala neke stvarcice za put kad... ušli su Ronnie i Sabra.

- To je samo po sebi prica.

- Nisam mogla vjerovati koliko sreće imam. Iskrivljeno se osmjehnula. - Pazi što želiš jer bi ti se to moglo ostvariti.

- Pazim. - Nakon nekoliko sekundi, tiho je dodao: - Sada.

Ovog je puta ona čekala njega, pružajući mu priliku da objasni svoju misao ili da odbaci tu temu. Zacijelo je njezina šutnja na njega djelovala poput pritiska, slično kako se ona malocas osjećala, jer je podigao ramena kao da na njima pocivaju njegove teške misli.

- Nakon što sam saznao za Sharinu ljubavnu vezu, želio sam da ona... - Zastao je s oklijevanjem, a tada je ponovno poceo. - Bio sam tako bijesan, želio sam da ona...

- Pati.

- Tako je.

Duboki uzdah izazvan tom riječju svjedocio je o

olakšanju što ga je osjetio kad je konacno to pročitao. Čovjeku poput njega, koji se svakodnevno nalazio u situacijama borbe protiv smrti, sigurno se nije lako povjeravati. Hrabrosti i upornosti za borbu protiv tako naoko svemoćnog neprijatelja kao što je rak može imati osoba koja u sebi nosi neku

veličanstvenu, nadljudsku crtu. Ranjivost, bilo

kakav znak slabosti, nije u skladu s tom osobinom. Ne samo da nije u skladu. To bi bilo nepodnošljivo.

Tiel se osjećala polaskanom jer joj je priznao jednu svoju slabost, otkrio joj je, makar i na trenutak, taj svoj posve ljudski aspekt. Pretpostavila je da su traumatske situacije dobre i za to. Kao na smrtnoj postelji, možda misli da bi ovo mogla biti posljednja prilika za skidanje tereta s duše i osjećaja krivnje što ga je u sebi nosio zbog smrti svoje žene.

- Rak nije bio kazna za preljub - blago rece Tiel. - Sigurno to nije bila tvoja osveta.

- Znam. Moj je razum svjestan toga. Ali kad je prolazila kroz najgore, a vjeruj mi, to je bio čisti pakao, o tome sam razmišljao. Da sam podsvjesno to želio za nju.

- Stoga se sada kažnjavaš time što si sam sebe prognao iz vlastite profesije.

- A ti to ne činiš? - odbrusi joj Doc. - Što?

- Kažnjavaš sebe jer je tvoj muž poginuo. Obavljaš posao dvoje ljudi kako bi nadoknadila gubitak što ga je tvoja profesija pretrpjela

kad je on

umro.

- To je smiješno! - Je li?

- Da. Naporno radim jer to volim.

- Ali nikad nećeš uspjeti dovoljno napraviti, zar ne?

Ljutiti joj je odgovor zamro na usnama. Nikad

nije razmišljala o psihološkim motivima za svoju ambicioznost. Nikad si nije dopustila razmišljanje o tome. No sad kad ju je on suocio s tom pretpostavkom, morala je priznati da ima osnova. Ambicija je uvijek postojala. Rodila se s osobnošću tipa A, uvijek je težila višemu.

Ali ne do te mjere kao posljednjih nekoliko godina. Žestoko je jurila za ciljevima, i teško je primala ono što je doživljavala kao neuspjeh. Radila je tako da je sve ostalo isključivala. Nije rijec o tome da njezina karijera ima prednost nad svim drugim područjima života; karijera jest njezin život. Je li njezina mahnita želja da uspije kazna što ju je sama sebi nametnula kako bi ispaštala za onih nekoliko loše izabраниh riječi što ih je izgovorila u bijesu? Je li krivnja njezina pokretačka snaga?

Utonuli su u tišinu, oboje izgubljeni u svojim mucnim razmišljanjima, boreći se s osobnim demonima čije su postojanje napokon morali priznati.

- Kamo u New Mexico?

- Što? - Tiel se okrenula k njemu. - O, moje odredište? Angel Fire.

- Cuo sam za to. Nikad nisam bio ondje.

- Planinski zrak i bistri potoci. Jasike. Sad su zacijelo zelene, a ne zlatne, ali cula sam da su prekrasne.

- Cula si? Ni ti nikad nisi bila ondje?

Odmahnula je glavom. - Prijateljica mi je prepustila svoj apartman na tjedan dana.

-Sad bi već bila ondje i udobno se smjestila. Šteta što si uopće nazvala Gullyja.

- Ne znam, Doc. - Pogledala je Sabru, a zatim njega. Pozorno. Upijajući svaki djelić njegova gruboga lica. Uranjajući u dubine njegovih očiju. - Ni za što na svijetu ne bih ovo propustila.

Poriv da ga dotakne bio je gotovo neodoljiv. Ipak mu je odoljela, ali nije skrenula pogled s njegovih očiju. To je dugo trajalo dok joj je

srce snažno udaralo u prsima, a osjetila treperila od izrazite, slatke svijesti o njemu.

Doslovce je poskocila kad je zazvonio telefon. Nespretno se podigla na noge, a isto je učinio i Doc. Ronnie je pograbio slušalicu. - Gospodin Calloway?

Tiel se činilo da cijelu vječnost sluša. Ponovno je potisnula poriv da dotakne Doca. željela ga je uhvatiti za ruku i cvrsto se držati za njega, što ljudi obično žele dok čekaju na vijesti koje im mogu promijeniti život.

Na koncu se Ronnie okrenuo k njima i stavio slušalicu na prsa. - Calloway kaže da će se javni tužitelj Okruga Tarrant i ovog okruga, te jedan sudac, svi roditelji i on sastati i dogovoriti. Kaže da ću možda dobiti uvjetnu kaznu i neću poći u zatvor

ako priznam da sam pogrešno postupio i pristanem na psihološko savjetovanje. Možda.

Tiel se zamalo srušila od olakšanja. Iz grla joj je izbio tihi smijeh. - To je sjajno!

- To je dobra nagodba, Ronnie. Ja bih je zgrabio da sam na tvome mjestu - reče mu Doc.

- Sabra, slažeš li se s time?

Kad nije odgovorila, Doc je zamalo srušio Tiel kad je jurnuo kraj nje i kleknuo kraj djevojke. - Izgubila je svijest.

- O, Bože - krikne Ronnie. - Je li mrtva?

- Nije, ali hitno joj je potrebna pomoć, sinko. Doista hitno.

Tiel je Sabru prepustila Docu, a ona je prišla Ronnieju. Bojala se da bi u ocajanju ipak mogao okrenuti pištolj na sebe. - Reci Callowayu da pristaješ na njegove uvjete. Ja ću prerezati traku kojom su sputani - rekla je i pokazala prema Cainu, Juanu i Dvojki. - U redu?

Ronnie je kao opčinjen gledao kako Doc podiže Sabru u narucje. Krv mu je odmah natopila odjeću. - O, Isuse, o, Bože, što sam učinio?

- Cuvaj kakanje za kasnije, Ronnie - strogim glasom reče Doc. - Reci Callowayu da izlazimo. Omamljeni mladić počeo je zamuckivati u

slušalicu. Tiel je brzo uzela škare što su ih ranije koristili i kleknula kraj Caina. Presjekla je traku oko njegovih gležnjeva. - Što je s

mojim rukama? Cinilo se da mu je jezik odebljao. Covjek je vjerojatno imao dva potresa mozga.

- Kad izidete. - Još uvijek nije bila sigurna da neće pokušati izigravati heroja.

Oci su mu se stisnule u uske proreze. - Vi ste do grla u govnama, gospodo.

- Obicno je tako - odbrusi mu Tiel i pode do Meksikanaca.

Juan je stoicki podnosio bolove na nozi, ali je osjećala kako iz njega struji mržnja poput vrućine iz peći. Držeći se što je mogla dalje od njega, prerezala je traku oko njegovih gležnjeva. Morala je uložiti dosta truda. Vern je izvrsno obavio zadatak.

Još je veću odbojnost osjećala prema onome kojem je nadjenula ime Dvojka. Pogled njegovih tamnih ociju prelazio je preko nje s neprikrivenom zlobom i s izrazom ponižavajuće seksualne sugestivnosti, a to je u njoj izazvalo još veću potrebu za tuširanjem.

Kad je to obavila, Tiel rece: - Doc, idi prvi - i kretnjom pokaže prema vratima. - Je li tako, Ronnie?

-Tako je, tako je. Odvedite Sabru nekome tko joj može pomoći, Doc.

Tiel je prišla vratima i otvorila mu ih. Sabra je u njegovim rukama izgledala poput blijede krpene lutke. Izgledala je mrtvo. Ronnie je s ljubavlju dotaknuo njezinu kosu, obraz. Zastenjao je kad nije reagirala.

- Drži se, Ronnie, živa je - uvjeravao ga je Doc. - Bit će joj dobro.

- Dr. Giles - Tiel je rekla Docu dok je prolazio kraj nje.

- Dobro.

U trenu je bio vani i potrcao preko parkirališta s onesviještenom djevojkom u narucju.

- Vi ste sljedeći - Ronnie je rekao Tiel. Odmahnula je glavom. - Ostat ću s tobom. Zajedno ćemo izići.

- Ne vjerujete im? - pitao je glasom visokim i tankim od straha. - Mislite da će Calloway pokušati nešto izvesti?

- Nemam povjerenja u njih. - Glavom je pokazala prema preostaloj trojici talaca. - Neka oni prvi iziCu.

Razmislio je o tome, ali samo na trenutak. - Dobro. Ti. Cain. Podi.

Poraženi FBI-ev agent provukao se kraj njih. Budući da su mu ruke još uvijek bile vezane, Tiel je ponovno držala vrata. Više nego dva

udarca u glavu, boljelo ga je poniženje što ga je pretrpio njegov ponos. Nema sumnje da je strepio od susreta s kolegama, pogotovo s Callowayem.

Ronnie je ponovno čekao dok Callowaya nije progutala gomila bolnicara i službenih osoba, a tada je pozvao Juana i Dvojku. - Vi idete sljedeći.

Nakon što su dvaput pokušali pobjeći, sad se činilo da ne žele izići. Polako su krenuli naprijed, mrmrljajući nešto na španjolskom.

- Hajde - rece Tiel, nestrpljivo pokazajući prema vratima. Jedva je čekala da sazna kako je Sabri.

Juan je izišao prvi, zamjetljivo hramajući. Oklijevao je na pragu, a pogled mu je prelazio po raznim mjestima na parkiralištu. Opazila je da se Dvojka zalijepio za Juanova leCa, kao da ga koristi za štiti. Koraknuli su kroz vrata.

Tiel se okrenula k Ronnieju kad je blještava svjetlost odjednom obasjala prednji dio prodavaonice. SWAT ekipa, podsjećajući na crne žohare, izmiljela je iz svih zamislivih i nezamislivih skrovišta. Zaprepastila se kad je vidjela koliko ih ima. Nije vidjela ni trećinu tih ljudi kad je bila vani i razgovarala s Callowayem.

Ronnie je opsovao i sklonio se iza pulta. Tiel je vrisnula, ali od bijesa, a ne od straha. Bila je previše gnjevna da bi se bojala.

McCutim, u čudu je gledala kako ljudi u crnom opkoljavaju Juana i Dvojku, te im nareduju da legnu na tlo, licem prema dolje. OzlijeCeni Juan nije imao drugog izbora pa je poslušao. Prakticki se skljojao.

Ne obazirući se na upozorenja što su mu ih dovikivali, Dvojka se dao u bijeg, ali su ga gotovo odmah svladali i oborili na beton. Prije nego

je Tiel uspjela shvatiti što se dogaCa, sve je završilo. Ljudi iz SWAT ekipe stavili su im lisicine i odvukli ih.

Svjetla su se ugasila jednako naglo kako su se i upalila.

- Ronnie? - Ime je odjeknulo kroz rucni megafon. - Ronnie? Gospodice McCoy? - To je bio Callowayev glas. - Nemojte se bojati. Bili ste u društvu nekih veoma opasnih ljudi. Vidjeli smo ih na videosnimci i prepoznali. Traži ih policija ovdje i u Meksiku. Zato su tako željeli pobjeći. Ali sad su u našim rukama. Možete bez straha izići.

Umjesto da je ova informacija umiri, Tiel je pobjesnjela. Kako su se usudili prešutjeti joj podatak o potencijalnoj opasnosti! No sad ne može dati oduška svom gnjevu. Kasnije će se obracunati s Callowayem i društvom.

Pribrala se koliko god je mogla i rekla Ronnieju: - Cuo si ga. Sve je u redu. Reflektori, SWAT ekipa, to nije imalo nikakve veze s tobom. Idemo.

Još uvijek je djelovao prestrašeno i nesigurno. U svakom slučaju, nije izišao iza pulta.

Bože, nemoj dopustiti da sada pocinim kobnu grešku, rnelila se Tiel. Nije smjela vršiti preveliki pritisak, ali morala ga je pokrenuti.

- Mislim da bi bilo najbolje kad bi oružje ostavio ovdje, zar ne? Stavi ih na pult. Tada možeš izići s uzdignutim rukama, pa će svi znati da iskreno žel~s

mirno riješiti situaciju. - Nije se pomaknuo. - Tocno?

Doimao se umornim, potištenim, poraženim. Ne, ne, ne poraženim, ispravila se. Ako ovo bude smatrao porazom, možda neće izići. Mogao bi izabrati ono što bi mu se cinilo najlakšim izlazom.

- Ucinio si izuzetno hrabru stvar - rece mu Tiel. - Suprotstavio si se Russellu Dendyju. FBI-u. Pobijedio si. Ono što ste ti i Sabra cijelo vrijeme željeli bio je netko tko će vas saslušati i biti pošten prema vama. Naveli ste ih da pristanu baš na to. To je pravo postignuće.

Pogledao ju je. Nasmiješila se, nadajući se da to ne djeluje onako lažno i ukoceno kako joj se cinilo. - Spusti pištolje i podimo. Držat ću te za ruku ako želiš.

- Ne. Ne. Sam ću izići. - Stavio je dva pištolja na pult, a dok je vlažne dlanove brisao o traperice, Tiel je odahnula od olakšanja.

- Krenite. Ja ću izići odmah iza vas.

Oklijevala je, zabrinuta zbog pištolja koji su mu još uvijek bili nadohvat ruke. Sprema li neki trik? - U redu. Idem. Dolaziš li?

Polizao je ranjave usne. - Da.

Nervozno se okrenula prema vratima, otvorila ih i izišla. Nebo više nije bilo crno, opazila je, već tamnosivo, pa su se na njemu ocrtavali obrisi svih vozila i ljudi. Zrak je već bio vruć i suh. Puhao je povjetarac i nosio pijesak cije je peckanje osjećala na koži.

Ucinila je nekoliko koraka prije nego se osvrnula. Ronnie je držao ruku na vratima, spreman da ih gurne. U njegovoj se ruci nije vidio

pištolj.

Nemoj sada u~initi neku glupdst, Ronnie. Izvukao si se.

Malo dalje, meCu ljudima koji su je cekali, razabrala je Callowaya. Gospodina Davisona. Gullyja. Šerifa Monteza.

I Doca. Bio je ondje. Stajao je malo podalje od ostalih. Visok. Širokih ramena. Kose razbarušene od vjetra.

Krajickom oka vidjela je SWAT ekipu kako Dvojku ukrcava u stražnji dio kombija pod jakom stražom. Tresnuli su vratima i kombi je odjurio s parkirališta uz škripu guma. Juan se nalazio na nosilima, a bolnicari su se bavili njime.

Tiel je preletjela pogledom preko njega, ali se tada naglo opet zagledala onamo. Poceo se hrvati s bolnicarem koji mu je pokušavao u lisicinama okovanu nadlanicu zabosti iglu za infuziju. Poput ludaka u ludackoj košulji, izvijao je tijelo, glavu, ruke. Usta su mu se micala i oblikovala rijeci, a ona se pitala zašto ju je to tako zbunjivalo.

Tada je shvatila da je vikao na engleskom.

Ali on ne govori engleski, glupavo je pomislila. Samo španjolski.

Nadalje, rijeci nisu imale nikakva smisla jer je iz petnih žila vikao: - Ima pušku! Ondje! Netko! O, Kriste, ne!

Tiel je shvatila rijeci djelić sekunde prije nego je Juan skocio s nosila, odbacio se od tla i poletio

zrakom. Bacio se na muškarca, ramenom se zabivši u covjekovo tijelo i srušivši ga na tlo.

Ali ne prije nego je Russell Dendy ispalio hitac iz lovacke puške.

Tiel je cula prasak stakla i okrenula se. Vidjela je kako komadići stakla padaju po ispruženom Ronniejevom tijelu. Kasnije se nije mogla sjetiti je li vrisnula ili nije. Nije se sjećala da je velikom

brzinom pretrcala razdaljinu natrag do ulaza u prodavaonicu, niti da se srušila na koljena i ruke ne obazirući se na staklo.

Ipak se sjećala da je Juan vikao, kako bi spasio vlastiti život. - Martinez, agent financijske policije na tajnom zadatku! Martinez, agent financijske policije, radim na tajnom zadatku!

15. poglavlje

Pekli su je dlanovi i koljena od antiseptika kojim joj je bolnicarka cistila rane. Razbijeno je staklo prodrlo kroz tkaninu njezinih hlaca, koje su sada odrezali iznad koljena.

Tiel uopće nije opazila posjekotine sve dok bolnicarka nije sićušnom pincetom pocela vaditi djeliće stakla. Tek ju je tada pocelo boljeti. No bolovi nisu bili jaki. Više ju je zanimalo ono što se događalo oko nje nego površinske rane što ih je pretrpjela.

Sjedila je na nosilima - odbila je ući u vozilo hitne pomoći - i nastojala pogledati iza žene koja se brinula za nju. Prizor je bio kaotičan. Pocelo je svanjavati, a svjetla desetak policijskih vozila i kola

hitne pomoći stvarala su kaleidoskop blještave, obojene svjetlosti. Medicinsko osoblje, ono koje

nije potrcalo pomoći Ronnieju, brinulo se za nju, agenta Martinezu i Caina.

Mediji nisu imali pristup tom području, ali njihovi su helikopteri zujili iznad njih poput insekata. Na visoravni iznad udoline poznate pod nazivom Rojo Flats bio je parkiran konvoj televizijskih kombija. Satelitske antene montirane na njihovim krovovima reflektirale su tek izišlo sunce.

Inace bi ovo bio prizor u kakvom bi Tiel McCoy uživala. Bila bi u svom elementu. No uobicajeni nalet adrenalina jednostavno je izostao kad se zagledala u objektiv videokamere da bi izgovorila svoj izvještaj.

Pokušala je probuditi svoju uobicajenu razinu entuzijazma, ali je znala da toga nema i samo se nadala da njezina publika to neće opaziti, ili ako primijeti, da će njezino pomanjkanje žara pripisati kušnji što ju je pretrpjela.

Izvještaj je svakako imao dramatičnu pozadinu. Vikala je u mikrofon dok se helikopter hitne pomoći dizao u zrak, noseći Ronnieja Davisona na najbliži hitni trakt gdje je čekala ekipa koja će se

pobrinuti za ranu od metka na njegovim prsima. Jaki vjetar što su ga podigle lopatice letjelice nosio joj je pijesak u oči. Taj je pijesak okrivila za svoje neprofesionalne suze.

Cim je završila svoj improvizirani izvještaj o događajima koji su se zbivali tijekom posljednjih

šest sati, bezvoljno je bežični mikrofon vratila Kipu, a on ju je poljubio u obraz, rekao »Sjajno« i odjurio

napraviti još snimaka, iskorištavajući prednost pristupa mjestu događaja što ga je imao zahvaljujući vezi s njom.

Tek nakon što je to obavila, pristala je da joj pregledaju okrvavljene dlanove i koljena. Obraćajući se bolnicarki, Tiel rece: - Sigurno nešto znate.

- Žao mi je, gospođice McCoy Ne znam. - Ili mi ne želite reći.

Žena ju je prijekorno pogledala. - Ne znam. Zatvorila je bocicu antiseptika. - Doista biste trebali poći u bolnicu da vam netko pod boljim svjetlom pogleda te ruke. Možda ima krhotina stakla...

- Nema ih. Dobro mi je. - Skocila je s nosila. Koljena su je pocela boljeti i peći od mnogih posjekotina, ali je od bolnicarke sakrila svoju grimasu. - Hvala vam.

- Tiel, jesi li dobro? - Gully joj je zadihano prišao. - Ovi kujini sinovi nisu me pustili k tebi prije nego se pobrinu za tvoje šake i koljena. Video fantastično izgleda, mala. Najbolji što si ga ikad snimila. Ako ti ovo ne osigura mjesto u emisiji Nine Live, onda život nije pravedan i ja ću otići iz televizijskog posla.

- Jesi li čuo štogod o Ronniejevom stanju? - Ni riječi.

- Sabra?

- Ništa. Ne znam što je bilo nakon što ju je kauboj predao dr. Gilesu i oni su odletjeli helikopterom. - Kad smo već kod Doca, je li tu negdje?

Gully je nije čuo. Odmahivao je glavom i mrmljao: - Volio bih da su mi dopustili da se malo pozabavim Dendyjem. Nekoliko minuta sa mnom i zamrzio bi život.

- Pretpostavljam da je uhićen.

- Tri šerifova zamjenika, posebno opaka izgleda, odvukla su njegovu guzicu u zatvor.

Iako je to vidjela vlastitim ocima, još uvijek nije mogla vjerovati da je Dendy pucao u Ronnieja Davisona. Svoju je ozlojećenost povjerila Gullyju. - Ne razumijem kako se to moglo dogoditi.

- Nitko nije obraćao pozornost na njega. Dobro je glumio pred Callowayem. Plakao je, kršio ruke. Priznao je da je pogrešno postupio. Naveo nas je da povjerujemo da je shvatio svoje greške, da je sve oprošteno, te da samo želi spasiti Sabru. Lažljiva gnjida.

Tieline potiskivane emocije izbile su na površinu i ona je pocela plakati. - Ja sam kriva, Gully. Uvjerila sam Ronnieja da može mirno izići, da m~ se ništa neće dogoditi ako se preda.

- To smo mu svi obećali, gospodice McCoy. Okrenula se prema poznatom licu, a njezine su suze odmah presušile. - Jako se ljutim na vas, agente Calloway.

- Kao što je vaš kolega upravo objasnio, nasjeo sam na Dendyjevu glumu. Nitko nije znao da je sa sobom donio lovačku pušku.

- Nije rijec samo o tome. Mogli ste me upozoriti na onog tipa, Huertu, kad sam donijela novorođence.

- I da ste znali tko je on, što biste učinili?

Što bi bila učinila? Nije znala, ali to joj se nekako činilo nevažnim. Upitala je: - Jeste li znali da je Martinez agent financijske policije?

Calloway se doimao ozlojećenim. - Nisam. Pretpostavili smo da je on jedan od Huertinih ljudi. Sjetivši se kako se ranjeni covjek s lisicinama na

rukama bacio na Dendyja, Tiel primijeti: - Učinio je nevjerojatno hrabru stvar. Ne samo da je otkrio svoj identitet, već je riskirao i vlastiti život. Da je neki od ostalih policajaca brže reagirao... - Zadrhtala je pri pomisli da su ga mogli zasuti meci njegovih kolega.

- Razmišljao sam o tome - mrko prizna Calloway. - želio bi razgovarati s vama.

- Sa mnom?

- Jeste li sposobni za to?

Calloway ju je poveo do drugog vozila hitne pomoći, a usput ju je upoznavao s Martinezovim staćem. - Metak mu je prošao ravno kroz nogu, ne dotaknuvši ni kost ni arteriju. Veceras je dvaput imao sreće. - Pomogao joj je da se popne u stražnji dio vozila.

Privremeni zavoj što ga je Doc stavio na Martinezovo bedro zamijenili su sterilnim. Krvava majica bacena je na hrpu drugog materijala za smeće. Kad ju je vidjela, Tielino se srce stisnulo.

Sjetila se kako je gledala dok je Doc oblikovao grubi zavoj za ranu što ju je sam nanio.

Martinez je dobivao infuziju i transfuziju krvi. Ali pogled mu je bio bistar. - Gospođice McCoy.

- Agente Martinez. Jako ste dobri u svom poslu. Sve ste nas zavarali.

Nasmiješio se i pokazao veoma ravne bijele zube što ih je ranije zapazila. - To je cilj operativca na tajnom zadatku. Hvala Bogu da

sam uspio zavarati i Huertu. Clan sam njegove organizacije od prošlog ljeta. Sinoć je preko granice došao pun kamion ljudi.

- Zaustavljen je prije otprilike sat vremena obavijestio ih je Calloway. Kao i obično, uvjeti u kamionu bili su bijedni. Ljudi koji su bili ondje zaključani zapravo su se obradovali kad smo ih uhvatili. To su smatrali spašavanjem.

- Huerta i ja bili smo na putu prodati ih farmeru u Kansasu. Huerta je trebao biti uhićen cim se obavi transakcija. Zaustavili smo se ovdje kako bismo nešto pojeli.

Slegnuo je ramenima, kao da je želio reći da ostalo znaju. - Samo mi je drago da niti jedan od nas dvojice nije bio naoružan. Oružje smo ostavili u

automobilu, što se gotovo nikad ne događa. To je bio prst sudbine, ili božanska intervencija, što god. Da je Huerta bio naoružan, sve bi jako brzo postalo veoma ružno.

- I-~oće li vam ~rijetiti opasnost od odmazde? Ponovno se nasmiješio. - Vjerujem da će služba

organizirati moj nestanak. Ako me ikad ponovno vidite, vjerojatno me nećete prepoznati.

- Shvaćam. Još jedno pitanje, zašto ste pokušali uzeti dijete?

- Huerta je želio napasti Ronnieja, svladati ga. Predložio sam da ću uzeti dijete i tako skrenuti svaciju pozornost. Zapravo, bojao sam se da će djetetu nešto uciniti. To je bio jedini način da je zaštitim.

Tiel je zadrhtala pri pomisli na ono što se moglo dogoditi. - Cinilo se da ste posebno neprijateljski raspotoženi prema Cainu.

- Prepoznao me je - objasni Martinez. - Prije nekoliko godina radili smo zajedno na jednom slučaju. Nije bio dovoljno razuman da drži jezik za zubima. Nekoliko me je puta zamalo izdao. Morao sam ga ušutkati. - Pogledavši Callowaya, Martinez doda: - Mislim da ga treba ponovno poslati na tecaj u Quantico.

Tiel je zatomila smiješak. - Moramo vama zahvaliti na nekoliko herojskih podviga, gospodine Martinez. žao mi je što ste za svoj trud dobili metak.

- Onaj covjek, Doc, ucinio je ono što je morao uciniti. Da je situacija bila obrnuta, ja bih jednako

postupio, želio bih mu reći da mu ništa ne

zam~eram. Calloway rece: - Već je otišao.

Skrivajući svoje razočaranje i unatoc malenitn posjekotinama na svom dlanu, Tiel se rukovala s Martinezom i zaželjela mu sreću. Zatim su joj pomogli pri izlasku iz vozila hitne pomoći, a vani je

Gully pušio cigaretu i čekao je. Kad su kola hitne pomoći otišla, pridružili su im se Gladys i Vern.

Ocito su se vratili do svog vozila jer su na sebi imali drugu odjeću, mirisali su na sapun i izgledali su živahno i cilo kao da su se upravo vratili s dvotjednog boravka u toplicama. Tiel ih je oboje zagrlila.

- Nismo mogli otići bez da vam dademo našu adresu i dobijemo obećanje da ćemo ostati u vezi. Gladys joj je pružila papirić na koji je zapisala adresu na Floridi.

- Obećavam. Hoćete li sada nastaviti medeni mjesec?

- Nakon što svratimo u Louisianu kako bismo posjetili moga sina i unuke - rece Vern.

- A to je, bez sumnje, pet najsvadljivijih malih klipana na svijetu.

- Ma daj, Gladys.

- Kažem samo ono što jest, Vern. Oni su divljaci i ti to znaš. - Zatim se njezino držanje promijenilo. Obrisala je suze koje su se iznenada pojavile u njezinim ocima. - Samo se nadam da će ono dvoje mladih ljudi preživjeti sve ovo. Razboljet ću se od brige dok ne cujem da su dobro.

- Ja također. - Tiel je stisnula Gladysinu malenu ruku.

Vern rece: - Morali smo svoje izjave dati šerifu, a zatim agentima FBI-a. Rekli smo da niste imali drugog izbora i da ste morali bocom cilija tresnuti onog Caina jer je bio takav idiot.

Gully se zlobno smijuljio. Calloway se ukocio, ali je bez komentara otrpio kritiku.

- Donna je glavna pred TV kamerama - zlobno će Gladys. - Kad je covjek sluša, rekao bi da je ona glavna junakinja.

Vern je posegnuo u svoju platnenu torbu, izvadio malenu videokasetu i utisnuo je u Tielinu ruku. - Nemojte ovo zaboraviti - šapnuo je.

Zapravo je posve zaboravila na kasetu iz te kamere.

Gladys rece: - Krišom smo se vratili u prodavaonicu da bismo je uzeli.

- Hvala vam. Na svemu. - Tiel su ponovno svladale emocije kad su se pozdravili i zaputili prema svom vozilu.

- Medeni mjesec? - pitao je Gully kad su se udaljili.
- Bili su fantastični. Nedostajat će mi. Neobično ju je pogledao. - Je li ti dobro? - Da. Zašto?

- Jer se nekako cudno ponašao.

- Cijelu noć sam na nogama. - Izravnajući ramena i zauzevši držanje kakvo je imala pred početak snimanja, otkrivena se 'alloway. - Pretpostavljam da imate mnogo pitanja za mene.

U kombi-u joj je Calloway ponudio kavu i doručak od burritosa što im ga je darovala ženska dobrotvorna organizacija Prve baptističke crkve. Potrajalo je više od sat vremena dok od nje nije dobio sve potrebne informacije.

- Mislim da je to zasad sve, gospodice McCoy, iako ćemo vjerojatno kasnije imati još pitanja.

- Razumijem.

- Ne bi me iznenadilo kad bi javni tužitelj tražio da budete nazocni kad budemo raspravljali o optužnici protiv Ronnieja Davisona.

- Ako budete raspravljali - tiho će Tiel.

FBI-jev agent je pogledao u stranu, a Tiel je shvatila da ga muči jak osjećaj krivnje za ono što se dogodilo. Možda čak više nego nju. Priznao je da ga je zavarala gluma Russella Dendya. Nije opazio kad se Dendy vratio do privatnog unajmljenog helikoptera u kojem je došao i odande uzeo lovacku pušku. Ako se dogodi ono nezamislivo i Ronnie umre, Calloway će morati za mnogo toga odgovarati.

- Jeste li saznali nešto o Ronniejevom stanju?

- Ne - odgovori Calloway. - Znam samo da je bio živ kad su ga ukrcali u helikopter. Ništa više nisam čuo. Dijete je dobro. Rekli su da je Sabra u lošem stanju, ali i to je bolje od onoga što sam očekivao. Primila je nekoliko jedinica krvi. Njezina je majka s njom.

- Nisam vidjela gospodina Colea Davisona.

- Dopustili su mu da počne s Ronniejem u helikopteru. Bio je... pa, možete zamisliti. Trenutak su šutjeli, nesvjesni postupaka agerlata koji su bili zauzeti »pospremanjem«. Na koncu joj je Calloway dao znak da može ustati i otpratio je van gdje je jutro bilo u punom zamahu.

- Zbogom, gospodine Calloway.

- Gospođice McCoy? - Već se bila otputila, pa se sad okrenula. Specijalni agent Calloway doimao se smetenim zbog onoga što je

kanio reći. - Ovo je za vas bila strašna kušnja, siguran sam. Ali drago mi je da smo unutra imali nekoga tako razumnog kao što ste vi. Doprinijeli ste tome da svi ostanu mentalno zdravi i postupali s divljenja vrijednom pribranošću.

- Nisam ja vrijedna divljenja, gospodine Calloway. Možda volim narećivati - rece Tiel i blijedo se nasmiješi. - Da nije bilo Doca... - Upitno je nakrivila glavu. - Je li vam on dao svoju izjavu?

- Šerif Montez je s njim razgovarao.

Pokazao je prema šerifu koji se naslanjao na kombi u sjeni, a ona ga dotad nije opazila. Dotaknuo je široki obod svog šešira i pošao prema njoj, ali je ignorirao njezino neizgovoreno pitanje o Docu.

- Naš vam je gradonacelnik ponudio smještaj u lokalnom motelu. Nije to Ritz - upozorio ju je i tiho se nasmijao. - Ali možete ostati koliko god želite.

- Hvala vam, ali ja se vraćam u Dallas.

- Ne vraćaš se, još ne. - Gully im se pridružio, a s njim je bio i Kip. - Mi se vraćamo helikopterom, a ovu ćemo traku predati urednici kako bi mogla složiti emisiju.

- I ja idem s vama, a nekoga ću poslati po automobil.

Odmahivao je glavom prije nego je Tiel prestala govoriti. - Nema dovoljno mjesta za više od dva putnika, a ja se moram vratiti. Tko zna što je ona nakaza s kolutovima u obrvi ucinila s mojom redakcijom. Ti iskoristi ljubaznu gradonacelnikovu ponudu. Kasnije ćemo poslati helikopter po tebe, a s njim i nekoga tko će dovesti tvoj automobil u Dallas. Osim toga, smrdiš. Tuširanje ti ne bi škodilo.

- Ti doista znaš kako ukljuciti šarm kad ti zatreba, Gully.

Cinilo se da je stvar riješena, a ona je bila previše iscrpljena da bi se opirala. Odredili su vrijeme i mjesto gdje će cekati helikopter, a šerif

Montez je obećao da će je dovesti onamo. Gully i Kip su se pozdravili i požurili prema helikopteru s brojkama postaje nacrtanim sa strane.

Calloway joj je pružio ruku. - želim vam sreću, gospoCice McCoy.

- I ja vama. - Rukovali su se, ali kad je on povukao svoju ruku, ona ju je zadržala. - Rekli ste da vam je drago što sam ja bila ondje - rece i kimne u smjeru prodavaonice. - Meni je drago da ste vi bili ovdje vani, gospodine Calloway. - Tako je doista mislila. Imali su

sreće što je on bio agent koji je upravljao tako osjetljivom operacijom. Netko drugi možda ne bi postupao s toliko senzitivnosti kao on.

Cinilo se da kompliment u njemu izaziva nelagodu. - Hvala vam - kratko rece, okrene se i vrati u kombi.

Šerif Montez je uzeo torbe iz njezina automobila i stavio ih na stražnje sjedalo svog policijskog vozila.

Pobunila se kad je vidjela da on kani biti njezin vozac. - Mogu i sama voziti, šerife.

- Nema potrebe. Tako ste iscrpljeni, bojao bih se da ćete zaspati za volanom. Ako ste zabrinuti za svoj automobil, poslat ću zamjenika po njega. Parkirat ćemo ga pred našim uredom gdje ga možemo držati na oku.

Iznenadila se kad je shvatila da rado prepušta kontrolu nekome drugome i više ne mora donositi mukotrpane odluke. - Hvala varn.

Brzo su stigli do motela. Šest soba bilo je u nizu duž natkrivenog trijema koji je pružao bar malo hladovine. Sva su vrata bila obojena u narancasto.

- Ne morate se prijavljivati. Vi ste jedini gost. Montez je izišao iz automobila i zaobišao ga kako bi joj pomogao da izide.

Imao je uza se ključ sobe i otvorio joj vrata. Klimatizacijski je uređaj već bio uključen. Uređaj na prozoru glasno je zujio, a jedan od unutrašnjih dijelova povremeno je zveketao, ali to su bili ugodni zvukovi. Na malenom stolu u sobi nalazila se vaza sa suncokretima i košarica puna svježeg voća i peciva umotanih u ružicastu plasticnu foliju.

- Katolicke dame nisu željele zaostati za baptistickim - rekao joj je.

- Svi ste bili veoma ljubazni.

- Ni najmanje, gospodice McCoy. Da nije bilo vas, moglo je biti mnogo gore. Nitko od nas ne bi želio da Rojo Flats postane poznat po necemu kao što je masakr. - Dotaknuo je obod šešira i povukao se, zatvarajući vrata za sobom. - Ako nešto želite, nazovite recepciju. Inace vam nitko neće smetati. Dobro se odmorite. Kasnije ću doći po vas.

Kad je Tiel inace ulazila u neku sobu, najprije bi uključila televizor. Bila je ovisnik o vijestima. Bez obzira je li ili nije gledala ekran, uvijek

je birala postaju koja je dvadeset četiri sata na dan emitirala vijesti. Uznula bi uz to, budila se uz to.

Sad je prošla kraj televizora bez da ga je uopće primijetila, te je svoju toaletnu torbicu ponijela u minijaturnu kupaonicu. Tuš-kabina je bila jedva dovoljno velika da se u njoj može okrenuti, ali bilo je dovoljno tople vode. Stajala je ispod toplog mlaza i pustila da joj udara po glavi prije nego je nanijela šampon. Svojim je uvoznim sapunom, koji se prodaje isključivo kod Neimana, napravila obilnu pjenu. Obrijala je noge, izbjegavajući posjekotine na koljenima. Sušilom za kosu samo je uklonila veći dio vode, a zatim se sagnula nad umivaonik i oprala zube.

Sve joj je to izuzetno godilo.

Dakle, zašto se tako bijedno osjećala?

Upravo je snimila najvažniju emisiju svoje karijere. Nine Live već ima u džepu. Gully je tako rekao. Trebala bi plesati po stropu. No činilo joj se da svaki od njezinih udova teži oko petsto kilograma, gdje je vrtoglavo uzbuđenje što ju je obuzimalo nakon dobre emisije? Njezino je raspoloženje podsjećalo na tri dana star šampanjac.

Nedostatak sna. O tome je riječ. Kad odspava

nekoliko sati, opet će biti ona stara. Punih baterija i spremna.

Vrativši se u spavaću sobu, iz kovčega je izvadila majicu bez rukava i gaćice, odjenula ih, namjestila budilicu i maknula pokrivac s kreveta. Plahte su djelovale mekano i primamljivo. Palo joj je na pamet da bi ih mogla zaprljati krvlju iz posjekotina na koljenima i dlanovima, ali više je nije bilo briga.

Kad je cula kucanje, zaključila je da je to samo još jedan zvuk iz klimatizacijskog uređaja. No kad je uslijedilo novo kucanje, prišla je vratima i otvorila ih.

16. poglavlje

Ušao je, zatvorio vrata za sobom, skinuo naocale za sunce i šešir te ih spustio na stolić kraj nedirnute košarice s poslasticama što su ih za nju pripremile gospode iz katolicke crkve.

Mirisao je na sunce i sapun; bio je svjež obrijan. Imao je na sebi ciste, ali iznošene traperice i običnu bijelu košulju, zapadnjački kožnati pojas i kaubojske cizme.

Da je cijeli copor mustanga vukao Tiel na suprotnu stranu, ne bi je mogao sprijeciti da mu se baci u zagrljaj. Ili je možda on posegnuo za njom. Kasnije se nije mogla sjetiti tko se prvi pokrenuo. U svakom slučaju, nije važno tko je dao inicijativu.

Bilo je vaino samo to da ju je cvrsto privukao uza se. Njezino se tijelo priljubilo uz njegovo. Suze su joj slobodno potekle niz obraze, a upijala ih je tkanina

njegove košulje. Širokom je šakom pokrio stražnji dio njezine glave i pritisnuo joj lice na svoja prsa kako bi ublažio jecaje što su dopirali u kratkim, bucnim naletima.

- Je li umro? Jesi li mi došao reći da je Ronnie mrtav?

- Ne, nisam zato došao. Nemam nikakvih vijesti o Ronnieju.

- Pretpostavljam da je to dobro. - Valjda.

- Nisam mogla vjerovati, Doc. Onaj zvuk. Onaj užasni, zaglušujući zvuk. A zatim sam ga vidjela kako onako nepomicno leži, usred sveg onog stakla i krvi. Još krvi.

- Ššš.

Rijeci utjehe šaptao je u njezinu kosu, duž sljepoočnice. Zatim su riječi utihnule, a samo je dahom, usnama lebdio preko njezina cela, dodirujući joj vlažne kapke. Tiel je podigla glavu i suznim ga ocima pogledala. Podigla je ruke kako bi mu dodirnula lice i ispustila tihi uzdah žudnje, a on ga ja ponovio.

Trenutak kasnije njegove su se usne našle na njezinima. Uporne i gladne, trljale su se o njezine dok ih nisu rastvorile. Njihovi su jezici istraživali, milovali, a tada je njegov zavladao. Prisvojio je i proučavao njezina usta. Tieline su se ruke spojile na njegovom zatiljku. Zavukla mu je prste u kosu i prepustila se njegovu poljupcu koji je bio nametljivo seksualan.

Kao da ih je pokrenuo snažan stimulans, njezina su se osjetila izoštrila. Svaki se osjetilni receptor stotruko pojačao. Nikad se nije osjećala više živom, a ipak se pomalo i bojala. Poput djeteta koje prvi put dolazi u lunapark, osjećala se omamljenom i opčinjenom senzualnim napadom, bila je ushićena, oduševljena, strepjela je, a ipak je jedva čekala da sve to doživi.

Kopca njegovog pojasa pritiskala joj je trbuh, ali to nije bio neugodan osjećaj. Hladni se metal ugrijao na njezinoj koži izmecu

kratke majice i gaćica. Snažne i samouvjerene, njegove su se ruke zaustavile na donjem dijelu njezinih leĆa i privukle je bliže.

Poljupcima je prekrrio njezin vrat. Nakrivila je glavu u stranu, a on joj je dahom i jezikom milovao uho. Potom je u istom smjeru polako okrenula tijelo i tako mu omogućila da joj ljubi vrat, rame. Podigavši joj kosu, poljubio joj je zatiljak. Dodir njegovih usana na tom mjestu izazvao je žmarce užitka u njezinoj kralježnici.

Okrenuta leĆima prema njemu, nagnula se na njegova široka prsa dok je on rukama prelazio po prednjem dijelu njezina tijela. Stisnuo joj je dojke između svojih dlanova, pokrio ih šakama, promijenio im oblik, a zatim su se njegove ruke spustile niz njezina rebra, gotovo ih posve obuhvativši. Njegove su ruke zastale kad su stigle do njezinih bokova.

Trepereći od uzbuđenja, svijala se uz njega poput macke, besramno, pozivajući ga. Reagirao je

zavukavši ruku ispod njezinih gaćica, dolje, dolje, duboko između bedara.

Kad je našao središte, promrmljala je njegovo ime, okrenula glavu i potražila njegove usne svojimima.

Ljubili su se dok su njegovi prsti nastavljali milovati, razdvajati, prodirati. Podigla se na prste izvijajući tijelo prema van, gurajući se prema njegovoj ruci, sve dok se ramenima nije oslonila na njegova prsa, a glavu vrtjela uz njegovo rame.

Spustila je svoju ruku na njegovu, gurajući mu prste naviše. Ali to još uvijek nije bilo dovoljno. željela mu je biti blizu. Što je mogla bliže... a ovo ni slučajno nije dovoljno.

Naglo se okrenuvši, priljubila se uz njega. Zvuk što je dopirao iz njegovih prsa bio je dubok, iskonski, uzbudljiv. Dlanovima je obujmio njezinu stražnjicu i podigao je uza se. Slagali su se poput dva komadića slagalice. Savršeno. Ugodno. ZacuĆujuće. Tiel je podigla jednu nogu i oslonila je na njegov bok. Dok su se požudno ljubili, milovao joj je donju stranu bedra.

Zatim ju je odnio do kreveta. To je bila udaljenost od samo nekoliko koraka, ali Tiel se činilo da je prošla cijela vječnost prije nego ga je osjetila ispružena na sebi. Namjestila je svoje tijelo po~ nj~gQY9rri ~~žinom.

Zavukao joj je prste u kosu i sklonio je s njezina lica. Njegove oci, prakticki tekuće od žudnje, kao da su se prelile njezinim licem. - Ne znam što ti se sviđa. - Glas mu je bio hrapav. Još više nego obično. Voljela bi da je opipljiv pa bi mogla osjetiti kako grebe njezinu kožu poput pijeska što ga je ranije nosio vjetar.

Vrškom mu je prsta prešla preko obrve, zatim cijelom dužinom njegova ravna, uskog nosa, ocrtala mu usne. - Ti mi se sviđa.

- Što želiš da učinim?

U jednom se strašnom trenutku pobojala da će opet briznuti u plac. Od emocija ju je stegnulo u prsima i u grlu, ali uspjela je to potisnuti. - Uvjeri me da sam živa, Doc.

Poceo je skidanjem njezine majice i spuštanjem usana na njezine dojke. Ljubio ih je naizmjenice, ali lagano, mazno, a zatim ih je nastavio obrađivati sve dok nisu bile spremne i tek je tada upotrijebio jezik. Dok je to gledala, osjećala je kako je obuzima nevjerojatno uzbuđenje. Pocela je osjećati nemir i vrelinu. U donjem dijelu njezina tijela jacio je pritisak.

Zatim su se njegove usne zatvorile oko ukrućene bradavice. Svilenkasta vrelina, potezanje njegovih usta, djelovali su erotski i snažno. Nije uspijevala smiriti svoje bokove i noge, a kad je koljenom gurnula njegove prepone, a tada ga ondje zadržala i nježno pritiskala puninu što ju je ondje otkrila, zastenjao je od mješavine užitka i bola.

Odjednom se maknuo s kreveta. žurno se razodjenuo. Na njegovim je prsima ugledala točno pravu kolicinu dlacica. Koža mu je bila napeta.

Mišići su se dovoljno isticali, ali ne previše. Imao je ravan trbuh. Njegov je penis agresivno stršio s mjesta na kojem su se spajali uski bokovi i snažna bedra.

Baš kad je jedno koljeno spustio na krevet, Tiel je sjela. Prstima je slijedila svilenkaste dlacice što su dijelile njegov trbuh na dva dijela i pošla dolje do gušćeg rasta. Njegov je ud bio topao, tvrd, živ; vršak baršunast. Bez imalo ustrucavanja dopustio joj je da ga proučava.

Tada ga je objmila rukama oko bokova i stisnula ga uza se, tako da je glavu pritislula uz donji dio njegovih prsa, a ud se ugnijezdio između njezinih dojki. To je bio divan osjećaj.

No trenutak kasnije, Doc je zastenjao: - Tiel... Blago ju je spustio natrag na krevet. Nagnuo se nad nju i skinuo joj gaćice. Trenutak je zastao, a pogled mu se usredotocio na nju. Sagnuo se i poljubio je tik

iznad stidnih dlacica. To je bio lijeni, seksi, vlažan poljubac koji ju je potaknuo da posegne za njim s otvorenom žudnjom.

Ispružio se na njoj. Njezina su se bedra razdvojila. Zavukao joj je ruke ispod leĆa i stisnuo je uza se.

I tada je ušao u nju.

Ležali su nagi i isprepleteni, čak i bez plahte kojom bi se pokrili. Klimatizacijski je urećaj hladio malenu sobu, ali je njihova koža isijavala vrelinu.

Tiel se doista osjećala groznicavo. Ležala je ispružena na njemu, položivši mu glavu na prsa, prebacivši ruku oko njegova struka, priljubivši koljeno uz njegove prepone. Disao je ravnomjerno i zadovoljno, lijeno joj milujući kosu.

- Mislio sam da sam te povrijedio. - Povrijedio me? - promrmlja Tiel.
- Viknula si.

Da. Kod prvog prodora. Sad se sjetila. Zagnjurila je lice u njegova prsa i mazila ga usnama. - Jer je bilo tako dobro.

Cvršće ju je zagrlio. - Meni također. Ona stvar što je radiš...

- Kakva stvar? - Ona stvar.

- Ja ne radim nikakvu stvar.

Otvorio je oci i nasmiješio se. - O da, radiš. - Doista?

- Hmm. I fantastično je.

Porumenjevši, ponovno je spustila obraz na njegova prsa. - Pa, hvala.

- Bilo mi je zadovoljstvo. - Iscrpljena sam.

- I ja.

- Ali ne želim spavati. - Ni j a.

Prošlo je nekoliko trenutaka, vrijeme slatkih razmišljanja. Na koncu je Tiel položila ruke na njegovu prsnu kost i oslonila se bradom na njih. - Doc?

- Hmm.

t-.....,

- Spavaš li? Smijem li te nešto pitati? - Izvoli.

- Što mi to radimo?

Otvorio je samo jedno oko kako bi je pogledao. - želiš li znanstveni naziv, pristojno izražavanje, ili mogu koristiti žargon dvadeset prvog stoljeća?

Namrštila se na njegovo zadirkivanje. - Mislila sam..:

- Znam što si mislila. - Otvorio je i drugo oko i nakrivio glavu na jastuku kako bi je bolje vidio. -Baš ono što si ranije rekla, Tiel. Uvjeravamo jedno drugo da smo živi. Nije baš tako neobicno da ljudi žele seks nakon doživljaja u kojem im je život bio u opasnosti. Ili nakon bilo kakvog podsjećanja na njihovu smrtnost, sprovoda na primjer. Seks je stopostotna potvrda da si živ.

- Doista? Pa, to je najfantastičnije dokazivanje nagona za preživljavanjem što sam ga ikad iskusila. -Tiho se nasmijao. No Tiel je utihnula, zamislila se. Lagano je puhala u dlacice koje su je škakljale po usnama. - Zar je to bilo samo to?

Prstom joj je podigao bradu tako da je ponovno gledala u njega. - Bilo bi jako komplicirano sve što bi se meCu nama razvilo, Tiel.

- Zar još uvijek voliš Shari?

- Volim lijepe uspomene na nju. TakoCer mrzim one bolne. No ako pokušavaš reći da sam opsjednut njezinim duhom, uvjeravam te da nisam. Moj odnos s njom, dobar, loš ili ravnodušan, ne bi me sprijecio

u ostvarivan~u nove veze.

- Ponovno bi se oženio?

- želio bih. Kad bih volio neku ženu, želio bih s njom stvoriti zajednicki život, a za mene to podrazumijeva brak. - Malo kasnije, Doc upita: Što je s tvojim sjećanjima na Johna Malonea?

- Poput tvojih, gorkoslatka. Imali smo gotovo bajkovitu ljubav. Vjerojatno smo se previše rano vjencali, obuzeti strašću, prije nego smo se doista upoznali. Da on nije poginuo, tko zna? Karijere bi nas možda s vremenom odvele u razlicitim i nepomirljivim pravcima.

- Ovako će ostati u tvom sjećanju kao požrtvovni princ na bijelom konju.

- Ne, Doc. Ni ja nisam opsjednuta duhom bez mane. - Što je s onim Joeom?

- Onaj Joe je oženjen - podsjeti ga Tiel. - Ali da nije?

Trenutak je razmislila o Josephu Marcusu, a zatim je odmahnula glavom. - Vjerojatno bismo neko vrijeme bili zajedno, a tada bi se to

razvodnilo. On je bio zanimacija, a ne prava ljubav. Ništa ozbiljno, vjeruj mi. Jedva ga se sjećam.

Malo se podigla i prešla mu rukama niz prsa. - S druge strane, tebe ću se sjećati. Izgledaš točno onako kako sam te zamišljala.

- Zamišljala si me nagoga? - Priznajem.

- Kada?

- Kad si prvi put ušao u prodavaonicu, mislim. NeodreCeno sam pomislila: Opa. Ovaj je slastan. - Ja sam slastan?

- Veoma slastan.

- Pa, hvala vam, gospoCo - rece Doc, govoreći pretjerano otegnutim glasom. Spustivši pogled na njezine dojke, doda: - I vi prilično ukusno izgledate.

- O, kladim se da to kažeš svim curama koje ti jašu na krilu.

Smiješeći se, posegnuo je za pramenom njezine kose i protrljao je meCu prstima. Njegov se osmijeh polako opustio, a potom je ozbiljnijim tonom rekao: - Mnogo smo toga zajedno proživjeli, Tiel. Porodaj. Blizinu smrti. Napeti sati tijekom kojih nismo znali kako će se stvari razvijati. Takva trauma djeluje na ljude. Veže ih.

Ponavljao je ono što je ona ranije mislila o toj temi. No nije joj baš laskalo što on njihovu uzajamnu privlačnost pripisuje isključivo traumi, ili što tjelesnu žudnju ublažava pragmaticnim, znanstvenim objašnjenjem.

Što bi bilo da su se sinoć upoznali na nekom primanju? Ne bi bilo nikakvih iskrica, nikakve vreline, a sad ne bi bili zajedno u krevetu. Zapravo joj je baš to govorio. Ako je ovo za njega samo ilustracija psihološkog fenomena, nema smisla odgaCati neizbježno zbogom.

C'estitam, Doc. Ti si moj prvi - i vjerojatno zadnji - momak za jednu noć. Za jedno jutro.

PoGela je ustajati~ ali je on iskoristio njezin pokret

i povukao je na sebe tako da se sasvim ispružila na njemu, a njezine su noge ležale između njegovih.

- Unatoc opasnosti što nam je svima prijetila, povremeno sam imao nevjerojatno žive maštarije o ovome.

Našla je toliko glasa da je uspjela izustiti: - O ovome?

Rukama joj je prešao niz leCa, preko stražnjice i po stražnjim dijelovima bedara, koliko god je mogao dosegnuti. - O tebi.

Podigao je ramena kako bi je mogao poljubiti. U početku je poljubac bio spor i metodican, a jezikom je polako milovao njezina usta dok joj je rukama nastavio milovati leđa, od ramena do bedara.

Poželjela je prestati. Zapravo je to činila. Kad je osjetio vibracije toga, njegov je poljubac postao strastveniji. Rukama joj je pokrio stražnjicu i čvrsto je stisnuo uza svoju erekciju. Provokativno se trljala o njega.

Tiho je izgovorio neku prostotu, ali je to zvučilo erotično. Kliznuo je rukama niz njezina bedra i razdvojio ih.

Zatim je opet bio u njoj; puni, teški, željeni pritisak. Ispunjavao je više od njezina tijela. Ispunjavao je nepriznatu potrebu koju je veoma dugo nosila u sebi. Pružajući joj više od golemog zadovoljstva. Pružajući joj osjećaj ispunjenja i uspjeha što joj čak ni njezini najuspjeliji radovi nisu mogli dati.

Kretali su se u savršenom ritmu. Nije mogla prodrijeti onako duboko kako je željela, a on je

zasigurno osjećao isto. Jer kad je svršio, posesivno ju je držao uza se, ostavljajući tragove prstiju na njezinoj koži. Zagnjurila je lice u udubinu ispod njegova ramena i zubima zahvatila dio mesa.

To je bio dugotrajni, spori, slatki orgazam. Ono što je zatim uslijedilo bilo je jednako dugotrajno, sporo i slatko.

Tiel je bila tako potpuno opuštena, ispunjena, te se osjećala kao da se rastopila i postala dio njega. Nije mogla razlikovati svoju kožu od njegove. Nije ni željela. Nije se čak ni pomaknula kad je povukao plahtu i deku da bi ih pokrio. Tako je usnula, dok se on još uvijek nalazio u njezinoj nutrini, a uho joj je pocivalo na njegovom srcu.

- Tiel? - Hmm?

- Tvoja budilica.

Mrzovoljno je nešto progundala i zavukla šake dublje u toplinu ispod njegovih ruku.

- Moraš ustati. Helikopter se vraća po tebe, sjećaš se?

Sjetila se. Ali nije to željela. Željela je ostati točno ovdje gdje jest, barem još idućih deset godina. Toliko će joj trebati da nadoknadi besanu noć. Toliko će joj trebati da se nasiti Doca.

- Hajde. Ustaj. - Lagano ju je pljesnuo po stražnjici. - Moraš se malo urediti prije nego stigne šerif Montez.

Stenjući, otkotrljala se s njega. Zijevnula je i pitala: - Kako znaš za naš dogovor?

- Rekao mi je. Tako sam znao gdje ću te naći. Upitno ga je pogledala, a on rece: - Da, znao je da ja želim znati. Jesi li to htjela cuti?

- Da.

-Mi smo prijatelji. Katkad igramo poker. On zna moju pricu, zašto sam preselio ovamo, ali dobar je kad treba cuvati tajne.

- Cak i od FB I-a.

- Pitao je može li on uzeti moju izjavu, a Calloway je pristao. Imao je pune ruke posla. Prebacio je noge preko ruba kreveta. - Imaš li nešto protiv da ja prvi odem u kupaonicu? Bit ću brz.

- Samo izvoli.

Kad se sagnuo da podigne svoje bokserice, opazio ju je s rukama iznad glave, izvijenih leCa, kako se lijeno proteže. Sjeo je na rub kreveta, pogleda uprtog u njezine dojke. Pomilovao je uzdignutu bradavicu. - Možda ne želim da uCeš u taj helikopter.

- Zamoli me da ne uCem, pa možda neću. - Ušla bi.

- Moram - žalosno reće Tiel.

Uzdahnuvši, povukao je ruku. - Da. - Ustao je i otišao u kupaonicu.

- Možda bih te mogla - Tiel šapne samoj sebi nagovoriti da podeš sa mnom.

Iz kovcega je izvadila komplet grudnjaka i gaćica, te ih navukla, a baš je kanila odjenuti hlace kad je osjetila kako je Doc promatra.

Okrenula se, sa spremnim sugestivnim smiješkom i dosjetkom o voajerima. No njegov izraz lica nije pozivao na to. Zapravo, prakticki se zajapurio od bijesa.

Zbunila se i otvorila usta da bi pitala što nije u redu kad je on ispružio ruku. Na dlanu mu je ležao maleni kasetofon. Bio je u džepu njezinih hlaca što ih je, zajedno s drugom prijavom odjećom, ostavila na poklopcu zahodske školjke. Maknuo je odjeću i našao kasetofon.

Zacijelo joj se na licu ocrtavala krivnja jer je palcem ljutito pritisnuo tipku i njegov je glas prekinuo tišinu. - Na primjer, bolnica je popustila pod pritiskom lošeg publiciteta. Lošeg publiciteta što su ga stvorili i njegovali ljudi poput vas.

Na isti je nacin zaustavio kasetu i bacio kasetofon na krevet. - Uzmi ga. - Prezirno pogledavši zgužvanu posteljinu, dodao je: - Zaslužila si.

- Doc, slušaj. Ja...

- Dobila si ono što si htjela. Dobru pricu. Odgurnuo ju je u stranu, podigao je svoje traperice i ljutito ih navukao.

- Hoćeš li prestati s izražavanjem opravdanoga gnjeva i slušati?

Zamahnuo je rukom prema inkriminirajućem kasetofonu. - Dovoljno sam cuo. Jesi li sve uspjela snimiti? Sve socne detalje iz mojeg osobnog života? Cudi me da si ovoliko otezala. Pomislio bih da ćeš trcati natrag do Dallasa, ako je potrebno, samo da bi pocela slagati sav dobar materijal što si ga prikupila o meni.

Zakopcao je gumbe na hlačama i pograbio košulju s poda. - O, ne, cekaj. Najprije si se željela pojebati. Nakon što se Joe, kako se već zove, pokazao gnjidom, tvoj je ego trebalo ojacati.

Uvreda ju je zapekla, a ona je reagirala uzvraćajući udarac. - Tko je došao u ciju sobu? Nisam ja tebe slijedila. Ti si došao ovamo, sjećaš se?

Psovao je jer nije mogao naći drugu carapu. Navukao je cizmu na bosu nogu.

- Niti sam ja kriva da si ti dobar materijal za pricu - viknula je.

- Ne želim biti materijal za pricu. Nikad to nisam želio.

- Šteta, Doc. Jesi. Jednostavno jesi. Nekoć zloglasan, sada si junak. Noćas si spašavao živote. Misliš li da će to proći nezapaženo? Ona djeca i njihovi roditelji pricat će o Docu. Kao i ostali taoci. Svaki izvjestitelj koji zasluženo dobiva plaću nastojat će iskopati cinjenice. Čak te ni tvoj prijatelj Montez neće moći zaštititi od publiciteta. Dospio bi u vijesti bez obzira na sve. No budući da je Doc tajanstveni dr. Bradley Stanwick, ti si velika vijest. Golema vijest.

Ponovno je pokazao prema kasetofonu. - Ali ti si ih sve pobijedila, zar ne? Imaš li još jedan kasetofon ispod kreveta? Jesi li se nadala da ćeš me navesti na šaputanje na jastuku?

- Idi dovraga.

- Od tebe se svašta može očekivati. - Radila sam svoj posao.

- A ja sam mislio da povjerljivo razgovaramo. Ali ti ćeš to upotrijebiti, zar ne? Ono što sam mislio da ti govorim u povjerenju?

- Prokleta si u pravu, hoću!

Celjust mu se grčila od gnjeva. Nekoliko ju je sekundi bijesno promatrao, a zatim se žustrim koracima uputio prema vratima. Tiel je

jurnula za njim, uhvatila ga za ruku i okrenula k sebi. - To bi moglo biti najbolje od svega što ti se ikada dogodilo.

Istrgnuo je ruku iz njezina stiska. - Ne vidim kako bi to bilo moguće.

- Moglo bi te prisiliti da se suočiš s činjenicom da si pogriješio kad si pobjegao. No... noćas zamuckivala je u žurbi da ga uvjeri prije nego ode. - Rekao si Ronnieju da ne može bježati od svojih problema. Da bijeg nije nikakvo rješenje. Ali nisi li ti baš to učinio?

- Preselio se ovamo i zakopao glavu u pijesak zapadnog Texasa, odbijajući prihvatiti ono za što si znao da je istina. Da si darovit iscjelitelj. Da možeš

nešto napraviti, Da jesi nešto napravio, Za pacijente i obitelji suocene sa smrtnom presudom osiguravao si pomilovanja. Sam Bog zna što bi mogao učiniti u budućnosti.

- Ali zbog svog ponosa, ljutnje i razocarivanja što su ti ga priredili kolege, ti si sve to napustio. Bacio si dijete zajedno s vodom od kupanja. Ako te ova

prica ponovno dovede pod svjetlost reflektora, ako postoje izgledi da će ti to biti motiv za vraćanje praksi, onda ću prije završiti u paklu nego se za to ispricavati.

Okrenuo joj je leđa i otvorio vrata. - Doc? - kriknula je.

Ali on je samo rekao: - Tvoj prijevoz je stigao.

uaw~,so.aJu ~Vt

17. poglavlje

Tielin pregradak u redakciji bio je katastrofalno neuredan. Obično je uvijek bilo tako, ali sada više nego inace. Primila je stotine poruka, dopisnica i pisama od kolega i gledatelja, koji su joj cestitali na izvrsnom izvještavanju o slučaju Davison-Dendy i na herojskoj ulozi što ju je odigrala u tome. Mnoge je tek trebalo otvoriti. Na njezinom su se stolu nalazile svakojake hrpe poruka.

Nije bilo dovoljno površina za smještaj brojnih cvjetnih aranžmana dostavljenih tijekom tjedna, pa ih je podijelila po uredima i konferencijskim salama u zgradi.

Vern i Gladys su joj poslali tortu od sira kojom bi se mogla nahraniti gomila ljudi. Osoblje u redakciji obilno se pocastilo, a još je ostalo više od polovice.

Kao što se očekivalo, bila je u središtu pozornosti, i to ne samo na lokalnoj razini. Intervjuirali su

je novinari iz svjetskih novinskih organizacija, uključujući CNN i Bloomberg. Zahvaljujući privlačnom ljudskom elementu, ljubavnoj prici, rođenju djeteta i dramatičnom raspletu, prica je pobudila zanimanje televizijskih auditorija diljem svijeta.

Lokalni trgovci automobilima ponudili su joj snimanje reklame za njih, ali je to odbila. Casopisi za žene predlagali su članke o svemu i svacemu, od tajne njezina uspjeha do uređenja stana. Bila je neslužbena žena tjedna.

A nikad se nije jasnije osjećala.

Uzaludno se trudila raščistiti svoj pisani stol kad joj se Gully pridružio. - Hej, mala.

- Ostatak torte odnijela sam u kantinu i ostavila ga ondje da se svi mogu poslužiti.

- Uhvatio sam zadnji komad.

- Tvoje mi arterije nikad neće oprostiti.

- Jesam li ti rekao kako si sjajan posao obavila? - To je uvijek lijepo cuti.

- Sjajan posao.

- Hvala. Ali nekako me je iscijedio. Umorna sam. - Tako i izgledaš. Zapravo, izgledaš poput pregažena govna. - Dobacila mu je opaki pogled preko ramena. - Samo kažem ono što vidim.

- Zar ti majka nikad nije rekla da je neke stvari bolje zadržati za sebe?

- Što ti je?

- Rekla sam ti, Gully, ja sam...

- Nisi samo umorna. Znam kako izgleda umor, a to nije ovako. Trebala bi blistati poput božićnog drvca. Nisi normalna, hiperaktivna, žustra kao inace. Je li rijec o Lindi Harper? Jesi li uvrijeđena jer te je preduhitrla i ukrala dio tvoje grmljavine?

- Ne. - Metodicki je otvorila još jednu omotnicu i procitala poruku. Volim vaše izvještaje na televiziji. Vi ste moj uzor. želim biti baš kao i vi kad odrastem. Svicla mi se i vaša frizura.

Gully rece: - Ne mogu vjerovati da u slavnim Docu nisi prepoznala dr. Bradleyja Stanwicka.

- Hmm.

Gully je nastavio ne obazirući se na njezin nedostatak zanimanja. - Reći ću to drukcije. Ne vjerujem da u njemu nisi prepoznala dr.

Bradleyja Stanwicka.

Promjena Gullyjeva tona bila je očita i nikako je nije mogla zanemariti. Odložila je pisamce djevojčice koja se predstavila kao Kimberly, učenica petog razreda, i polako okrenula prema Gullyju.

Dugo ju je promatrao. Njezin pogled nije skrenuo. Ništa nisu govorili.

Na koncu je prešao rukom preko lica, a mlohava se koža natezala poput gumene maske iz Noći vještica. - Pretpostavljam da si imala svoje razloge iz kojih si štitila njegov identitet.

- Zamolio me je da to učinim.

- Oh. - Udario se dlanom po celu. - Naravno! Što je meni? Subjekt price kaže: Ne želim biti na televiziji, i prirodno, ti si izbacila važan element

price

- Tvoja emisija vijesti time nije ništa izgubila, Gully. - Loše raspoložena, ustala je i pocela trpati osobne stvari u torbicu pripremajući se za odlazak. - Linda je to otkrila. Dakle, zašto se žališ?

- Zar sam se žalio? Jesi li me cula da se žalim? - Meni je tako zvučilo.

- Samo me zanima zašto je moja najbolja izvjestiteljica zakazala.

- Nisam...

- Zakazala si! Vrhunski. želim znati zašto. Naglo se okrenula k njemu. - Jer je postalo... Prestala je vikati, uspravila se, duboko udahnula i završila mnogo blažim tonom. - Komplicirano.

- Komplicirano.

- Komplicirano. - Posegnula je iza njega za svojom jaknom, skinula je s kukice na zidu i navukla je, izbjegavajući njegov prodorni pogled.

- To je nešto kao Duboko Grlo.

- Nije nimalo slično Dubokom Grlu, koji je bio izvor informacija. Bradley Stanwick je bio aktivan sudionik. Subjekt u tome. Prava lovina.

- To je razlika o kojoj bismo jednom trebali raspraviti. Drugi put. Kad ne budem pred odlaskom na odmor.

- Dakle, ipak ideš? - Pošao je za njom kad je izišla iz pregratka i pocela se probijati kroz redakciju prema stražnjem dijelu zgrade.

- Potreban mi je odmor više nego ikad. Odobrio si moj zahtjev za slobodne dane.

- Znam - svadljivo će Gully. - Ali sam se predomislio. Znaš o čemu sam razmišljao? Mislio sam da bi trebala napraviti pilot-emisiju Nine Live. Taj lijecnik za rak koji je postao kauboj bio bi fantastičan prvi gost. Navedi ga na razgovor o istraživanju o smrti njegove žene. Koji je njegov stav prema eutanaziji? Je li napravio eutanaziju?

- Imao je motiv za to, ali nije to učinio.

- Vidiš? Već imamo provokativni dijalog. Mogao bi slijediti razgovor o njegovoj ulozi u pat-poziciji. Bilo bi sjajno! Tu bismo pilot-emisiju mogli pokazati šefovima. Možda je emitirati kao specijalni izvještaj jedne večeri nakon vijesti. To bi bila tvoja karta za mjesto voditeljice emisije Nine Live.

- Nemoj zadržavati dah, Gully. - Gurnula je teška vrata što su vodila do parkirališta zaposlenika. Asfalt je bio vruć poput tignja.

- Zašto ne? - Slijedio ju je van. - To si željela, Tiel. Za to si radila. Bit će bolje da zgrabiš priliku jer ti je još uvijek netko može oteti. Mogli bi emisiju dati Lindi, pogotovo ako ikad saznaju da si cijelo vrijeme znala za Stanwicka. Odgodi ovo putovanje dok se~ to ne riješi.

- A tada neću moći otići jer će se održavati

sastanci o emisiji. - Odm~h~ula je gl~VOM. - Ne, Gully. Odlazim.

- Ne razumijem te. Je li to PMS, ili tako nešto? Nije se uvrijedila, već mu se nasmiješila.

- Umorna sam od svega toga, Gully. Dosta mi je stalnog natjecanja za položaj i paranoje što je to donosi. Uprava zna što mogu učiniti. Svjesni su

moje popularnosti kod gledatelja, a sad je veća nego ikad. Imaju godine moga rada, gledanosti i nagrada, a sve ih to može podsjetiti na činjenicu da sam ja najbolji izbor za taj posao.

Otvorila je vrata automobila i bacila torbicu unutra. - Javit će im se moj agent dok me nema. Nine Live će biti uvjet za moj ugovor. Ne dobijem li emisiju, neću ga potpisati. A primila sam barem stotinjak drugih ponuda tijekom proteklog tjedna.

Nagnula se naprijed i poljubila ga u obraz, koji je omlohavio od zaprepaštenja. - Volim te, Gully. Volim svoj posao. Ali to je posao; više nije moj život.

Jednom se zaustavila na putu iz grada, kraj kontejnera za smeće iza jednog supermarketa. Unutra je bacila dvije stvari. Jedna je bila snimljena audiokaseta. Druga je bila dvosatna videosnimka iz Gladysine i Vernove kamere.

Tiel je psovala beznadno zapleteni povraz. - Prokletstvo!

- Ne grizu?

Mislila je da je sama, pa je poskocila i istodobno se hitro okrenula, Osjetila je slabost u koljenima kad ga je ugledala. Nehajno se naslonio

na deblo, a njegovo visoko, vitko tijelo i kaubojska odora savršeno se uklapala u krajolik.

- Nisam znao da znaš pecati - primijetio je. Prevalio je sav ovaj put da bi razgovarao o pecanju? Dobro. - Ocito ne znam. - Ispružila je zapleteni povraz i namrštila se. - No budući da bi covjek to trebao raditi kad iza njegovog apartmana tece bistri planinski potok... Doc, što radiš ovdje?

- Dobre vijesti o Ronnieju, je li?

Ronnie Davison više nije bio u kriticom stanju. Ako se nastavi tako oporavljati, za nekoliko će se dana moći vratiti kući. - Veoma dobre vijesti. O Sabri takoCer. Ona se već vratila u Fort Worth. Sinoć sam s njom razgovarala telefonom. Ona i njezina majka će odgajati Katherine. Ronnie će je moći posjećivati kad god bude htio, ali su odlucili odgoditi vjencanje za nekoliko godina. Bez obzira na ishod njegovih zakonskih zavrzlama, složili su se da će cekati i vidjeti može li njihova veza izdržati test vremena.

- Pametna djeca. Ako je u redu, dogodit će se. - Tako oni razmišljaju.

- Pa, Dendy može biti sretan što ga neće optužiti za umorstvo.

- Ne, ali deseci svjedoka vidjeli su da ga je pokušao pociniti. Nadam se da će ga zatvoriti na mnogo godina.

- Slažem se. Zamalo je nekoliko ljudi umrlo zbog njega.

Razgovor je nakon toga zamro. Tišinu je ispunjavao cvrkut ptica i neprekidni, prijateljski žubor potoka. Kad je pritisak u Tielinim prsima postao nepodnošljiv, opet je pitala: - Što radiš ovdje?

- Dobio sam tortu od sira od Verna i Gladys.

- I ja sam je dobila. - Golemu.

- Divovsku.

Osjećajući se glupo sa štapom za pecanje u ruci, spustila ga je na tlo, ali je odmah požalila što je to učinila. Sad nije imala što raditi s rukama, koje su odjednom djelovale nevjerojatno veliko i zamjetljivo. Zavukla ih je u stražnje džepove na trapericama. - Ovo je krasno mjesto, zar ne?

- Svakako. - Kad si stigao?

- Prije oko sat vremena. - Oh.

Zatim s mukom ponovno upita: - Doc, što radiš ovdje?

- Došao sam ti zahvaliti.

Sagnula je glavu i zagledala se u svoja stopala. Tenisice su joj utonule u blato korita. - Nemoj. Zahvaljivati mi, želim reći. Nisam mogla iskoristiti snimku. Imala sam i video. Iz Gladysine videokamere. Kvaliteta snimke nije bila narocito dobra, ali nitko drugi na svijetu nije to imao.

Duboko je udahnula, pogledala ga, a zatim opet sagnula glavu. - Ali ti si bio na snimci. Prepoznatljiv. A nisam te željela iskorištavati nakon... nakon onoga što se dogodilo u motelu. Tada je postalo osobno. Nisam mogla iskorištavati tebe bez da iskoristim i dio sebe. Zato sam ih bacila. Nitko ih

nikad nije ni vidio ni cuo.

- Hmm. Pa, nisam ti na tome zahvaljivao.

Naglo je podigla glavu. - Ha?

- Gledao sam tvoje izvještaje o dogac~aju, i bili su sjajni. Doista tako mislim. Izuzetno televizijsko novinarstvo. Zaslužuješ sve pohvale što si ih dobila. Cijenim što si naše privatne~ razgovore takvima i zadržala. Imala si pravo kad si govorila o izloženosti. To se moralo dogoditi s tvojom pomoći ili bez nje. Sad mi je to jasno.

Jednom u životu, nije imala što reći.

- Došao sam ti zahvaliti jer si me natjerala da sam sebe dobro pogledam. Svoj život. Kako sam ga potratio. Nakon Sharine smrti i svega što je uslijedilo trebala mi je samoća, vrijeme i prostor da razmislim o svemu, iznova procijenim. Za to mi je trebalo... recimo šest mjeseci. Ostatak vremena radio sam točno ono što si rekla, skrivao se. Kažnjavao se. Izabrao sam kukavicki izlaz.

Pritisak što je u njoj rastao više nije bila napetost, već emocije. Možda ljubav. U redu, ljubav. Željela mu je prići, zagrliti ga, ali je takoCer željela cuti što on ima reći. Štoviše, imao je potrebu to reći.

- Vraćam se. Protekli sam tjedan proveo u Dallasu i razgovarao s nekim liječnicima i znanstvenicima, novopridošlima koji dijele moj agresivni pristup borbi protiv te stvari, liječnicima koji su se umorili od bezbrojnih povjerenstava i legalnih savjetovanja potrebnih za dobivanje odobrenja za primjenu novog načina liječenja kada pacijent pati, a sve su druge mogućnosti iskorištene. Željeli bismo medicinu uzeti iz ruku odvjetnika i birokrata i

vratiti je liječnicima. Zato ćemo osnovati grupu, udružiti svoje prihode i specijalnosti... - Oštro ju je pogledao. - Zar plašeš?

- Sunce mi tuče u oči.

- Oh. Dobro. To sam ti došao reći. Ekonomično, učinkovito, što je ležernije mogla, obrisala je suze iz očiju. - Nisi morao prevaliti sav taj put. Mogao si mi poslati E-mail, ili me nazvati.

- To bi takoČer bilo kukavicki. Osjećao sam potrebu da ti to kažem osobno, licem u lice.

- Kako si znao gdje ćeš me naći?

- Bio sam u televizijskoj postaji. Razgovarao sam s Gullyjem, koji me je također zamolio da ti prenesem poruku. - Kratko je kimnula i time mu pokazala da sluša. - Rekao je: Recite joj da nisam glup. Upravo sam shvatio što znaci komplicirano. Ima li to smisla?

Nasmijala se. - Ima.

- Hoćeš li mi objasniti?

- Možda kasnije. Ako ostaješ.

- Ako ti neće smetati moje društvo. - Mislim da ga mogu podnijeti.

Uzvratio joj je smiješkom, ali je njegov osmijeh nestao i ponovno se uozbiljio. - Oboje smo prilično odani svom poslu, Tiel.

- Vjerujem da je to dio privlačnosti. - Neće biti lako.

- Ništa što je vrijedno nije lako.

- Ne znamo kamo će nas to odvesti.

- Ali znamo čemu se nadamo. TakoČer znamo da nas nikamo neće odvesti ako ne pokušamo.

- Volio sam svoju ženu, Tiel, a ljubav može boljeti.

- Ako nema ljubavi, još više boli. Možda možemo naći način da se volimo bez da boli.

- Bože, želim te dotaknuti.

- Doc - promrmljala je. Zatim se nasmijala. - Bradley? Brad? Kako ću te zvati?

- Zasad je dovoljno jednostavno Doći ovamo. Zatim je prešao razdaljinu koja ih je dijelila.